

دەبىئىي ئاگام لە خۆم بىت

پۆمان

دهبى ئاگام له خووم بيٽ

رۆمان

زينهەب يوسفى

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس

ههولير - ههرىمى كوردستانى عيراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

زینهب یووسفی
دهبی ئاگام له خۆم بیت - رۆمان
کتیبی ئاراس ژماره: ١٣٣١
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ٩٧٠ - ٢٠١٢
نه‌خشانندی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرهم
هه‌له‌گری: شپرزاد فه‌قی ئیسماعیل، تریسکه ئه‌حمه‌د

ژپنک:
ژماره‌ی پێوانه‌یی ناوده‌وله‌تی کتیب
ISBN: 978-9966-488-03-1

ئاخۇ ھەمووى خەون بوو؟ خەيال بوو؟ يان خەيال و خەويك له كاردا نەبوو و ھەموويان بەراست بوونە؟ له كامه ريگهوه دەتوانم ميوهه راسستيهكان له دارى درۆكان بکه مەوه؟ كامه لقي ئەم داره مەزنه من بەرهو رگى حەقيقەتەكان رينوينى دەكات؟ وهلاميكم نييه. هيشتاکەش له بارزە تەماوييهکەى ئىستادا که رگى له حەقيقەتە پيشووھکاندايه، سوور دەخۆمەوه. نازانم کى بوو، چۆن کردى و له چ ريگهيهکه ئەم ئالۆزييهى بۆمان رەخساند؟ ئىستەش له چەشنى مشکيکى بەستەزمانم که ناتوانيت به هيچ کلۆجیک خۆى لهو داوه رزگار بکات که بۆيان نايهوه. تۆ بلێى ئەم بارودۆخە خەتای کييه؟ کى وای بۆمان رەخساندوو؟ چ شتیک سەرى ليمان شيواند تا ئەو رادهيه که ناتوانين "باشەکان" و "ناباشەکان" ليک بکهينه.

گوتم "ئىسى، تکايه سەيرى ناو چاوانى ئەم دوو مارە مەکه، نەهامەتییان لى دەبارى، سەير، سەير چۆن له پەسا ليک دەئالين و پەکیان بۆ ئيمەش ناکه ویت؟"

ئىسى لهو دوو مارە، که له چەشنى عاشقه و ماشقه له يەکدا دەئالان،

پرامابوو، له قاقای پیکه نینی دا و گوتی "داده، سهیریان بکه... به خوا ئیمه به تووریش حسیب ناکهن."

به ترسه وه خۆم به رهو چوارگۆشه شووشه یییه که، مووچانده وه و به پرامانیکه پر له هه لاتنه وه بۆ ئه و دوو ماره رهش و سپیانه که کاکهم له "گریاشان" گرتبوویانی، روانیم.

کاکهم سه وزه فرۆش بوو، وهکو هه موو سه وزه فرۆشیک، سه وزه ی له گوناهه کانی گریاشانه وه ده هینا و له ده ور "مهیدانی شا" دا، له بازاری ماسی و سه وزه فرۆشه کاند، ده یفرۆشت.

چهند سال له رووخاندنی رژیمی شا تۆ ده پهری به لام ئه و دم و هیشتا کهش، خه لک ئه و مهیدانه، به ناوی مهیدانی شا دهیاناسی و دهیناسین. نهک هه ر ئه وئ، بگره زۆربه ی گه رهک و شه قامه کانیش، که به ناوی شا و خاو و خیزان و دار و ده سه که یه وه ناویان لئی نرا بوون، له چه شنی پیشتر ناویان لئ ده برا.

خۆم له تۆی پێخه فه که مدا لوول دابوو، پایز، به شنه ی ساردی به ره به یانه وه خۆی کیش ده کرد و هه ندی جاریش ده یگفانده ژووره که مه وه که ته قه له ده روازه ی هه وش به رزه وه بوو، من خۆم دابوو له خه و و هه ستم به ره و شنه ی به ره به یان هه لخشبوو و نه مده و پرا پروا به ینمه هه یچ پایزیک که هه وئێ ده دا له ده ر و دیواری ژووره که ماندا بکو تیت که قیره یه که له هه وشه وه به ر گویم که وت و له ئامیزی شنه ی به ره به یانی پایزی دا، بوومه وه و خه ر خۆم گه یانده ژووره که ی خانمه وه. کهس له وئ نه بوو، به لام قه یژه و هه را که، له هه وشه وه به رز بوو بووه وه. ئیسی برام، سه ر و پرچ ئالۆز، به پپی په تی و لۆنیک پانتۆلی سه وز و کوئن، به ملا و به ولای هه وشدا، خۆی توور ده دا و رای ده کرد و ده یقیراند، کاکهم، زل و مله ور، به هه ردوو ده سته ناقی دوو ماری رهش و سپی گرتبوو و سه ریانی به ره و ئیسی راده وه شاندا و به ره و هه ر

کوئی کہ تھو رای دہکرد، دہرؤیشت و پچی له جهستهی دہدا و مار ئاسا دہیفشکاند و له قاقای پیکه نینی دہدا و ئیسی دہترساند، مارهکان خویان له دهور مهچهکی کاکه مدا لوول دابوو، کاکه م لهو کاته د زورتر له سیحرکاریکی شهیتانیی دہکرد تا سهوزه فرؤشیکی جوان و بالابه رز که زؤر بهی کچانی شار بهیؤنه ی کرینی نیو کیلؤ سهوزه وه دهچوونه دوکانه که ی و نیزی که له سهعاتیک خویان به سهیرکردنی دار و دیوار و سهوزه و بايجان و ته ماته کانه وه خه ریک دہکرد و به دزییه وه له دهموچاو و سمیله جوانه کانی ئهمیان دہروانی و بزهیان دہبرده وه و هندیکیشیان چاویان لئی دہقرتاند و ئامازهیان لئی دہکرد که وه دوویان که ویت، کاکه میش سهری داخست و بزهی دہبرده وه و سهوزه کانی کو دہکرده وه و بهرده وام بوو له ئیش و کاری خؤیدا و رووی به کهسیان نه دہدا.

به وه حشه ته وه به رهو ژیرخان رام کرد و به په له گؤزه و دیزه و تاوه و تیانه م هه لڑانده یه کدا تا کو چاوم که و ته چوارگؤشه شو وشه بییه که ی سه ر تاقه بچو و که که ی ژیرخان، هه موو سائیک نه ورؤزان، کاکه م چهند ماسییه کی رهنگامه ی جوانی ده هینایه وه و دهیخسته ناو ئه م چوارگؤشه و من و ئیسی بنی چوارگؤشه که مان پر دہکرد له گوئی ماسیله و مستیکیش زیخ و بهردی بچووک و بریقه داری هه مه رهنگمان دہرژانده بنی چوارگؤشه که وه که ماسییه کان هه ست به وه بکه ن له بنی زه ریایه کی بچووکدا دہژین، له ئاکامدا خانمیش ده هات و سهیریکی ماسییه کان و ئه و زیخ و بهردانه ی دہکرد و زه رده خه نه یه کی دہبرده وه و له سه رخؤ ههنگاوی دہنا و دہرؤیشت و له بنی گؤل گولا وه کانی لای خوارووی هه وشه که مان، گولئیکی ده چنی و دهیھینا و دهیوه رانده سه ر ئاوی ماسییه کان. من و ئیسی لهو کاتانه دا، هه ستمان دہکرد که خانم خه ریکی ئیشیکی مه زنه و له چه شنی سیحرکاریکی په ری ئاسا دهیوه ویت ئه و ماسییه و شوینه که بیان هه تاهه تاییی بکاته وه و ژیانئیکی نه مر و جوانیان پی ببه خشیئت و بیگومان من و ئیسی و کاکه م و خوشی له و

بارودوخه ههتا هتايييه بيبهش نهدهبووين، ئيمه وا بۆي دهچووين و خانميش پاش وهراندى گۆلهكه، ئاوري دهدايهوه و خهرامان، خهرامان بهرهو ناومال دهريشت و ئيمه له بازنه تهماوييه ههتا هتايييهكههه حهوشدا، بهجى دههيشت. بهلام پاش تپهپهپيني يهك دوو مانگي پاش نهورژ، من و ئيسى، له دهست خزمهتكردن و خاوينكردى ئهواسسيانه و چوارگۆشه شووشهبييهكه، ماندوو دهبوينهوه و دهكهوتينه بۆلهبۆلكردن و خۆمان لهژير ئهوهركه دهدييهوه، تا ئهوجيگهيه كه سهوزاييهكي لينج و بۆگه نپوان چوارگۆشه دهتهنى و ئيمه ئيتير لپي نيزيك نهدهبوينهوه و تاكو بهيانيهك دهگهيشت كه من و ئيسى له خهوهلهدهستايين و دهمانبيني ماسيهكان و سهوزاييه لينجهكان نوقم بوونه و چوارگۆشه شووشهبييهكه شۆردراوه و پاكوخاوين لهژير تيشكي پرتيني ههتاودا، لهسه پارچهپهكي چيتي سپيدا، دهگهشيتتهوه. له حالئكدا زيخ و بهرده رهنكامهكان و گوئ ماسيلهكانيش شۆردرا بوونهوه و پزابوونه دهروبهري. ئهوكاته پهنجهم دهبرده زاردا و ئهسرين دهزييه چاومدا و تپي دهگهيشتم كه نهك ژياني ئهواسسيانه و ژياني ئيمهش هيج كات ههتا هتايي نهبووه، بهلكو خانميش ههسرحاريكي پهري ئاسا نهبووه و ناتوانيتيش هيج سرحاريك بكات و زوريش ئافرهتتيكي ئاسايي و بگره له ئاستي ژنيكي ئاسايشدا نزمتره و له پرتيرم دهكهوتهوه خانم تاوانكاريشه و تاوانهكهشي تاوانتيكي گرانه و بهردهواميش ئهگهريير له تاوانهكههه وه شهوهي خانم بكمهوه دلم لهوانهيه له پرتير بوهستتت؛ كهوايه باشتره ههموو شتتيكي ئهوه شهوه شوومه له بيري خۆم بكمهوه، با چاكم كرد و باشيش توانيم ههموو شتتيك له ميشتكي خۆم بسرمهوه، ئهگينا دهباويه زور زووتر له ئيستته بمردبايهم و بووبواييمته خۆراكي ماره رهش و سپيهكاني ژيرخاني مال خانم ئهه شانويه له چهشتنيكي سرحراويدا، ههموو ساليك دووپات دهبووهوه.

خانم دهگوت "واز بينه كچي كهه سرحر، سرحر بكه، دهترسيم له

ئاكامدا ببیتە سىحركارىكەو، يان ھەر نەبىت بکەویتە داوئىكى
سىحراوئىيەو و چارەرشانە بژیت.

كە خانم وای دەگوت من چوانم له "ھىچ" رادەمان و لەژىر لئومەو ئاوى
زارم بەرەو ناخ ھەلدەمژىيەو و مووچرکم پئیدا دەھات و بەكەیفەو دەمگوت
"ناخ خ خ كە چەندە خوۆش دەبیت...."

ئىستاش لئردا، لەم ژوورە سارد و سپیيەدا، لە مئشكەدا، ھەموو
پوژىك، شتەكان دووپات دەبنەو، دوكتۆر دەلئت "كچى باش، زۆر بىر
مەكەرەو، سوودىكى نىيە، ئەگەر ھەر وا بەردەوام بىت و نەتوانىت لەو
دنيايەدا خوۆت رزگار بکەیت، بئگومان ناتوانى لەم ژوورە بچیتە دەرى، تىكايە
تۆزىك يارمەتیی خوۆت بد."

ئایى كە چەند پئىكەننەنەره قسەكانى ئەم دوكتۆرە گەمژەيە، چۆن
ھىشتاكە تئى نەگەيشتوو من زۆرم پئوىستە كە بەردەوام بىم لە دنياى
بىرەوئىيەكانەدا، ئەو چووزانىت كە ھۆى زىندوووبوئىم، تەنیا بىرکردنەو لە
رابدوومە.

دەستوبرد چوارگۆشەكەم لە تاق ھەلگرت و بەرەو ھەوش رام كەردەو،
خانم ھاتبوو ھەوشە و بە بزە سىحركارانەكەيەو بۆ كاكەمى دەروانى،
ئىسى دەقىراند و كاكەم پئى دەكەنى و دەيفشكاندەو و خانم بزەي
دەبردەو، كە چاوى بە من و چوارگۆشە شووشەيىيەكە كەوت، لە ناكاو
دەنگى بەرز كەردە و گوئى "ئافەرىن، زوو بىھئەنە."

كاكەم ھەردوو ماری خزانە نئوان چوارگۆشە شووشەيىيەكەدا و من
سەرە قابەلەمەيەكم لەسەرى دانا، خانم پئى كەنى و گوئى "دەلئى چىشتى لئى
دەنئت"

كاكەم پئى كەنى و گوئى "ئاوگۆشتى مارمان ھەيە بۆ نيوەرۆ"

ههركه مارهكان خزانه ناو چوارگۆشهكهوه، خيرا لهيهك دهئالان، دهتگوت
يهكئكن به دوو رهنگي رهش و سيبهوه.

لهو رۆژهوه، ئهه چوارگۆشهيه بووبوه خانووي ئهه جووته ماره، تا ئهه
رۆژه كه ئيتر نه مان و كهسمان چاوي پتيان نهكهوتهوه.

بهلام من بهردهوام ههستم به ههبوونيان كردوه، يان ههستم به خزيني
سبهرهكانيان لهسهه شووراكاني ژيرخاند، له ژوورهكهه دايه مدا كه له
ناكاو نه ما و مرد، يان له توي لق و پوي ههردوو دارهكهه باخچهكه ماندا،
كردوه.

ههندي جاريش كه له پولا دهرسم دهخويند و ماموستا باسي ماتماتيك
يان كيميائي دهكرد، ههستم بهخشهخشهكه يانهوه دهكرد، ته نانهت ئيستاش
كه ئيتر كچه عازهبهيكم بو خوم و له بهر ههندي شتي شاراهه هيناومه ته
ئيرهوه، ههست به ههبوونيان دهكهه، له ژير قهره ويلاه كه مدا، له هه مامه كه دا،
له ئاوده سيشدا ههستييان پي دهكهه، له دلاما، له مي شكندا، له هه موو
شوينيكي رۆحمدا ههبوونيان ههيه، ههه وا كه ههست به هه بووني دايهه،
باوكهه، ئيسي يان كاكهه لهه كاتانه دا كه سهه وه فرۆش بوو و من و ئيسي
زور خوش دهويست، دهكهه.

بريا كه له كاتي مردندا چاوم پتيانهوه دهبوو، ئهه كات بروام دههينا كه
هوي نه مانيان مردنيان بووه، نه ههچ شتيكي تر، بروام دههينا به ئهه كه
ههچ بكوژيك له كاردا نه بووه، كوژرانتيك نه هاتووه ته ئاراهه، ههچ دليك له
سينگتيك دهر نه هينراوه و له گهه سيحركاريكي په لكه شوپري پهري ئاسادا، نه
برژاوه و نه خوراوه، ئهه كات دلنيا دهبووم و ئيتر ههستم به هه بوونه
نادياره كه يان نه دهكرد، ئيتر له چاوه روانيي گه رانه وه ياندا نه بووم، بريا ئهه
شهوه كه ههستم دهكرد خانم تاوانكاريكي مهزنه و له گهه دايه مدا هاتنه
شهردا، چاوم پتيهوه دهبوو كه خانم له ناكاو دهستي به دايه مهوه نا و دايهه

کهوت و سه‌ری له دیواره‌که کوترا و بیگومان خوین له چاو و گوئی و کهپۆ و زاریشیه‌وه چۆر‌هی کردووه و منیش ئیدی چاوم به‌دایه‌م نه‌که‌وته‌وه، ئه‌گه‌ر پراسته‌وخۆ کوشتنی دایه‌م به‌دهستی خانمه‌وه به‌هه‌ردوو چاوم ده‌بینی، د‌ل‌ن‌یا ده‌بووم که ئیدی مردووه و ناگه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه، به‌لام نه‌م‌بینی، هیچم نه‌بینی، ته‌ن‌یا شایه‌ت‌ح‌ا‌لی من، سی‌به‌ره‌کانیان بوون که که‌وت‌بوونه‌ سه‌ر په‌رده ئه‌ستووره‌کانی ژووری دایه‌مدا، نه‌ کوشتنی دایه‌م و نه‌ کوشتنی هه‌ردوو ماره‌که به‌دهستی خانمه‌وه، هیچم چاو پیی نه‌که‌وت. نازانم چ بلیم، له‌وانه‌یه به‌پراست بم ئه‌گه‌ر بلیم هه‌موو شه‌ویک خه‌و به‌و مارانه‌وه ده‌بینم، ئاخۆ هه‌موو شتی‌ک له‌پاش هاتنی ئه‌و دوو ماره‌وه بو مائی خانم دهستی پی کرد؟ ئاخۆ ئه‌و دوو ماره، به‌وته‌ی هاوسپیه‌کانی گه‌ره‌ک، دوو په‌لکه درێژ و ره‌ش و سپیه‌که‌ی ژنیکی عاشق بوونه که پاش تیپه‌راندنی ده‌میکی کورت به‌ ئه‌وین و ئه‌ویندارییه‌وه، خۆی و عاشقه‌که‌ی ده‌که‌ونه داوی برا و براژنه‌که‌یانه‌وه و براکه‌ی له ژیرخاندان زیندانیان ده‌کات و پاش برینی هه‌ردوو په‌لکه‌ی خوشکه‌که‌ی، هه‌ردووکیانی کوشتووه و هه‌ر له‌ویدا له‌ گۆریانی ناوه؟

ده‌لین باوكم خزمه‌ت‌کاری مائی خانم بووه، که ده‌مرئ، دایکم زه‌پسان ده‌بیت، هیشتا که چله‌ی من و ئیسی به‌سه‌ر نه‌چوو بوو، پاش مردنی باوكم و پاش ئه‌وه که دادگه‌ وازی له خانم هینا ئیمه مائی باوكممان به‌جی هیشت و له مائی خانمدا نیشته‌جی بووین.

ده‌لین به‌م بۆنه‌وه که قازییه‌که عاشقی خانم ده‌بیت، بریاری بیتاوانیی خانم ده‌دات و خانم هه‌رکه ئازاد ده‌بیت، ده‌چپته به‌ر مألمان و دهستی دایکم و مندا له‌کانی ده‌گریت و ده‌یانباته مائی خۆی و تا ئه‌و کاته که دایکیشم نامینیت و پاش ئه‌ویش من و ئیسی و کاکه‌م که له کاتی مردنی باوكمدا ده‌ سالان بووه، لای خانمه‌وه ماینه‌وه.

دهلین خانم هیچ کات نهیتوانی بوو منالدار بیت، بویه ئیمه‌ی برده مالی خوی، ناخو چونکه ئیمه‌ی خویش دهویست بردمانییه تهنیشتی خویه‌وه؟ یان چونکه بهرانبه‌ر به ئیمه زوری رق و قین له دلدا بوو، وای کرد؟ هر ئه‌وه ده‌زانم که هرچی گهره‌تر ده‌بوومه‌وه، زورتر هستم ده‌کرد خانم زور رقی له دایمه، نه‌یده‌هیشته هه‌ناسه‌خویشی و ئاسووده‌یی هه‌لبکی‌شیت، نه‌یده‌هیشته ماندوویه‌تی ده‌ربجیت و خیرا کاری پی ده‌کرد. به‌م شیوه‌یه ئه‌وه‌نده ئازار و ئه‌زیه‌تی دایمه‌ی ده‌دا که شتیکی وای پی نه‌چوو له ناکاو، دایکم مرد، یان ئه‌گهریش نه‌مرد، له پر نه‌ما.

گوتیان دایکم مردووه ئه‌و کاته من و ئیسی نو سالان بووین که‌چی روژیک گه‌یشت که ئیدی دایم نه‌ما، به‌ره‌به‌یانی روژیکی زستانی، چه‌ند پیاو هاتن و له‌گه‌ل خانم و پیره‌ژنیکی بچووکدا پیخه‌فه‌که‌ی دایکمیان به‌ گوریسیک پیچایه‌وه و به‌رمالکیان خسته‌سه‌ری و کابراکان نایانه‌سه‌ر شان‌کانیان و خانم و پیره‌ژنی بچووکیش له‌ دواپاندا، رویشتن، پیش له‌وه که‌سیک بیته‌وه بو مال، خانم، من و ئیسی خسته ژیرخانه‌وه و ده‌رگه‌ی به‌ رووماندا قفل کرد. که خانم و ئه‌و که‌سانه پیخه‌فه‌که‌ی دایمه‌ی میان پیچایه‌وه و دایان به‌سه‌ر شاندا و له‌گه‌ل خویناندا بردیان، من و ئیسی تا ئیواره له ژیرخاندا سجن کرا بووین، برسی و تینوو، بی ئه‌وه‌ی ئاگامان له شتیک بیت، هرچه‌ند من هستم به‌ کاره‌ساته‌که‌ کردبوو، ئه‌ی سیبه‌ره‌کانی سه‌ر په‌رده‌که‌ شایه‌تعالی ئه‌وان و منیش نه‌بوون؟ ناخو نه‌پانده‌ویست چیرۆکی مه‌رگی دایم و بکوژه‌که‌یم بو بگیرنه‌وه؟ نه‌مانده‌زانی چی به‌ سه‌رماندا هاتوو.

پاش یه‌ک دوو سه‌عات سه‌رمان له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی ژیرخانه‌وه برده‌ ده‌ری و تا توانیمان ده‌سمان کرده‌ قیژه و هه‌راهه‌را، به‌لام که‌س نه‌بوو وه‌لامان بداته‌وه "دایه‌هه... کاکه‌هه... " ... "دایه‌ گیان... مردم له‌ برساندا... کاکه... کاکه".

بروا بکه ئیستاش بیرم نییه ئەو دوو مارە پەش و سپییانە چۆناوچۆن
نەمان و چییان بەسەردا ھات؟ ئاخۆ کەسێک کوشتیانی؟ ئاخۆ کەسێک لە
ئەنقەست یان بێ ئەو بەزانیەت سەرە قابەلمەکە لەسەر چوارگۆشە کەدا
لابرد و ئەو دووانە خۆیان خزانە کونیکەو؟ ئاخۆ لەو مالا دا دەژیان؟
خۆیان خزانەبوو ژیخانەو و بگرە لەویش ھێلکەیان کردبیت و پاش چەند
پوژ، توولەمارەکان بەربوونەتە ھەموو کون و کەلینکی مالا کەمانەو؟
خانم دەیگوت "کچی ھەندێ جار کە خەریکی جل شۆردنم، لە ناکاو
خشەیک لە باخچە کەو بەر گویم دەکەوێت، تۆ بلیی مارەکان بن؟"
من دەترسام و بەرەوژوو ھەلەھاتمەو، خانم پێ دەکەنی و دەیگوت
"ترسنۆکی ھەژارە"

ئیسێ دەیگوت "بۆ ئەوئەندە گەمژە و گیل خۆت پێشان دەدەیت؟ چۆن
دەکریت ئەو دوو مارە بچووکە و جوانە کە زۆرتر لە عاشقە و ماشقەیان
دەکرد تا ئەژدەھایە کە تۆ باسیان لێیەو دەکەیت، لە دەستی خانمەو
دەرچن، لەوانە یە لەبەر خاتری دلێ من و تۆ نائیت کە کوشتیانە، ئاخر چۆن
دەبیت مار لە خانوودا ھەلبگریت، نا ناکریت، یان لەوانە یە کاکەم شتیکی
پێیان کردبیت، یان فروشتوویمانە" پێ دەکەنی و درێژە ی بە قسەکانی
دەدایەو "مەترسە ئیدی گۆلی گیان، باش؟"

بەلام من ھیچ کات پروام بەو قسانە نەکرد، دەمزانی لە کونیکە ئەم مالا
کۆن و مەزەدا، لە شوپنیک خۆیان ھەشار داوہ تاکو لە کاتی پێویستدا
ببنە ھەزاران ھەفی و بەربنە گیانمانەو.

یەکی لە مامۆستا دەروونناسەکانمان سەبارەت بە ترسی ئافرەت لە مار
دەیگوت "لە نیگای فرۆیدەو، ترسی ژنان لە مار، ھەلەگەریتەو بۆ ترسی
ژن لە نێرینەیی پیاوان."

کورانێ ھاوپۆلی زانکۆ، بەبیستنی ئەو قسە یە، لە قاقای پیکەننیان دا و

هەر کاتیکیش که وشه‌ی مار له قسه‌کاندا ده‌هاته ئاراوه. پێ ده‌که‌نین و ئاماژه‌یان ده‌کرده کچه ته‌له‌به‌کان و ده‌یانگوت "بێژم ئه‌و ماره‌ بتخوات."
هه‌ندێ له کچه‌کانیش به‌بیستنی ئه‌و قسه‌یه، یان پێ ده‌که‌نین و نازیان ده‌کرد یان به‌ تووره‌یییه‌وه ئاوریان ده‌دایه‌وه و ده‌رۆیشتن و به‌دهم رۆیشتنه‌که‌یانه‌وه ده‌یانگوت "بێژه دایک و خوشکت بخوات."

هه‌موو کاتیک که باسی هه‌ر جوژه ئالوگۆرێک ده‌هاته ئاراوه و ده‌بوایه بیرمان له کاریکێ تازه و هه‌لسوکه‌وتیکێ نوێیه‌وه ده‌کرد، خانم هه‌ولێ دها، له رێگه‌ی قسه‌کردن له‌باره‌ی ئه‌و دوو ماره‌وه، من سه‌رکوت بکات و سووکایه‌تیم پێ بکات. له‌وانه‌ بوو رۆژیک چه‌ند جار ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی به‌رانبه‌ر به‌ من ده‌کرد و هێدی هێدی من بوومه‌ کچیکێ به‌سته‌زمانی ترسنۆک، که ته‌نانه‌ت زاتم نه‌ده‌کرد بۆ کرینی جووتیک گۆره‌ویی خۆم به‌ته‌نی بچمه بازاره‌وه.

بۆ وینه کاتیک که بالق بووم و خۆم به‌خۆم نه‌مزانیبوو که ده‌رپێیه‌که‌م پیس بووه، که خانم چاوی به‌و ده‌رپێیه‌ خۆینینه‌م که‌وت، گوتی "سه‌یر، سه‌یر ئه‌و گه‌مه‌یه.. ئه‌وه بۆ به‌م زووانه‌ وات لێ هات؟ نه‌کا له‌ ترسی ماره‌کاندایه که زووتر له‌ کاتی خۆی عاده‌ت بوویته، وهره‌ وهره‌ پیسه‌ی چه‌په‌له، با په‌رۆیه کۆنیکت بده‌م خۆی پی بسپریته‌وه، گه‌نیو، تۆ خۆ هێشتاکه‌ سێزده‌یشت ته‌واو نه‌کردوو، هه‌ی پێ نه‌گه‌ی هه‌ی"

ته‌ریقه‌وه بووم و خۆم خسته‌ ژێرخانه‌وه و به‌کۆل گریام و بۆ خواره‌وه‌ی خۆم روانیم.

ئیسێ له‌ هه‌وشدا بوو کاتی خانم ئه‌وانه‌ی ده‌گوت. پێش نیوه‌رۆ بینیم جانتای قوتابخانه‌که‌م له‌ خۆیه‌وه هه‌لواسیوه، سه‌یرم لێ هات، جانتام کرده‌وه، به‌سته‌یه‌کی تیدا بوو که به‌ لاپه‌ره‌یه‌کی رۆژنامه‌دا پێچرا بووه‌وه،

کردمه‌وه، هه‌موو پێداو‌یستییه‌کی نه‌خۆشیی ژنانی تیدا بوو، چه‌په‌سام، سه‌یرم لی هات، ئاخۆ خانم ئەم کاره‌ی کردبوو؟ نا؟ ئەو زۆر بی هه‌ستتر له‌وه بوو که کاری وام بۆ بکات، بۆ ده‌لاقه‌که‌م پروانی، ئیسی سهری لکاندبووه شووشه‌ی ئەودییوی ده‌لاقه‌که‌وه و بۆ منی ده‌روانی و ئاماژه‌ی ده‌کرده جانتاکه‌مه‌وه.

که جوان سه‌یرم کرد بینیم له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی رۆژنامه‌که‌دا، نووسیویه "به‌و خویه، پاره‌ی کرینی هه‌موویانم له‌ کاکه‌م وه‌رگرت".

دوو رۆژ بوو کاکه‌م له‌ مال ده‌رچوو‌بوو، به‌بۆنه‌ی کرینی سه‌وزه‌وه چوو‌بوو بۆ "قوم"، به‌لام من ده‌مزانی کاکه‌م به‌راست نه‌بووه، نه‌چوو‌بوو سه‌وزه له‌ قومه‌وه بێنی، کاکه‌م تۆرا بوو.

ده‌مه‌ونیوه‌رێ بوو، من له‌ سه‌رمایه‌دا، له‌ نیوان به‌فره‌کانی چه‌وشدا خه‌ریکی دروستکردنی بووکه به‌فرینه بووم، که‌س له‌ چه‌وشدا نه‌بوو، دایه و ئیسی چوو‌بوون بۆ گۆرستان، سه‌ردانی بابهم بکه‌ن که هیچ کات نه‌مبینیوو، به‌فره‌کانم کۆ ده‌کرده‌وه و ده‌مویست پێش له‌ گه‌رانه‌وه‌ی دایه و ئیسی بووکه به‌فرینه دروست بکه‌م که له‌ پر پارانه‌وه‌کانی خانم وه‌به‌ر گویم که‌وت، ده‌نگ له‌ ژیرخانه‌وه بوو، خانم سهرته‌ی ده‌هات "ده‌ی... توخوا... توخوا..."

خۆم لکانده کوپه به‌فره‌که‌وه و دلّم هاته لیدان، ده‌نگی کاکه‌م هات که به‌ تووره‌یییه‌وه گوتی "حه‌یا بکه خانم، تۆ وه‌کو دایکی منی، ئەمه چ مانایه‌کی هه‌یه، لاوه"

"ده‌ی توخوا... رجات لی ده‌که‌م"

"لاوه... ون به‌ بی حه‌یا..."

زاتم نه‌کرد له‌وه زۆتر گوئی بگرم، به‌ره‌وژوور رام کرد و ئیدی شتیکم

نه بیست، له ویدیوی پوره دهکه خوم شاردهوه و به دزییه وه بۆ ژیرخان روانیم، پاش یهک دوو دهقیقه کاکه م به توو په یییه وه خوئی له ژیرخان درخست و به په له بۆ دهره وه هه لات.

کاکه م ئیدی نه گه رایه وه بۆ مال. هه موومان به په رویشییه کی زوره وه له چاوه روانی هاتنی کاکه مدا بووین، دایه م و خانمیش وهخت بوو دیق بکه ن. خانم کولمی خوئی رنی که سه عات له دوازدهی شه و تی په ری و کاکه م نه گه رایه وه بۆ مال. خوین زییه جی په نجه کانی سه ر کولمیدا، دایه لیتی رویشته پیشه وه و گوتی "خانم گیان، رجات لی ده که م وا مه که، ده گه ریته وه، چی بووه مه گه ر، شتیک نه بووه، ده گه ریته وه" سهیر بوو، دایه م هه ولی دها خانم نارام بکاته وه.

پاش یهک روژ، دهمه وئیواره، کاکه م هاوړییه که ی نارده ماله وه، گوتبووی "مالم گرتووه، خیرا خووت و مناله کان کو بکه ره وه و لای خانم چول بکه ن و مالی بۆ به جی بهیلن."

دایه دهستی کرده کوکردنی شروپه کانمان که خانم هاته قسه، دایه م زین بوو، خیرا گلپوی ژیرخانی هه لکرد و دهستی خسته سه ر ته نووره که، هیشتا داخ ما بوو، گوتی "لای ته نووره که دابنیشن تا بانگتان لپی ده که مه وه"، پاشان خوئی چوه دهره وه، من و ئیسی له وئی ماینه وه و گویمان له دهنگی قیزه قیزه کانی دایه م و خانمه وه هه لختبوو.

ئیمه هه زمان لپی نه بوو له و ماله جوانه بروین، من و ئیسی له و ماله دا گه وره بوو بووین، کون و قوژبنی نه و ماله مه زنه مان دهناسی و خو شمان دهویست، دلی هه ردوو کمان له چه شنی دلی چوله که به سته زمانه کان لپی دها. ناخر بۆ له پر هه موو شتیک تیک چوو؟ بۆ وای لی هات؟ من که خه ریکی دروستکردنی بوو که به فرینه بووم و ناگام له هیچ شتیک نه بوو، نه ی نه و دهنکه نه گریسه بۆ له ناکاو وه بهر گویم که وت، بریا نه مده بیست، نه نه و

دهنگه پر له تکا و رجایه و نه قیژه قیژه کانی دایه م و خانم له کاتی شه ودا .
ئاخر چیمان لی قه و مابوو؟ بۆ کاکه م تووریه بوو؟ مه گهر خانم چی به
کاکه م گوت که مال و هه موومانی به چی هیتشت و رویششت؟
دایه م و خانم پیکه وه دهمه قهره بییان بوو، من و ئیسی ههر له پال
ته نووره که دا بی ئاو و بی نان خه ومان لپی که وتبوو، نازانم که ی و چون برا
بووینه نیوان پبخه فه کانمانه وه، قهت به خۆمان نه مانزانی بوو، که چاوم
کرده وه، نیگام که وته سه ر پبخه فه چۆله که ی دایه م، دایه م نه بوو، ئیدی چاوم
به دایه م نه که وته وه .

ئیسستاکه ش که بوومه ته کچیکی عازهب و له زۆربه ی شته کان تی
گه یشتوومه، ههر چاوم له ده رگه یه، که که ی و چون دایه م بگه رپته وه ژیرخان
و ته نووره که داخ بکاته وه و پاشان نانمان بۆ بکات و من و ئیسییش که
دوایی بووینه نه وینداری یه ک، به لام له و کاته دا هیتشتا برا و خوشک بووین،
له ده وری خۆی و ته نووره داخه که و نانه بۆنخۆشه کانیدا یاری بکه یین.

خانم هیچ کات نه یه توانی منالدار بیت و سه ره رای جوانیه بی
هاوتاکه ییشی، میرده که ی وازی لی دینیت. مال و سامالی خۆی پی
ده به خشیت و به جی ده هیلت، خانمیش له پاشی میرده که ی، جگه له باوکم
که ههر له سه رده می شووه که یه وه کاری بۆیان ده کرد، که س ریگه ناداته
مالی خۆی، ته نانهت خزم و که سی خۆشی، ده لپن باوکم له خۆی ماره ی
کردبوو، به لام که س نازانیت نه وه به راست بووه یان نا، ههر نه وه نه بیت
پاش نه وه که باوکم، دایکم و کاکه می که له و دهمه دا، نیزیکه ی ده سالان
ده بیت، ده باته تاران و خانم له سنه دا به ته نیا به چی ده هیلت، نه ستیره ی
مه رگی دپته گه شان.

دایه م که زه یسان ده بیت یاو ده کات، ده که وپته هه لا کاتی مردن، باوکم

خیرا من و ئیسی لای هاوسیکانمانه وه بهجی دیللی و له گه ل کاکه مدا دایهم دهبن بۆ تاران.

ئهم قسه هی خانم بوو که دهیگوت "کچی، ئهو سه فیره به باوکت هه نهات، سه فیریکی شووم بوو، چونکه له گه رانه وه دا ئه ستیره ی مه رگی هاتبووه گه شان."

له گه رانه وه دا باوکم، دایهم و کاکهم له مال دادنه ی و به سه ر و سه وقاته وه بۆ مالی خانم دهروات، به لام ئیدی ناگه ریته وه.

پاش یه ک مانگ گه ران و گریانه کانی دایکم و کاکهم و خزم و که سوکارمان، ته رمی باوکم له ئاوه که ی قشلاخدا ده دۆزنه وه، ده لین جه سه ته ی باوکم کون کون هه لگه را بوو، به لام رووخساره جوان و شیرینه که ی وه کو خۆی مابوو وه.

پاش ئه وه که کاکهم گه وره بوو، هیدی هیدی رواله تی گۆردرا، ئه مه قسه ی خانم بوو که دهیگوت "وا ی ی که کاکه ت چه ند له باوکت دهکات" که وای دهگوت، بریکه بریک دهکه وته هه ردوو چاویه وه له کاکهم راده ما. کاکهم سوور هه لده گه را و خۆی به شتیکه وه خه ریک دهکرد، دایهم له قاقای پیکه نینی دها و دهیگوت "وی ی ی توخوا کوره جوانه که م سه یر، سه یر چۆن شه رم دهکات" خانم بزه ی دهبرده وه و له به ر خۆیه وه دهیگوت "نا، نا، شه رم مه که گیانه که م، بۆ شه رم دهکه یت" که وای دهگوت هه موومان بۆ خانمان دهروانی که سوور هه لده گه راپه وه و به بیانویه ک، خۆی له وئێ ده رده کرد.

له و کاتانه دا، شپوه ی خانم له سیحرکاره مه زنه که ی میشکی من و ئیسی دهکرد و هه ردوو کمان بی ویستانه دهکه وتینه جموجۆله وه.

دهیانگوت سالان ئاوه که ی قشلاخ له راده به در بووه، به لام ئه و ساله که باوکم خرایه ئه وپییه وه، قشلاخ تووشی که م ئاوی هاتبوو، پیش له وه که

ماسىيەكان، تەرمەكەي باوكم بخۆن و واى لى كەن كە بۆ كەس نەناسرىتەو، باوكمىان لە ئاۋ گرتەو.

لە گىرفانىكىدا، پەسىكى زۆر جوانى خانمىان دۆزىبوو، كە لە نايلىنىكى ئەستوورى بى پەنگدا پىچابوويانەو، لە رووى ئەو وىنەيەدا بوو كە شوپنى باوكمىان دۆزىيەو، ھىنا بوويانە بەرمالى خانم، زۆربەي خەلكى شارى سنە، بنەمالەي خانمىان دەناسى و خودى خانمىش بەبۆنەي جوانىيە بى ھاوتاكەيەو بەناوبانگ بوو، تەرمە كون كونبوو، كەي باوكم لە ئاۋەكانى قشلاخ دەگرەو، كەسىك وىنەكەي خانم دەناسىتەو، و پىك تەرمەكە و خەلكەكە و پۇلىسەكان دەباتە بەر مالى خانم، خانم كە لە ناكاو چاۋى دەكەويتە تەرمى باوكم، بىدەنگ، لەسەرخۆ دەروا و زمانى تا نىزىك بە مانگى، دەبەستىت.

دەلەن پاش تىپەرىنى ئەو يەك مانگە كە خانم ھىدى ھىدى دىتەو، قسە، پۇلىسەكانى "كەلانتەرى" دەيخەنە ژىر بارانى پرسىارەكانىانەو، "چى لە نىوان تۆ و نۆكەرەكەتدا بوو" ... "پەسى تۆ لە گىرفانى ئەودا چى دەكرد؟" "لە كەيەو پىكەو، ن؟" "لەبەرچى رقت لى ھەستا و وات لى كەرد؟" "چىت بەسەر نۆكەرەكەتدا ھىنا؟"

خانمىش بەردەوام ئەمانە دوو پات دەكاتەو، "نازانم وىنەي من لە گىرفانى ئەودا چى دەكرد" "بىرۋا بكن ھىچمان لە نىواندا نەبوو" "لەپاش سەفەرەكەيەو چاۋم پىي نەكەوتو،" "بۆ مالى من نەھاتووتەو،" "خەتاي من چىيە و من چ تاوانىكم ھەيە كە ئەستىرەي مەرگى ھاتبوو، گەشانەو؟"

پرسىارىان لىي كىردووتەو، كە "تۆ چۆن دەتزانى ئەو مردو،" "چى قەوما كە لە ناوت برد؟" "كى لە كوشتنەكەيدا ھاوكارى تۆ بوو؟" "بۆ كوشتت؟ بۆ؟"

خانمیش ده‌لٔتته‌وه "ئه‌من نه‌مکوشته‌وه" "که‌س هاوکاریی منی نه‌کردوه" "هیچمان لٔ نه‌قه‌وما بوو" "له ریگه‌ی خۆتانه‌وه بوو که تٔ گه‌یشتم مردوه، که هیناتانه به‌رماله‌که‌م... له ریگه‌ی جه‌سته کون کونبووه‌که‌یدا بوو که تیگه‌یشتم مردوه و ئیدی ناگه‌رٔتته‌وه"

خودی خانم ئه‌مانه‌ی بۆ من و ئیسی ده‌گیرایه‌وه و له هه‌مان کاتدا هه‌ردوو چاوی پر ده‌بوون له ئه‌سرین و سارد و خامۆش بۆ من و براكه‌م ده‌پیروانی و له‌ژیر لٔویه‌وه سرتی ده‌هات "ئیه‌وی پاو قه‌م ره‌ش بوونه بایس باوکتان... منالانی شووم م"

ئاخۆ من و براكه‌م شووم بووین؟ کٔ ئه‌و چاره‌نووسه‌ی بۆ من و براكه‌م نووسیبوو؟ به‌ چ تاوانیک ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌رییه و نه‌هامه‌تیانه هاتیونه ژیا‌مانه‌وه، من و برای به‌سته‌زمانم. هه‌ی داد و بٔداد... دیسان گوتم "برا" ... بریارم دابوو ئیدی نه‌لٔیم "برا" به‌راستی من گه‌مژه‌یه‌کی ته‌واوم، ده‌زانن بۆ؟ چونکه هٔشتاکه‌ش به ئه‌وینه مه‌زنه‌که‌ی ژیا‌نم ده‌لٔیم "برا"، ئاخ‌ زۆر سه‌یره که تۆ پاش تیپه‌رینی بیست سا‌ل له ژیا‌نت تٔ بگه‌یت، ئه‌و که‌سه که پٔت وا بووه و گوتبوویان "براته و ئیه‌و له‌ دووانه‌ن"، له پر بٔتته که‌سیکی نامۆ له ژیا‌نتدا و هٔدی هٔدی، واته له درٔژه‌ی یه‌ک دوو مانگی پاش ئه‌و زانینه، هه‌ستی برا و خوشکایه‌تییه‌که‌ت به‌رانبه‌ر به ئه‌و، بگۆردرٔته هه‌ستیکی عاشقانه‌ی هه‌تا‌ه‌تایی و تا ئاخ‌رین کاتی ژیا‌نت واته تا ئه‌وده‌مه که گیانت ده‌رده‌چٔت و بگه‌ پاش ئه‌ویشه، "ئیسی" بووبوو مه‌زنترین ئه‌وینیم.

که وایه من مافی ئه‌وه‌م نییه که له په‌سا ئه‌م حه‌قیقه‌ته له بیر بکه‌مه‌وه و له نٔوان قسه‌کاندا به نٔوی "برا" باسی لٔیه‌وه بکه‌م. شتی وا چۆن ده‌بٔت؟ هه‌رچه‌ن ئیسی زۆر که‌م قسه‌یه و قه‌ت پٔ نا‌که‌نٔت، به‌لام هه‌ر کات که

باسی ئەو خانوو مەزن و کۆن و سىحراوییه و خانمی پەلکەشۆر و هەردوو مارهکەى، کە یەکیکیان سىپى بوون و ئەوى تریشیان رەش و دواىی رەشەکەش سىپى هەلگەرایەوه و بەردەوام هەردووکیان جوولەیانە و لە جیاتى پەلکە، هەلواسراونەتە سەرسەریدا و کاکەمیش کە دواىی نازانم بۆ ئىشى سەوزەفرۆشى بەردا و بووبوو سەرھەنگىكى خوینرێژ و کەوتە داوى نەخۆشى دڵ و نەخۆشى عەشق دەکەم و باسى خۆمان و سەردەمی مندالیەتى خۆمانیش دەدەمە دەم قسەکانمەوه و لە پىر بەنێوى "برا" ناوى بەکار دێنم، لە ناکاو، بزە دەکەوتتە سەر لێوهکانیەوه.

کى بیری دەکردەوه کە ئىسى هیچ کات برام نەبووه. ئىسى دەلێت: "... بەلام من و تۆ زۆر لەیەک دەکەین گیانەکەم، چاوانمان، دەم و لێومان، قەد و بالامان، تەنانتە دلیشمان لەیەک دەکات."

کە ئىسى ناوى دڵ دەبات، ترسم دادەگرت و وەختە دلم بتەرەکێت. دەکەومە بیری کاکەم کە چۆناوچۆن تووشى نەخۆشى دڵ بووبوو.

دەلێم "ئىسى، نەکات منیش لە کاکەم بکەم و وەکو ئەو تووشى ئەم نەخۆشیە کوشندەیه بيم؟"

کە وا دەلێم بزەیهکی گەرم دەکەوتتەوه سەر لێوهکانى ئىسىوه و ماچم دەکات و دەلێت "گیانەکەم، تۆ هیچ کات تووشى نەخۆشى دڵ نابیت."

بریا دەزمانى بۆ هەستم بەرانبەر بە ئىسى گۆردرا و عاشقى بووم، ئەگەر وام بەسەردا نەهاتباى، تووشى ئەم هەموو کیشەیه نەدەبووین و ئەمانە منیان لێردا زیندانى نەدەکرد.

هەموو جارێ کە سەیری دەمارە دەرزى ئازنکراوهکانم دەکەم و ئەو هەموو برین و خوینە وشک هەلگەراوانەیان بەسەردا دەبینمەوه، دلم پىر دەبیت لە خەم و خەفەت و لە پىر دەقیژێنم و هەر دەقیژێنم، هەموویان لە خۆم

كۆ دەكەمەوۈ و كابرا سىپىپۇشەكە بەپەلە دەرزىيەكە دەچەقېننېتە شا دەمارىكمەوۈ و ھىدى ھىدى دىنيا لەپىش چاوانم رەش ھەلدەگە رېتەوۈ و دەنگ و رەنگى ھەموو كەسىكم لى ون دەبىت، بەلام ھەموو جارېك وام بەسەردا نايەت، ھەندى جار ھەول دەدەم قۆلە دەرزى ئاژەنكراوۈكەنم نەخمە پىش نىگامەوۈ، دەبى ھەندى جار عاقل بىم، ھەول دەدەم ئامۇژگارىيى خۆم بىكەم، ئاخىر چۆن دەبى خويندكارى زانكۆى سەنە وا بېت؟ نابى وا بى شەرمانە بقىژىنېت و خەلك لەخۆ كۆ بىكاتەوۈ، چى بووۈ مەگەر؟ ئاخۆ خۆپىشاندا نىكمان ھاتوۈتە ئاراوۈ كە وا ترساوم؟ يان ھەر نەبىت ھىزە ئۇمىننىيەكانى پۆلىس رىژاۈنەتە زانكۆۈ و ھەندى كەس و ئىسشىيان گرتوۈ؟ نا. ئەمانەمان نايەتە ئاراوۈ، بىگومان توۈشى كېشەى رۆحى بوۈوتە كچى خويندكار، ئېرە، زانكۆ نىيە، ژوورېكى سارد و سىپىيە كە جگە لە خۆت و ھەندى پەرسىتار و دوكتۇرىكى گەمژە، كەسىكى تر خۆى پىدا ناكات.

ھەندى جار بىپار دەدەمە خۆم كە نابىت لە چەشنى رابردوۈدا، ھەلسوكەوت بىكەم، دەبى فېر بىم ھەنى شت بەنھىنى لاي خۆم دابنىم، ھەموو كەسىك، بەتايبەت ھەموو خانمىك نھىنىگەلېكى پىيە لە ژياندا، ناكرىت ھەموو شتىك بەخەلك بلىتەوۈ، نا، عاقلې باشترە تا ئەم ژيانە پىس و شىتانە كە من دەمىكە توۈشى بوۈمە.

چەن رۆژىكە ھەركە دوكتۇر دەروات، خىرا قۆلى كراسەكەم دادەدەمە سەر مەچەكەكانمدا، بەلكو دەمارەكانم نەكەونە پىش نىگاكەنمەوۈ و لە پەسا شىتم كەن، پاشان لە تەختەكەم دادەبەزم و لە دەرگەكە دەچمە پىشەوۈ و گوپم دەلكىنمە دەرگەى ژوورەكەوۈ و بە ھىۋاشى دەستگىرەى دەرگەكە تاقى دەكەمەوۈ كە بزەنم دەرگەيان بەروۈمدا قفل كىردوۈە يان نا، كە لە قفلېۈۈنى دلىيا دەبىم بزە دەخمە سەر لىۈەكانم و لە پەنجەرەكە دەرۆمە پىشەوۈ و بەرانبەر بە شوۈشەى دەلاقەكەم رادەۈستىم و بۆ وىنەى خۆم دەروانم كە

ئارام و لەسەر خۆ، بزە لەسەر لێو، بەرەو زانکۆی ئازادیی سنە، لە شەقامی شەشی بەھمەندا ھەنگاو ھەلدینم.

لە پۆلی دەروونناسیدا، مامۆستا کەمان، وانەکانی فرۆیدمان بۆ دەلێتەو. لە تەنیشتی ئیستیو دەدەنیشم و زەمزەمە دەکەم "ئیسى گيان نەکات خۆمانیش تووشی نەخۆشیی دڵ بێن؟"

بە راشکاو گۆیم لە دەنگی ئیستیو کە دەلێت "گیانە کەم ئیمە هیچ کات تووشی نەخۆشیی دڵ نابین... ئەى چۆن لە بیرى خۆت کردوو تەو کە کاکە کەت چی بەسەر ھەردوو کماندا ھینا؟ نەکات لە بیرى خۆت بکەیتەو کە سەرھەنگ فەرزامى خۆنرێژ، واتە کاکە سەوزە فرۆش و جوانە کەى تۆ، چۆناوچۆن شىوازى ژيانى گۆردرا و کەوتە داوى کوشتن و برینى خەلکى بێتاوان و ئیمەشى پێو لکاند و سەرى ھەردوو کمانى برى و دلى ھەردوو کمانى لە شیش دا و لەگەڵ جننە پەلکە شۆرە کەیدا خوار ديان؟ نەکات لە بیرى خۆتى بکەیتەو کە بەھۆى ئەو کوشتارەى کە لە من و تۆ کرا، کاکەت تووشى نەخۆشیى دڵ ھات؟ حەياتە کەى ئیسى، ئەمانە لە بیر نەکەیتەو."

کە دُنیا دەبم دیسان ئیسى لەوێ، لە نێزیکمدا یە و ئاگای لیمە، ئەھوون و عاشق و بزە لەسەر لێو، دەگەریمەو سەر تەختە کەم و دیسان رادەکشتم.

ئەنجوومەنى ئەدەبىيى زانکۆى سنە بریارى دا بەبۆنەى رۆژى ژنەو سیمیناریک بەرپۆه بیات، خێرا دەنگیان لە بەرپرسایەتیی ئەنجوومەنە ئەدەبىيەکانى تری شارەو کرد، پاش چەند رۆژ، لێژنەى کيان پیک ھینا و بەیارمەتیی خۆیندکارە ئەدیب و ھەلکەوتووکان، کە ئیسى نوینەریان بوو، بەرھەمانى ھەلپژاردەیان دا بێن کرد و ھەندى تریش لە خۆیندکارانى چالاک بەرپۆه بەرایەتیی سیمیناریان و ھەستۆ گرت، منیش لەو بەرپۆه بەرایەتییەدا

ئاماده بووم و هەندى کارم جىبهجى دەکرد .

دەست بە قەلەمانى نووسەر يان شاعىر يان لىكۆلئىنەوەر لە هەموو شوپىتىكى شار بانگهتشتن کران و لەگەل خوتىندکاراندا بووبوونە ميوانى سىمىنارەكە، خەلکىكى زۆريان دەنگ کردبوو، هىچ سالتىک روخسەتى پىکھاتنى هىچ جۆرە سىمىنار و خۆپىشاندانىک بەبۆنەى هەشتى مارسەوہ نەدەرا، بەلام ئەو ساللە وایان کرد کە روخسەت وەرگىردرا، بەو مەرجه کە دەبى هەموو چالاکییەک لە بازنەیهکی دابىنکاراودا بسورپىت جگە لەوہ نابتت قەت کارىكى تر بەئەنجام بىتە گەياندن .

وہکو هەمىشە، ئىسى بە بەرپرسایەتیی لىژنە هەلبژاردرا، من لە نىزىكى ئىسىتەوہ بووم، هەر کارىکمان کە دەکرد چاومان بە یەکەوہ بوو، دەمىكى کورت بوو کە تى گەشتبووین ئىمە برا و خوشک نىن و لە واقىعدا لە دوو دایک و دوو باوک بووینە و زۆر بەداخوہ بووین کە بۆ زووتر لەمە عاشقى یەکتر نەبووینە، برىا زووتر تى دەگەشتىن، بەلام لەو دەرفەتە کورتە پاش زانىنمان، دەتگوت هەزاران ساللە ئەوینى یەکمان لە دلدايە، ئەوینمان وای لىمان کردبوو کە زۆرتر لە هەمووان چالاکیان دەنواند و بى وچان ئىشمان دەکرد و دەم بە پىکەنینهوہ. هەولمان دەدا کە سىمىنارەکە بە جوانترین شىوہ بەرپۆه بىروات .

هەموو رۆژىک هیزە ئەمنیەکان و بەرپرسایەتى زانکۆ سەردانى کارەکانمانیان دەکرد و هەموو شتىک لەژىر چاودىرىدا بوو. بەلام ئىسى و بەرپۆه بەرایەتیی لىژنە برىارى ئەکىدىان دەدا کە نەهیلن هىچ جۆرە ئازاوہیەک بىتە ئاراوہ و تەنیا لە بازنەى ئەدەب و ئەدەبیات و هونەردا بسورپىنەوہ و ریز لەم رۆژە جیھانىیەدا بگرن .

زانکۆ، رووخسەتى دا و کار بە خووشى و سەرکەوتوووییەوہ خەرىک بوو بەرپۆه دەچوو، پاش ئەو هەموو دلەراوکە و هاتوچوووانە، رۆژى هەشتى

مارس له رتيهوه گه‌يشت، سنه ته‌ژي بوو له پولي‌سي دژ به خه‌لکانتيک که ده‌يانويست بو ئەم رۆژه پيپيوان بکه‌ن ياخو خويشاندا نتيک به‌ري بخه‌ن، به‌لام نيمه قه‌ناعه‌تمان هينابووه کوزيکي به‌ربلاوي ئەده‌بييه‌وه، کوز، پيک هات، زوزيک ئەديب و هونه‌رمه‌ند و خه‌لکانتيکي پروناکبير، بووبوونه ميواني سيمي‌ناره‌که، ئاماده‌بووان يه‌ک به‌يه‌ک ده‌هاتن و له نيوان چه‌پله و هه‌راوه‌زيای ميواناندا، ده‌قي خو‌يان ده‌خوي‌نده‌وه و ده‌رؤيشتن، له پر کچيکي خوي‌ندکاري تيرمي به‌که‌م هات و ده‌ستي کرده خوي‌ندني شيعريکي زور جوان، هه‌رکه کچ ده‌ستي کرده خوي‌ندني شيعره‌که‌ي، ئەنداماني ليژنه مليان قوت کرده‌وه ده‌موده‌ست يه‌ک‌يکيان ده‌نگي به‌رزوه‌وه کرد و گوتي "ببووره خاتوون، جه‌نابتان بريار بوو شيعريکي تر بخوي‌نيته‌وه."

کچ گويي نه‌دا و له خوي‌ندندا به‌رده‌وام بوو، ئيسي ئاماژه‌ي له ئەندامي ليژنه‌که کرد که واته "بيده‌نگ، بهي‌له با به‌رده‌وام بيت."

کابرا بيده‌نگ بوو و چيي تري نه‌گوت، کچ شيعريکي زور جواني خوي‌نده‌وه که دژ به سيستمی باوکسالاريدا گوترا بوو، ئاماده‌بووان چه‌پله‌يه‌کي زوريان بولئ دا، کرديانه به‌زم و هه‌رايه‌ک که ده‌نگ به‌ده‌نگ نه‌ده‌گه‌يشت، ئيسي، پيش له هه‌مووان هه‌ستا و ده‌ستي کرده چه‌پله ليتدان، سيمي‌نار تتيک چوو، خوي‌ندکاران ده‌ستيان کرده شوعار دانه‌وه، هه‌ندئ دروشم له‌پيشدا له‌سه‌ر پلاکارده پارچه‌بييه‌کان نووسرا بوون و که‌س نه‌يزاني چون هينرا بوونه هولي سيمي‌ناره‌که‌وه، له په‌سا له‌م سووچ و ئەو سووچي هولدا به‌رز ده‌کرانه‌وه، که‌سانتيکي ناديار له په‌سا ئيعلاميه‌يان فرئ ده‌دايه هه‌واوه و بلاويان ده‌کرده‌وه، که‌س به‌که‌س نه‌بوو، هيزه ئەمنييه‌کان که پيشتر له حه‌وش و ده‌وربه‌ري زانکودا ئاماده‌ساز وه‌ستا بوو، هورووژميان هينايه هولي‌وه و تيري هه‌وايييان ته‌قاند و نارنجوکی فرمي‌سکري‌تزيان توور دايه نيوان خه‌لکه‌وه، خيرا جه‌ماوه‌ره‌که بلاوه‌يان کرد و زوريه‌ي ئەو که‌سانه که ئا‌واوه‌که‌يان نابوووه، گيردران و بران بو دايه‌ي هيزه ئەمنييه‌کان،

ئیسیشیان پیش له ههمووان برد، من خۆم بهم چاوانه‌ی خۆمه‌وه بینیم که له ئیسیشیان دهدا و په‌لکیشیان ده‌کرد و له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تردا ده‌یانانبرد.

چیم له ده‌ست ده‌هات؟ ها؟ ده‌متوانی چی بکه‌م، من که نه‌مده‌توانی له چه‌شنی ئیسسی خۆم قوت بکه‌مه‌وه و له په‌سا و زۆر بویرانه شیعر بخوینمه‌وه یان باسی مافی خه‌لک بکه‌م، نا، من چۆن ده‌متوانی وا بم، من که له ترسی ماره ته‌ماوییه‌کانی خانووه‌که‌ماندا، له بازنه‌ی نه‌مانی باوکم و دایه‌م و ماسییه نه‌ورۆزییه‌کانماندا، سوورم ده‌خوارد و به‌رده‌وام له ترسی خانمی په‌لکه‌شۆری ژیانم، نه‌مده‌ویرا قسه‌ی دلی خۆم بکه‌م و ئه‌و ترووکه ترووکیشمه به‌پشتیانیکردنه‌کانی ئیسسی ئه‌وینمه‌وه بوو، چۆن ده‌متوانی خۆم له هیزه ئه‌منییه‌کان نه‌شارمه‌وه و چۆن ده‌متوانی که ئیسسی به‌جی نه‌هیلیم و چۆن ده‌متوانی خۆم له ئاوده‌ستدا نه‌شارمه‌وه؟ ها؟ من ده‌بوایه به‌رده‌وام ئاگام له خۆم بوایه، ئه‌مه قسه‌ی خودی ئیسسی بوو، "تکایه ئاگات له خۆت بیت."

خانم قیژاندی "هه‌و شپڤ هه‌و، برا، براکه‌م، براکه‌م...، برای چی و گووی چی، کام برا، ئه‌مه ئه‌م نه‌نکه گه‌نیوه‌ی تۆ مه‌گه‌ر چه‌ند جار هه‌لته‌رکی که کهس نه‌یتوانیوه تروتسه‌کانی بژمیریت؟ له که‌یه‌وه هه‌تیوه‌ی به‌رما‌لانتان کردووته برا، تۆ ته‌نیا خوشکیکت هه‌یه و به‌س، باوکت کوپی بی دایک و بی باوکی هینایه ماله‌وه و له ریی خوا خستیه به‌ر مه‌مکه‌ی ژنه‌که‌یه و....."

کاکه‌م نه‌راندی "بخنکی ئافره‌ت، بیده‌نگ، یاخو لال بیت هه‌ی، ده‌ی ئیژم بیده‌نگ به‌ده‌ی..."

خانم گوپی نه‌ده‌دا و له‌و قسه‌ تالانه و ئه‌و قیژه قیژانه به‌رده‌وام بوو، جنپوی به ئیسسی دهدا و که‌فی هه‌لده‌هینا. کاکه‌که‌م که وای دی له خانم به‌ربوو، له‌پیشدا چه‌ن زلله‌ی لی دا و پاشان به قایشه ره‌شه درپژه‌که‌ی

چەند جار بەسەر و کۆلیدا کوتای، بەلام خانم بەردەوام بوو، وازی نەدەهینا
"دەبی بیکەیتە دەرەووە لەم ماله... ئەمە نێزیکەیی بیس سالیەتی بی غیرەت...
من هیچ... من ناشیرین... ئەو ئەو کچە نەفامە چی... بۆ خستووتە ناو
دەست و قاچی ئەم نێرەکەرەووە..."

کاکەم بەرزتر نەرانیدی و قایشی فری دا و بە لەقە و مست بەربوووە گیانی
"دەبی بخنکی ئەیزم لامەسەب بخنکی"

خانم دەیقیژاند و هەولی دەدا لەژێر دەستی کاکەمەووە پزگار بیت و لە
قسەکانیشیدا بەردەوام بوو "جا بزانه بەیانی بووبوووە دوکتۆر چیمان لی
دەکات، خو فزە بکەیت بەشەق قونت دەدریت نەگبەت"

کاکەم لە تاو قین و رقیدا رەش هەلگەرا بوو، بەلام ئەو کە نەدەبوو ئیسی
و من بیبیسین، بیستمان، بەسەر سوورمانەووە بۆ یە کمان روانی، فرمیسک
زینیە هەردوو چاوی ئیسیووە و زەمزەمی کرد "چی؟ کورە هەتیووە؟ ئەمە چی
دەلیت گولی گیان"

لە پرمەیی گریانم دا و نالاندم "کورە گوی خوارد"

رەنگ بیت و بە رووی ئیسیووە نەما، سپی سپی، بەتەواوی هیزیهووە
هاتبوووە هەژان، کە بۆم روانی وەختە بوو دلم بتوقیت هاوارم کرد "کاکە...
کاکە"

کاکەم بە توورەیییەووە خوئی هاویشته ژوورەووە، دەیویست لە ئیسییش
بدات. کاتیک کە من ئیوارە تازە لە زانکۆ گەرامەووە، خانم هەر نەیهیشت
بچمە ژوورەووە، ریکەیی لیم بەست و خستیمە ژیر ریتنە جنیووە خراپەکانیەووە
چونکە ئەو رۆژە کاتم نەبوو پیش لە رۆیشتن بۆ زانکۆ، ئاودەسەکە بشۆرم،
بە رق و قینەووە لیم هاتە پیشەووە و چەپۆکیکی کشایە سەر سەرمدا و
دەستی کردە قیژە و جنیودان و لە پر لیم بەربوو، ئیسی نەیهیشت لە
چەشنی پیشتر بەردەوام بیت، قۆلی منی گرت و کشامیەووە و بەرانبەر بە

خانم پراوهستا و گوتی "واز بینه، شهرم ناکهیت، کچهکه خهریکه ده بیته دوکتۆریک، ئەمه چ ههلسوکه و تیکه بهران بهر بهم کچه ههته، بۆچی گولێ هیشتا مناله وای لێ دهکهیت، کچیکی عازهبی و چۆن تۆ لێی دهدهیت، تا کهی وازی لێ ناهینیت"

لهو کاتهدا کاکهم گه پرایه وه بۆ مالل که خانم به جنتیو و خراپه له من و ئیسی بهر بوو بووه وه.

کاکهم که چاوی به پروو خساره سپی هه لگه پراوه کهی ئیسی و هه ژانی جهستهی کهوت، توو پهییه کهی دابهزی و به دلر حمیه وه قیراندی "ئاو... پهرداخیک ئاو بینه"

به رهو چیشته خانه هه لاتم و خیرا به پهرداخیک ئاو گه پرامه وه، کاکهم به ئارامی سه ری ئیسی له نووسانده سینگیه وه و پهرداخه کهی له ده می نیزی که کرده وه، وه به به زه بییه وه بۆ ئیسی پوانی و گوتی "بخۆ براكهم... قومیک بخۆره وه... ئەهی به قه بری باو کته وه ئافرهت هه ی... سه یر چ ئاوریکی نایه وه ئەم سه گه . کور ه گووی خوارد ئەو سه گه، ئەوه وا ده کات ئازاوه مان تۆ خات، بروای پێ مه کهن، گووی باوکی خوارد، ئیسی... ئیسی گیان... واز بینه ئیدی... پیاو به پیاو ئەوه چیه"

شانه کانی ئیسی هاتیوونه هه ژانکی زۆر تره وه، له ناخه وه قیزاندم و گوتم "توخوا کاکه... فریای که وه کاکه..."

کاکهم روو له من نه پاندی "بخنکی... بهو قیزه ی تۆیه خراپتر ده بیته..." ئیسی هاوکات له گه ل هه ژانه که یدا، له چه شنی باران ئەسرینی ده بارانده سه ر و رووی خۆی و دهسته کانی کاکهمدا که به هه ردوو دهستی سه ری ئیسی نووسانده بووه سینگیه وه، من زۆر تر له هه موویان ده گریام، ده تگوت به رده وام ئاماده بوومه بۆ گریان، ده گریام به کول.

بیرم نایی کھی ئیسی ئو کتیبھی هینا و بهدزیی خانمهوه دای
بهدهستمهوه، ئو کاتیش هر له زانکۆدا بووین، تیرمی دووی
دهرووناسیمان دهخویند، سههتای ئویندارییهکهمان بوو، چهن عاشقی
یهک بووین، خوا دهیزانیت.

بو ههموو شوینیک پیکهوه دهرویشتین، له کاتی نانخواردنیشدا، پیکهوه
له تهنیشتی یهکدا بووین، له هۆلی نانخواردنهکهی زانکۆدا دادهنیشتین و
پیکهوه لهگهڵ هاوپیاندا قسهویاسمان دهکرد، سهبارت بهههموو
پووداوهکانی ئو رۆژانهی شار و بهتایبهت زانکۆ، دهواین و بیروپرای
خۆمانمان سهبارت بهمۆسیقا و کۆری کتیب خویندن، پیکهینانی
ئهنجومهنه ئهدهبییهکه و، دروستکردنی کتیبخانهی کوردی له زانکۆدا و
زۆر شتی تر دهواین، چهن خۆش بوو، له ههموو کۆبونوهیهکدا، ئیسی
وهکو گهره کۆرکه، کۆری دهگپرا و ههمومان روومان له رووخساره
جوانهکهی و گویمان له قسه خۆشهکانی شل دهکرد، چونکه باش دهمانزانی
ههموو وهلامیک لای ئیسییه و زانیارییهکانی ئو سهبارت بهههموو شتیک،
پتر له ههموانه.

من چهنده، بهوه شانازیم دهکرد که کهسوکاری ئیسیم و پیکهوه له ماڵیکدا
دهژین و ههموو هاتوچۆیهکمان پیکهوه بوو بهلام لهو بهینهدا، من و ئیسی
بهردهوام قسهی تایبهتی خۆمان ههبوو که تهنیا دوو بهدوو بیکهین و کهسی
تیدا شهریک نهکهن. بو وینه له نیوان گفتوگۆکانی کۆردا، له پر دهمم به
گوئییه جوانهکهیهوه دهنوساند و دهم چپاند "ئیسی گیان تهنیا سنه، باشه؟
نارۆینه هیچ شاریکی تر، تهنیا له زانکۆی سهندا دهخویننهوه، باش؟"
ئیسی بهمیهرهبانیهوه، بی ئوهی لیم تووره بی دهیگوت "باشه، باشه
دلکههه"

پیشتریش ههردووکمان بریارمان داوو له سهندا بخوینین، مهبهستم ئو

كاتانه يه كه هيشتا برا و خوشك بووين.

بهخته وهرانه يش هر له سنه دا قبووليش كراين، ئيسى بهرده وام پى دهكهنى و دهگوت "گولئ گيان دهى ببينه دوكتورى دهر وونناس و له پيشدا، نه خوشييه دهر وونسيه كاني خو مان چاره سهر بكهين و پاشان دهرمان بو ئه و خه لگه هه ژاره بنوينين، ئيمه خو مان هه لقوولاوى ژيانتيكى نه خوشين، با بهر له هه موو كهس دهردى خو مان چاره بكهين."

ئيسى ئه و كتيبه ي دا به ده ستمه وه و گوتى "پيوسته بيخوينت، له بارى دهر وونناسييه وه زور به هيزه."

ده ستم كرد به خويندن، بى ئه وه ي باسى لتيه وه بكه م يان له باره ييه وه ته نانه ت له گه ل ئيسيشدا بدويم، دمخويند، ئيمه و هاوريه كانيشمان، هه موو كاتيک كه كتيبيكى سه رنج راكيشمان ده ستمه كه وت، به نوره دهمانخوينده وه و له باره ي كه سايه تى كه سه كان و رووداوه كان و بارى دهر وونناسى كتيبه كه وه پيکه وه ده داين، به لام ئه مجاره من وام نه كرد، نازانم بو، هه ستيكى تايبه تم لا دروست بوو به رانه ر به و كتيبه . هه موو شتيكم له دل و دهر وونى خو مده شارده وه و له په سا دمخويند و تا ده هات له زه رى ئه و چيرۆكه شوومه دا نوقم ده بووم، كهس نازانيت چ ليكچوونيكم له نيوان پاله وانه كان و رووداوه كاني ئه و چيرۆكه شوومه دا و ژيانى خو م و دهر وويه رييه كاني خو م وه هه ست پى ده كرد كه به رده وام خه وم به پاله وانه كاني ئه و چيرۆكه شوومه دا ده بينيه وه، كه چاوم ليك دنا هه موويان ده هاتن و گه مارؤميان ددا، ته نانه ت سي به رى ماره سپى و په شه كه ي ژيرخانيش به هه موو تووله ماره كانيانه وه له خه ونه كانمدا هه بوونيان بوو، ئاخ خ خ، ئه گه ر له چه شنى پيشتر، له باره ي هه ستي خو م وه به رانه ر به دنياى ئه و چيرۆكه شوومه دا له گه ل هاوريانم يان ته نانه ت ئيسيش قسه م

بکر دای، له وانه بوو وام بهسردا نه ده هات، که نه توانم خه یال و خه ونه کانم له راستییه کانی دنیای واقیعدا لیک بکه مه وه، له وانه بوو که له ناکامدا کارم نه ده کیشرایه ئه م ژووره سپی و سارده وه، ئه و چیرۆکه شوومه وای له من کرد یان ژیانی واقیعی خوم؟ نازانم.

دل ۱

پیایک له جیاتی ده قهیه ک هفتا و دوو جار، سه د و چل و چوار جار دلای ده دات.

لیدانی ئه و دلای لای کردووه، ناتوانی هیچ بخوات، نه ئای بو ده خوریته وه و نه نان له قورگی ده چیتته خواری. که ده خه ویت سه عاتیگ بیست جار له خه و راده چه له کیت. که ههنگاو هه لده گریت، هه ناسه لیدانی لای ده بیتته به رزکردنی چیای ناگرینه وه. ته نانه ت له کاتی گوینگرتن له مؤسیقییه کی جوانیش، ئه و دلای له لیدانه خیراکه ی ده ست هه لئاگریت. ئه و هه ست ده کات که مؤسیقا جوانه که، له تاو زرم و کوتی دلای ئه م به ره و سازه که هه لده گه ریتته وه.

له راستیدا ژیانیکی زور ئاسته می هه یه ئه م کابرایه. سه یر له وه دایه که ده و و ده رمان هیچ قازانجیکی تیدا نییه و ئه و کابرایه له ئه و بارودوخه ناکۆکه پرگار نابیت.

دل دهسته لاتی هه موو شتیکی له ئه و سه ندووه ته وه، هه لبه ت خودی کابرایش له ئه مه تی گه یشته ووه که ئه م بارودوخه ی ئه و ئاسایی نییه و نه پینییه ک له کار دایه.

ئه و چاکی لای ده زانیت گری کۆنی ئه م گرفته له کامه شویندایه و بو وای به سه ر داها تووه، به لام خوئی لای گیل ده کات و نایخاته خوئی و له راستیدا له کاروباری ئه و دلای خوئی سه ری سوور ماوه و ناتوانی له گه ل ئه م

حەقیقەتەدا خۆی بگونجینیت کە چون دەبیت دلی مرۆف بەم جوړه له گەل
خاوه نه که پيدا هه لسوکه وت بکات و تەنانەت ویستی خواردن و خەوتنیشی لی
بسینی.

ئێستا کابرا له ژووریکدا راکشاهه و ههول دهدات توژی بجه ویته وه. ئیره
ژووری تایبەت به ئەو نییه. له بهر هەندێ شت، ژیا نی ئالۆز بووه و ئەم له مال
و به گشتی له شار راو نراوه، بۆیه ئیره به ژووری خۆی نازانیت و ناوی لی
ناوه ژووری نه هامة تی..

کابرا ههول دهدات توژی بجه ویت، چەند به تامه زرووی یهک سهعات خهوه،
یان خواردنی قاشیکی شووتی له کاتی سهیرکردنی کابرایهک که له پهسا له
کاره که ی داده که ویت، هه ر داده که ویت و له قاقای پیکه نینیکی بهرز و
شیرین، یان گوێگرتن له دهنگی کچیکی ناسک و جوان، بی ئەوه دلی ئالۆز
بیت و ههست به خنکان بکات، به لام ئەم دله ی ئەو واز ناهینیت. دهکه ویته
گیژاوی ئەو خهیا لانه و له راده به دهر خه م دای دهگریت و دلی بو خۆی
دهسووتیت.

له پر ههست دهکات لیدانی دل دووقات دهیته وه. ههستی خنکان و
ههراوه ژرا و ئالۆزییه دهروونییه که ی، له راده به دهر دهیته و تەنانەت
ناتوانیت هاواریش بکات. ئاخ خ خ چەند به تامه زرووی ژیا نه نه گبه تییه که ی
پیشوو یه تی که ناوی لی نابوو ژیا نی ئالۆز. له م کاته دا تەنانەت ویستی
هاواریشی لی وه رده گیردیت.

له ناکاو ههستیکی نامۆ دهروونی دهته نیت، ههست به هه بوونی که سیک
دهکات، پی وایه که سیک نه گریس له ویدایه، به لام ئەو دله، ئاخ خ له ئەو
دله، وای لی کردوو که ئەگەر له ئاسمانیشه وه، بهرد، دابباریته سه ر
سه ریدا، ناتوانیت جووله بکات و بیر له هیچ شتیک بکات، نا، و نابیت،
ههست دهکات دل له گەل ئەمدا دوژمنایه تی دهکات، با، وایه دوژمنیه تی.

ئەو بۆ ماوەی چاوترووکانىك دەكەوئىتە گىژاوى ھەستى دوژمنايەتتى
خۆى و دلى، دەكەوئىتە بازنەى خوتە و بۆلەى دەروونىەو و قەت لەو تى
ناكات چۆناوچۆن دلى لە سىنگى دەردىت و ئەو پزگار دەبىت.

كابرا بەترسەو سەيرى سىنگە ئاوەلاکەى دەكات و برواى بەو کارەساتە
نىيە، بە وەحشەتتىكى لە رادەبەدەر لە دلى دەگەرئىت، دل نىيە، تەنيا ھەست
بە ھەبوونى تارمايىيەك دەكات كە نەرم، لە كەلئىنى دەرگەى ژوورى
نەھامەتییەو خۆى دەخزىنئىتە دەرەو.

بۆ چەندىن خولەك كابرالى کارەسات لى دراو، مت و بىدەنگ، لە ھىچ،
رادەمئىت، پاشان ھەست بە ئاسوودەيى دەكات، ھەست دەكات شتتىكى
ناخۆش و نامۆيان لى کردووەتەو، سووك دەبىتەو، ئەھوون و لەسەرخۆ،
ھەلەدەستىت و بى ھىچ ئاسەوارىك لە ترسە لە رادەبەدەرەكەى چەند
خولەكى پىش، خۆى لە ژوورى نەھامەتى پزگار دەكات و بەرەو شوئىنئىكى
ديارىكراو دەروا.

يەكەم شتتىك كە بىرى لى دەكاتەو، خەيالى سىكسىكى لەزەتگەيىنە
لەگەل ئافرەتتىكدا، بۆ يەكەمىن سىكسى پاش ئەو ئاسوودەيى، "ئەو"
بەباشتر دەزانئىت، بەلام لە بىرەوھرىيە تالەكەى سەبارەت بە "دەركردنى لە
مال بەدەستى ئەو" سىنگى پر دەبىت لە رق و قىن. دەستىك بۆ ناوگەلى
دەبات و ئەو دەستەكەشى دەخاتە سەر سىنگى و خىراتر دەروا.

دل ۲

ئەم جىژوانە دەمىكە چۆل بوو. كەس ئىدى بىر لەم جۆرە شوئىنانە ناكاتەو
بۆ ژوانگەى خۆى و دلدارەكەى بەلام ھەموو رۆژىك پىرئىنئىك بەدوو پەلكەى
سىپى و درىژ، لە كاتى تارىكاندا، لە يەكەمىن كاتەكانى پاش خۆر ئاوا، بۆ
سەعاتىك دىتە ئەم شەقامەو. لەژىر لق و پۆيى ئەم دارە سووتاو

رادوهستیت و سهیری ئەوسەری شەقام دەکات.

سەیره... سەرەرای ئەوه که ئەم ئافرەته زۆر بەتەمەن دیاره، بەلام دەموچاوی له چهشنی ئافرەتتیکى سى سالانه و خاوهن جوانییەکی بێ هاوتایه.

ئەو هەموو رۆژتیک بە پەله دیت و تا ئاخیرین سات له درێژەى ئەو یەک سەعاتەدا، بەحەزەوه له ئەوسەری شەقام رادەمێنیت، بەلام هیچ شتیک روو نادات، بێدەنگی بێدەنگە ئەو شوینە، که کاتی رۆیشتن دەگاتەوه، له پر، له ئەوسەری شەقامەوه، قیژەقیژی ئافرەتتیک بەرز دەبێتەوه، ئافرەت سەر و پێ پەتی و پرچ ئالۆز و جلو بەرگ دادراو، خۆی دەخاتە نێوان شەقامەوه، پیاویکی بالابەرز له کاتیکدا چەقۆیەکی زلی بەدەستەوهیە، له دووی ژندا دەر دەکەوێت. ژنه زۆر له پیریژنی سەیرکەر دەکات، تەنیا جیاوازی نێوانیان ئەوهیە که پرچەکانی ژنه رەشن و هین پیریژنی سەیرکەر، سپین.

کابرا له دووی ژندا راناکات، لەسەرخۆ و له حالیکدا دەستەى چەقۆکه له نێوان له پیددا دەگوشیت، هەنگاو هەل دەگریت و له ژنی ئالۆز، راماو، کابرا چەند هەنگاویکی ماوه که بگاتە ژن، تاکسییهک له دوورهوه دەگات. ژن له ناخهوه دەقیژینیت، شۆفیری تاکسی رادوهستیت و ژنه خۆی توپ دەداتە نێوان تاکسی و شۆفیر لێی دەخوړیت، پیاو دهنه پینیت، تاکسی بۆ یەک چرکه دوهوستیتەوه بەلام قیژەى ژن گوێ ئاسمان کهر دەکات و شۆفیر لێی دەخوړیتەوه و کابرا له نێوان شەقامدا به تەنى دەمێنیتەوه.

هەموو ئیوارەیهک پیریژنی گەنج و جوان، دەبێتە سەیرکەری ئەم شانۆیە و سەیر لەوه دایه که تەنیا سەیرکەری ئەم شانۆیە، خودی پیریژنه، تەنانەت بۆ یەک جاریش که سیک لهو کاتەدا، لهوێ تێ نەپهاریوه و سەری پیریژنیش هیچ کات لهوه سوور نامینیت که بۆچی خۆی تەنیا تەماشاجیی ئەم شانۆیەیه.

پاش پرودانى ئەم كارەساتە بازىنەيىيە، پىرېژن خىرا خۆى كۆ دەكاتەو و
لەوئى دەپروات.

دَل ۳

دەنگى پرمەپرمى گريانى كەسىك دىتە گويماندا . دەلىم: دەبى كى بيت كە
ئاوا بەخەمەو دەگرىت؟

تۆ، ئاورم لى دەدەيتەو: چوزانم كىيە، دەنگى... سەيرە، چوزانم.
سەيرت دەكەم: واتە تۆ دەنگى گريانى پياو نانسىت؟ ھاااا؟ پياو؟
- كورەلاو، پياو، كەى دەگرىت، پياو ناوچاوانى گرژە، توورەيە، لىمان
دەدات، ئەو كەى پياو؟

- نە حەياتم ئەو پياوئىكە كە دەگرىت.

پىكەو بەرەو تارمايىيەكە دەپۆين.

- ھۆى.. ئەتۆ كىيىت؟ لىرە چ دەكەيت؟

وئەلامىكى نىيە.

- دەبلى... دەردت چىيە؟

لىي نىزىك دەبىنەو.

- ھۆى....

تۆ ترساوى.

- ئاى لەم ترسەى تۆ، بۆگەنى ئەم ترسە ئاخىرەكەى خۆت و منىش
دەكوژىت.

- بۆگەن؟ مەگەر ترس بۆگەنى ھەيە؟

دەنگى گريانەكەمان لى دەگوژدرىت و ھەست دەكەين خەرىكە لىمان ون
دەبىت.

تۆ دەلەت: با، گریانە، بەلام جۆریکی لی هاتووہ.

تارماییہ کەشمان لی ون بووہ.

– کە ی رۆیشتی تارمایی؟ ... ئەمە بۆ وای لی هات؟

دەنگی گریانیکی سەیرمان دیتە گویدا بەلام کەس لیرەدا نییە تا بزانی
دەردی چییە، تۆ دیسان لە پادەبەدەر دەترسیت.

– ترسنۆک...

دەقیزینیت.

– چی لی هات، چی بوو، دەترسم، وای...

دەمیکە هەموو شتیک ون دەبیت، نازانم بۆ شتە ونبووہکانی ئەم ولاتە لە
مالی مندا دەدۆزینەوہ. ئەم ئیوارەییە تۆشم لی ون بوویت و ئیستاکە
گەر اومەتەوہ بۆ مال، هەرکە کلیل دەخەمە قفلی دەرگەیی حەوشەوہ، دەنگی
پرمەپرمی گریانەکەیی ئیوارەم دیتە گویدا... با، ئەمیش لیرەییە و دیارە
خۆی گەیاندووہتە مالی من... مالی من؟ ناا مال نا، باشتەرە بلیم شوینی
من. مال شوینیکی تایبەتە بەلام لیرە هەموو شتیک هەییە کە تایبەت بە من
نین.

ئێستا من لەم شوینگەییە پاریزەری زۆر شتم، یان باشتەرە بلیم زۆر
کەس، بەلام هیشتا نازانم ئەم گریانە بی خاوەنە چۆن خۆی گەیاندووہتە
مالی من، دەبی لە ئەمیش تی بگەم، گریان، ئای ی ی. بە ئەسپایی دەپۆمە
ژوورەوہ.

بروا ناکەم، شتی وا چۆن دەبیت؟ ئەمە خۆتی؟ لیرە چ دەکەیی حەیاتم؟ خۆ
من تاویک نییە تۆم بەجی هیشتووہ، ترسا بوویت لە دەنگی ئەو گریانە ترسا
بوویت و لە پر لیم ون بوویت، هەیی هوووووو، ئاخەر چۆن شتی وا دەبیت؟
واتە ئەو تارماییہ خۆت بوویت کە دەگریا؟ دەی چۆن دەبیت؟ مەگەر تۆ
لەگەل مندا نەبوویت؟ چۆن نەچووہ سەری... ئەو دەنگە نیرە، ئەو گریانە

پياوانهيه، دنگه نيرهكهه خوت بوو؟ هاللا، چون نهزاني، نههاللا، لهوانهيه مهبهستت نهويه كه بلئ نهو گريانهه توه كاتتكي تر بووه؟ توه لهويدا خهزنت كرديوو؟ تا من ببهيته سهري؟ بهم شيوازه دهتويست بلئي توه خاوهن خهميكي مهزن و كوئي؟ هاللا؟ واي ي ي ي؟ بهسيه، بهسيه ئيدي گريان بهسه، توش... ئيستا، با، ههه داد و بيداد، خهريكه ههموو شتتكم لئي تيكهل پيكهل دهبيت، ههه نهو نهبيت كه هئدي هئدي خهريكم له توه توه دهگهه، با حهياتم، وا دياره توه قسهه زورت پي بووه و من نهزمانيوه، باشه من له توش گوئ دهگرم، بلئ، بلئ باسي خوتم بو بكه....

دل 4

ر- داواتان لي دهكهم لهه شهوه زيوينهه، پيكهوه پياسهيهك بكهين، بهلكو پهيئيكي خوشمان ههبيت.

ژ- پهيف واته چي؟

ر- پهيف واته قسهكردي چهند كهس پيكهوه.

پ- ناخو ههموو پهيقهكان له شهويكي زيويندا پروو دههه؟

ر: نا، وا نيهه لهوانهيه پهيئين له شهودا بيت يان روزه، شهويكي زيوين بيت يان شهوهزنگ بيت، يان روزهيكي ههتاوي و لهوانهيه نهو پهيقه له روزهيكي تهماويشدا پروو بدات، باشه نهه پرسيارانه بو چيهه؟

ژ- بو نهويه كه من زور ترسنوكم، كه پرسيار دهكهم ترسهكهم له بير دهچيتهوه.

ر- كهوايه منيش ههول دهدهم نهو ترسهه توه له بيرت ببهمهوه، كهوايه پرسياريك لي دهكهم، نامادهه حهياتم؟

ژ- نهه چون ههزم ليهه، پرسيارم لي بكهه.

ر- باشه گيانهكهم نهو دنگهه توه بو وا نيره؟ توه نافرتهيكي بهم جوانيهه،

بۆ ۋا دەنگت نېرە، سەير، سەير چۆن دەگریت، يان باشتە بۆ دەگرىيى،
باش بوو گريانه كه مان له مالدا به جى هيشت ۋا نييه؟
ژ- با وايه چاكمان كرد به جيمان هيشت به لام هيشتا هر ترسه كه م
له گه لدايه.

پ- باشتە باسى ليوه نه كه يت، ئەى خەريك نين به مجۆره ئەو ترسه له تۆ
دووور ده خهينه وه؟ ئەى خۆت نه تگوت به پرسىار كردن له وانە يه هر نه مينى
ئەو ترسه نه گبه ته؟

ژ- با وايه دەى پرسىارم لى بکه.

پ- كه وايه وه لام بدەر هوه، پرسىار كه م ئەمە يه، ئەو دەنگه ي تۆ بۆ ۋا نېره؟
ژ- ئەو كاته مىلى منى برى، برينىكى قوول كه وته قورگمه وه كه هىچ كات
خۆشه وه نه بوو، ئەو برينه له سەر دەنگيشم كارى كرد ۋ دەنگم نير هەلگه را.

پ- ئەههههههه، دەى باشه دووهمين پرسىار، ئەتۆۆۆۆۆ، دەزانى ئەمشه ۋ له
كاتى پياسه كرنماندا به رهو كوئى دەپۆين؟

ژ- با دەزانم به رهو شه قامه كه.

پ- باشششششش، كه وايه دەزانى له وئى كئى له چاوه پروانيماندايه، دەزانى؟
ژ- با، "ئەو"

پ- زۆۆۆۆۆۆۆ، باشه، تۆۆۆۆۆۆۆۆ دەزانى ئەو كئيه؟ ها؟ دەزانى؟

ژ- نا، هيشتا كه بۆم ناچيته سەريهك ئەو كئيه، له وانە يه بيناسم به لام بۆم
ناچيته سەريهك ئەو كئيه.

پ- باشه حەياتم باشه جارئ پئويست ناكات بزاني،،،، ئيستا نۆره ي

تۆيه، تۆش دەترسىت؟ نهك تۆش وهكو ئەمت لى هاتووه؟ ها؟ ترساوى؟

پ- نا من ۋا نيم كه ليم دەپرسن ترس دام دەگرئت، بیدەنگيم زۆرتى پئ
خۆشه.

پ- نا، بیدەنگیش باش نىيە، بەتايىبەت بۇ پىاويكى گەنجى وەكو تۆ،
شەرت ترس يان نەترسىن نىيە، شەرت ئەوويە كە لە كاتى پىاسەكەماندا
پىكەوۋە بدويىن، وا باشتىر نىيە؟

پ- با وا باشتىرە، بەلام دەمىكە نەھاتووينەتە پىاسەى شەوانە، زۆرم پى
خۆش نىيە ئەم بىدەنگىيە بشكىتم.

پ- نا، دەبى ئەم بىدەنگىيەت بشكىنى، برىار دەدەم تۆش ئەمشەو ئەم
بىدەنگىيە دەشكىنىت، كەوايە لە تۆش پىسيار دەكەم، ھاا؟ پىت خۆشە؟
پ- : پىم خۆش نىيە، بەلام چارم نىيە، دەى پىسيارم لى بکە بەلام زۆرم لى
شۆر مەبەرەو.

پ- يەكەمىن پىسيار، تۆ چىت؟ يان باشتىرە بلىم تۆ كىت؟ لىرە چ دەكەى؟
بۇ بەباشى دىار نىت؟

پ- ئۇ ئۇ، ئەمە كە چەندىن پىسيارت لە من پىسى، من دەلىم زۆرم
لى مەپىسە، كەچى تۆ پىكەوۋە لىم دەپىسى.
پ- بلى، دەى بلى كات نەماو، درەنگە.

پ- من، لە راستىدا نازانم بۇ وا دىارم، برىوا بکەن بەراستىمە، خۆمىش
لەوۋە تى ناگەم، تەنيا ئەوۋە دەزانم تۆزىك لە... لە... نا، نا، لە راستىدا من
خۆم ناناسمەوۋە، ھەر ئەوۋە نەبىت كە من سەردەمانىك عاشق بوومە،
ئەوينىكى مەزن ھاتوۋەتە ژيانمەوۋە، من قوربانى ئەوین و ئەویندارىمە.

پ- باشە، كەوايە، پىسيارىكى تر، بۇ خوينىن و زامدار دىارى؟

پ- من، لە راستىدا نازانم بۇ وا دىارم، برىوا بکەن بەراستىمە، خۆمىش
لەوۋە تى ناگەم....

تەنيا بووین، دەمان لەنىو دەمى يەكتىدا بوو، ھەستمان نە بە كات دەكرد
نە بە ھىچ شتىكى تر، ئۇفففففف چ سىكسىكى لەزەتتەخشان تاقى

دهكردوهه، پيم وايه ههردووكممان يهكه مين نهزموونمان بوو، تازه تي گهشتبووين سينكس چييه، له ناکاو "ئهو" هات، هاته سهر سه زمان، وهكو چولهكه له ناميزي يهكتردا دهلهزيبين، "ئهو" چهقويهكي پي بوو، ئاي لهو چهقويه... ئاي ي لهو دست و قولله كه ئهو چهقويه ي راوهشاندا، ئاخ خ خ خ، له چاوترووكانيكدا ملي ئهوي قرتاند و دلي مني له سينگم دهرهينا و ئاگريكي كردهوه، مهزن، سهيرمان دهكرد، دست له نيوان دستي يهك، سهيري تيشكهكاني قين و رقي ئهومان دهكرد كه له شهماله ي ئاگرهكه بهرزتر بلايسه ي دهساندا، دلي من له نيوان له پي ئهودا بوو و خوم له تهنيشتيدا، دلي مني پهل پهل كرد و له شيشي دا و له سهر ئهو ئاگره، كهبابي كرد و خواردي، ههركه خواردي دلي هاته ههژان و ليدانيكي نائاسايي، تا ئهو رادهيه كه له پر هاواري لي بهرزوهه بوو، من خولپاني خوين بووم و دلي من له ژير ددانهكاني، خهريكي نهخوش خستني دلي ئهو بوو، كهبابي دلي مني خوارد و تووشي نهخوشي دل هات و ژياني لي تال بوو.

پ- سييه مين پرسيار، كهوايه له واقيعدا دلي ئهو هي تويه، وا نيبه؟
 پ- با، بهلام ئيدي بهكهلكم نايه، دلَم بۆ چييه، ئهم ژيانهم پي خوشتره.
 پ- نا، نا، حهياتم تو... تو... گهشتين، ئيدي دريژه به قسهكانم نادهم و دهبيرمهوه، ئهوهتا گهشتين... گهشتين... بيدهنگ... بيدهنگ بن، گهشتين.

دهمهوئيواره كاكهم گهرايهوه بۆ مال، من و ئيسي ئهوهندهمان هاوار كردبوو كه دهتگوت قورگمان خويني لي دهتكا، كاكهم به ئالوزيهوه دهركه ي ژيرخاني بهرووماندا كردهوه و له ناميزماني كرد و نوقمي ماچماني كرد، ئيمه دهگريان و باوهشمان به كاكهمدا كردبوو، وا قيژوواژيكممان به پي خستبوو كه ئاگامان لي نهبوو كه كاكهميش خهريكه دهگري. من بهدهم گريانهوه گوتم "كاكه زورم برسويه"

ئیسى درېژهى به ئاھ و نالەكانى من دا و گوتى "كاكه زۆرم سەرمايه...
دايهم وا له كوئى؟"

منيش گوتم "دايهم له كوئيه، كوانى دايهم"

كاكه بېدەنگ و ئارام دەگريا و هەردووكمانى بەخۆوه نوساندبوو، پاش
چەند دەقەيى بۆم دەرکەوت كە كاكه دەگريا، بە حەپەساوييهوه سەرمان
بەرەو پوووخساره جوانهكەى كاكه بەرز كردهوه، ئیسى گوتى "كاكه، بۆ
دەگري؟"

چنگم كرده كراسهكەى كاكه مەوه و بەترسهوه گوتم "كاكه، كاكه گيان،
كاكه"

كاكهم هيچى نەگوت، دەگريا و بەدەم گريانهوه ئيمەى له ژيرخان برده
دەرەوه، چووينه ژوورى خانم خوانتيكى خۆشى ئاماده كردبوو، بۆنى كەباب
ژوورى ئاخنى بوو، بەلام من و ئیسى ئاوريشمان لەو خوانه خۆشه
نەدايهوه، هەموو جەستهمان هاتبوو هەژان، جارى بۆ كاكه و جارى بۆ
خانمان دەروانى.

خانم كراسيكي كورتى رەشى لەبەردا بوو، گۆرهوييه جوانه رەش و
ناسكەكانى له پى كردبوو، بەلام چارشپۆه رەشه ناسكەكەى خستبووه سەر
سەرى و بەكلينيكسيكى پەمەيييهوه، هەندى جار لووته كول و جوانهكەى
بېدەنگ دەسرى، چاوهكانى تۆزىك سوور هەلگه رابوون، بەرهو ژوورەكەى
خۆمان رام كرد، وئينهكەى دايميان له تاقەكە دانابوو، قيزاندم "دايه... دايه
گيان"

لەو پۆژهوه كە تى گەيشتم دايمە مردوووه و ئيدى ناگه پیتەوه تاكو له
ئاميزمان بگريت و نەوازشتمان بكات، جار جار چاوانم له هيچ رادەمان و
بۆ كاتيكي دوور و دريژ نەمدەتوانى بيمە خۆمدا، دەبوايه كەسيك بيت و
قۆلم يان شانم بگريت و رام وەشيني و بانگم لى بكات "گولئى... گولئى..."

ئەو چىتە كچى.. گوللى ئى

يەكەمىن شەو پاش نەمانى دايكم، من و ئىسى له ژوورى دايەمدا خەوتىن،
بە دەم گريان و ھەنسكە ھەنسكەو خەومان لى كەوت.

نيو شەو بەخەبەرەو بووم، بۆنى جگەرە ژوورى تەنى بوو، كاكەم له پال
دەلاقەكەو دانىشتبوو، مژى له جگەرە دەدا و ئاخی ھەلدەكيشا، تا ئەو كاتە
نەمبىنى بوو كاكەم جگەرە بخوات.

گوتم "دايە... ئاو" بىرم نەبوو دايەم نەماو، پيش لەو كاكەم بگاتە سەر
سەرم، خانم بەكراس خەويكى زۆر ناسك و جوان و رەش خۆى گەيانە
سەر سەرم و پەرداخىك ئاوى دا بە دەستمەو، بۆ خانم روانيم و لە پر دام
له پرمەى گريان، ئىسىش بەخەبەر ھاتەو، كاكەم سەرى ئىسى له ئاميز
گرت و ماچى كەدەو "ھىچ نىيە دلم... ھىچ نىيە"

خانم منى ژيرەو كرد و لە پالمدا، لە حالىكدا سەرى منى لكاندبوو
سىنگىيەو، پراكشا و زارى لكاندە گويمەو و زەمزەمەى كرد- "پش...
پش... پش"

ھىدى ھىدى كاكەم بووبوو باوكمان و خانم بووبوو دايەمان، پرووى خانم
زۆر خۆش بوو لەگەل كاكەمدا، پىكەو لە ژوورىكدا دەخەوتن، بەلام وەكو
جارى جاران ساردوسر بۆ من و ئىسى دەروانى. ھەلبەت تا ماوہىك
لئمانى نەدەدا.

خانم لە بازارى والى، نيزىكە و شەقامى سىرووس، دوكانىكى گەورەى
سەوزەفرۆشى بۆ كاكەم كرى و ھىدى ھىدى ناوچاوانى كاكەم كرايەو و
ھەندى جارىش بەرز پى دەكەنى و لەگەل ئيمەشدا پرووى گەش و خۆش بوو،
تەنانەت رۆژىكيان من و ئىسى لەگەل خۆدا برە دوكان و گوتى "ھەموو
شوينىك بشۆن و خاوينى بكەنەو"

من و ئىسىش بەشەوق و زەوقەو دەست بەكار بووين و ھەموو

شویئیکمان شوژرد و خاویئ کردهوه، ئیشمان که تهواو بوو کاکهم نهفهریک
دووسهد تمهنی پیمان دا و گوتی "برۆن ساندویچ و کوکا بخۆن، شهویش
دهتانبهم بۆ سینهما بههمهن"

ئیسۆ گوتی "کاکه پینجسهدمان بدهری خوا خیرت بداتی"
ههموومان بهدهنگیکی بهرز پی کهنین و کاکهم له گیرفانیدا سهديهکی
تری دهرهینا و دای بهدهستی من و گوتی "فهرموون قوربان"

خانم که تی گهیشته ئافرهتهکان واز له کاکهم ناهینن و جوانییهکهی
کاکهم بهناویانگ بووه و کاکهمیش ههندی جار درهنگان دهگه رایهوه بۆ مال،
شه و ئاژاوهی خسته مالهکهمانهوه، بهردهوام دهمهقرهیان بوو، له و کاتانهدا
من و ئیسۆ پهنامان دهبرده ژووری دایههوه و دهرگه مان له پرووی خۆماندا
هه لدهپیکا و وانهکانمان دهخویند و ههولمان دها گوی خۆمان له وقیر و
واره بنینهوه.

مالمان، یان باشتهر بلیم مالی خانم له گه رهکی قهتارچیياندا بوو، له
ئیزیک مالی ئایهتوللا، زۆریه ی رۆژان هه رکه کاکهم له مال دهردهچوو، خانم
خیرا خۆی کۆ دهکردهوه و چارشییویکی چیتی شینی بهسهردا دها و
دهکهوته شوینی کاکهم و ئیزیکه و نیوه پروان پیکهوه، بهحهشر و حهله لاه
دهگه رانهوه بۆ مال، ههندی جار کاکهم دهستی له خانم بهرز دهکردهوه، بهلام
لیتی نهدهدا.

له سه رهتادا، دهچوونه ژووری و دهرگه یان له پرووی خۆدا، دادهخست و
دهمهقره یان دهستی پی دهکرد، بهلام پاش چهنند جار، ئیدی بایه خیان بهمن
و ئیسۆ نهدهدا و هه رکه دهگه یشتنه هه وشهوه، بارانی جنیو و خراپه یان
بهسه ر بهکتردا دهبارانند.

خانم دهقیژاند "مهگه ر چ تاوانیکم هه یه تۆم خۆش ویستوهه؟ ها؟ باش

بوو پاش دايەت شر و پرەكانتەنم بخستايەتە كۆلانەو و دەرئانم بگردايە؟ وا
باش بوو؟ ئەرى؟ ھەى دەستم بشكيت ھەى"

كاكەم دەيگوت "ئەمنيش تۆم خۆش ويستوو، برىا نەمويستايە، تۆ خۆت
بەم ھەموو جوانيەو ھە بۆ ئيرەيى دەبەيتە ئەو ئافرەتە ناشيرينانە كە بۆ
كړينى نيو كيلۆ سەوزە ديتە دوكانەو، ئەى بچنە كوئى سەوزە بگرن، نەكات
پيت وايە دەبى بچنە چافرۆشيبەكەى حاجى بەھاو ھە بۆ كړينى سەوزە؟"
خانم بەرزتر دەيقىژاند "ئەوانە سەوزەسپن؟ ئەرى؟ يان گاندەرن و بۆ
گاندان ديتە دوكانەكەتەو؟ ھا؟"

زۆربەى رۆژان بەسكى برسسيەو دەپۆشتينەو بۆ قوتابخانە، يان
ھاوسپىكان كە دەچووينە كۆلانەو، بانگيان ليمان دەگرد و قاپىكى چيشتيان
دەداينى و زگمانيان تير دەگرد. ئيدى كاكەم و خانم بايەخيان بەئيمە
نەدەدا، من و ئيسى تەنيا يەكمان بوو، بيكەس و تەنيا لەم دنيايەدا بەجى
مابووينەو.

سال بەدواى سال كاكەم شىوازى ژيانى دەگۆردرا. خانم واى لى كرد كە
جگە لە خۆى و داخوازەكانى خۆى كەسى بەتوور حسىب نەدەگرد، خانم
پاش دوو سى سال دوكانى لى كۆ كۆردەو، كاكەم بووبوو كۆرە جوانەكەى
شار و عارەقى دەخواردەو و مەستى دەگرد و لە گەرەكدا دەينەپاند و
شەرى لە نيوان گەرەكەكانى "قەتارچيبان" و "فەرەح" و "چوارباخ" ھو
دەنايەو، زۆربەى شەوان دنياى دەشپواندە يەكتردا و چەقۆكىشى وەرپى
دەخست و ھەندى جار، كۆرەكانى گەرەك يەكتريان بريندار دەگرد، جار
جار ئاژاوەى دەنايەو. ھەندى جارپش، جھيلەكانى گەرەكى دەخستە دووى
خۆى و دەچوونە بان "فەقەد شا" و لەگەل لاوانى "چل مەردەى شىخان" دا،
قوماريان دەگرد، كە نيوشەوان دەگەرەپايەو بۆ مال لەگەل خانم دەمەقريان
بوو تا ئەو كاتە كە لە تەنیشتى باخچەكەو دەرشايەو و خانم دەھات و

نهرمه نهرمه لهگه آيدا دههاته وه قسه و نهوازشتی دهکرد و قۆلی دهگرت و دهیبرده ژووری خۆیان هوه و من و ئیسییش زۆربهی شهوان بهو قیره قیره هوه خه بهر دههاتینه هوه و وهکو چۆله که دهله زیاين و دهستی یه کمان دهگرت و نیزیکه و کازیوه خهومان لی دهکه وته وه.

که سمان نه زانی خانم چۆن و له چ ریگه یه که وه کاکه می له دایره ی هیزه ئەمنیه کانی کوردستاندا دامه زاندا.

کاکه میش قهت تی نهگه یشت و ته نیا ئەوه ی لی هات که له وه لامی خانمدا ته نیا ئەوه ی دوویات ده کرده وه و پرسپاری هیچیشی له ئەو نه ده کرد "سه ر چاو دله که م، سه ر چاو خانمه که م"

کاکه م وازی له قیر و واری نیوه شهوان و خویریگه ری هینا و بووبوه پیاوی ده ولت، له پیشدا هاوسپکان، بریایان نه ده کرده ئەو ئیش و کاره، که کاکه م دهگه رایه وه بۆ مال به سه رسوورمانه وه سهیری جلوبه رگه کانیان ده کرد، به لام هیدی هیدی کاکه م جلوبه رگی دایره ی داکنه و له جیاتیی ئەوانه وه به پانتۆل و کراسی رهش و پیلایوی وه رزشی له پییه وه هاتوچۆی هه موو شوینیکی ده کرد. بیدهنگی بیدهنگ، له چه شنی سپه ریک خۆی ده کرده هه موو شوینیکه وه.

باشتره بلیم زۆرتر له مانگیکی نه خایاند که کاکه م، پاش ئەوه که خانم شه ویک له گه ل خۆی له مال بردیه ده ره وه و درهنگان گه رانه وه بۆ مال، به ته وای له هه موو باریکه وه گۆردرا، وازی له ئیش و کاری سه وزه فرۆشتن و هاوړییه کانی چه ندین سه آله ی و سه وزه فرۆشه کانی "گریاشان" که زۆر کاکه میان خۆش ده ویست و کاکه م پتر له وان، هینا.

کی بروای به وه ده کرد که کاکه م بتوانیت وان له دنیا ی هاوړیگه رییه کانی له گه ل سه وزه فرۆشه کانی گریاشاندا بینی.

هه‌ندی رۆژ، پاش ئیش و کاریان، دهمه‌وئێواران، پیکه‌وه ده‌چوونه قه‌راخی "سه‌ت" و تا به‌یانی گۆرانیمان ده‌چری و هه‌لده‌په‌رین و ماسییان ده‌گرت. هه‌ندیکیان که له مه‌له‌کردندا به‌ئهموون بوون، تاكو به‌یانی مه‌له‌یان ده‌کرد و له چه‌شنی ماسییه‌کان ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌ری سه‌تیان ده‌کرد.

به‌یانی به‌دوو چاوی سوور و دوو نانی داخی سه‌ننه‌کی و تیانه‌یه‌ک که‌له‌و پێ ده‌هاته‌وه و پیکه‌وه نانی به‌یانیمان ده‌خوارد و پاشان من و ئیسی ده‌رۆشیتینه‌وه بۆ قوتابخانه‌کانمان و خانم و ئه‌و له مالدایا به‌ته‌نی ده‌مانه‌وه.

هه‌رچه‌ند خانم به‌رده‌وام هه‌زی ده‌کرد ئیسی ته‌نیا هی خۆی بیت و له‌لای ئه‌ودا بژیت و واز له هاورپه‌گه‌ری هاورمان بێنی به‌تایبه‌ت سه‌وزه‌کاره‌کانی گریاشان، به‌لام زۆر هه‌زی له‌و به‌یانیمان ده‌بوو که کاکه‌م به‌سه‌ر و رووی ئالۆز و جلوه‌رگی قرچ و لۆچ و نان سه‌ننه‌کی و تیانه‌ی که‌له‌و پێی داخ له ده‌ست، ده‌گه‌رایه‌وه بۆ مال و له کاتی خواردنی نان و که‌له‌و پێیدا به‌رده‌وام چاوی به‌گه‌ل و قوونی خانمه‌وه بوو، ته‌نانه‌ت هه‌یایشی نه‌ده‌کرد و له پێش چاوانی من و ئیسیوه ماچی خانمیشی ده‌کرده‌وه و جوانیش دیار بوو که خانم چه‌نده هه‌زی له‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی کاکه‌م ده‌کرد و چۆن هه‌ولێ ده‌دا، زووتر ئیمه به‌رێ بکات بۆ قوتابخانه‌کانمان و چه‌ند له کاتی نان‌خواردندا په‌له‌ی لیمان ده‌کرد و نه‌یده‌هیشته‌ نانه‌که له گه‌رووماندا بچیته‌ خوارێ، خیرا پیلاره‌کانمانی جووت ده‌کرد و ده‌یگوت "ها دره‌نگه‌ ده‌ی... خیرا که‌ن ده‌که‌ونه دره‌نگه‌وه ها..."

که کاکه‌م وازی له سه‌وزه‌ فرۆشتن هینا و بوویوه عه‌ودالی شه‌قام و کۆلانه‌کانی شار، ئیدی وازی له هه‌موو ئه‌و سه‌وزه‌فرۆشانه هینا و ته‌رکی هاورپه‌گه‌ریانی کرد، خانم ئاکامی هینایه هه‌موو شتیکی جوان و خۆش له ژیانی کاکه‌مدا، کردیه بووکه‌شوشه‌ی ده‌ستی خۆی و به‌هه‌موو بارێکدا ده‌یسووراندوه.

که کاکه م جلی هیزه ئەمنییهکانی لهبەر کرد، چەند جار گویم له قسهی
هاوسییەکانهوه بوو که به تانه و تهشەر هوه دهیانگوت "نه بهاوینه
گهرمهکهی و نه بهزستانه ساردهکهی" بهلام خانم ئەو بارودۆخهی کاکه می
زۆر بهدل بوو، بزه لهسەر لیوهکانیهوه دوور نهدهکهوت، هیدی هیدی رهنگی
چارشپوهکهی گۆرا و کردیه چارشپۆیکی تۆخی سوورمهیی.

پیشتر تهنیا له و کاتانهدا که له دووی کاکه م دهکهوت تاکو بزانتیت له
دوکانهکهیدا چ ههلسوکهوتیکی بهرانبه به ژنان ههیه، چارشپۆیکی شین و
جوانی دهپۆشی بهلام پاش ئەوه که کاکه م جلی سوپای داکهند و بووبوو
گهنجیکی رهشپۆش، خانمیش بۆ ههمیشه چارشپۆی تۆخی دهپۆشی.

بهو بۆنهوه ئیدی هاوسیکان وازیان له من و ئیسپیش هینا، نهک لهبهر
ئوه که من و ئیسسی له دواناوهندییدا دهرسمان دهخویند و ئیدی منال
نهبووین بگره بهو بۆنهوه که دهیانگوت کاکه م و خانمیش سیخوری خهک
دهکهن و نانی سیخوری دهدهنه من و ئیسسی.

من هیچ کات بروام نههینایه ئەم قسهیه، بهلام ئیسسی، سهریکی
دهلهقانهوه و دهیگوت "باشتره ئاگامان له خویمان بیت، حسییی من و تو
لهم دووانه جیاوازه"

کاکه م زۆری پاره له گیرفانهکانیدا ههبوو، زۆریشی به من و ئیسسی دها،
خواردنمان بهپێ بوو، بهلام تووشی شپرزهییهکی تهماوی بووبووین له باری
ژیانماندا. هیچ کات پیکهوه کو نهدهبووینهوه، پیکهوه نانمان نهدهخوارد،
پیکهوه بۆ هیچ شوینیک نهدهپۆشیتین و زۆربهی پۆژهکان چاومان بهیهک
نهدهکهوت و ئەگهریش یهکمان دهبینی، قسهی زۆرمان پێی نهبوو بۆ یهک
بیگیرینهوه، چونکه دنیامان جیاواز بوو، بهلام ههر پیکهوه، له مایکدا
دهژیاین تا ئەو شهوه نهگریسه له رێگهوه هات.....

هاوین بوو، یه که مین مانگی هاوین، خه ریک بووین له گهرمادا دهخنکاین، له ماوهی حه و ته یه کدا که شوهه وای شار به ته و اووی، گهرم و داخ هه لگه پرایه وه، تاقیکردنه وه کانی ئاخری سالمان به ئاکام گه یاندبوو، من و ئیسی هیشتا که برا و خوشک بووین، به لام هیچ کات پشتی یه کترمان به رانبهر به نامیهره بانیه کانی کاکه م و خانم به رنه ددها، به ردهوام به رانبهر به پیلانه کانی خانم، ئاگامان له یه که بوو، نه مانده هیششت تیکمان شکینتی.

ئیسسی دهیگوت "گولئی گیان خه مت نه بیئت، سه ردهمی مندالیه تیمان ئاکامی پی هاتووه، ته و او، من و تو ئیدی دوو مروقی گهنج و خوینده وارین و دهمانه و بیئت بچینه زانکووه، کهس ئیدی مافی ئه وهی نییه، من و تو ئازار بدات، ئیستا من و تو مه زنترین کارمان ده بی ئه وه بیئت که ته نیا و ته نیا بیر له کونکوور بکهینه وه، ئه زموونیکه مه زنی ژیانمان هاتووه ته ئاراه، ئه گهر بیر و میشکی خویمان تیک نه دهین و ته نیا له بازنه ی کونکووره که ماندا سوور بخوینه وه، بیگومان سه ر ده که وین و ئیدی تا هه تاهه تابه له دهستی ئه م ژیا نه نه گبه تییه رزگارمان ده بیئت، خلاس ده بین و به رانبهر ده بینه وه له گه ل ده روزه ئاوه لا و زیړینه کانی دنیا یه کی نوئی. تکایه گوئی له بۆله بۆله کانی ئه م ژنه سیحرکاره و هه ل سوکه و ته کانی کاکه مان مه درئی و ته نیا و ته نیا وانه کانمان بخوینینه وه و هه ر بخوینین به لکو بتوانین له م ریگه وه سه رکه وتن وه ده ست بخهین"

له وه لامیدا، به دوو چاوی پر له ئه سرینه وه زه مزه مه م ده کرد "ئیسسی گیان چه ند جوان قسه ده که ییت، به و قسانه ی تو رووناکی ده که ویتته دل مه وه، خوژگه سه ر ده که و تین و رزگار ده بووین، ئاخو ئه وه مان پی ده کریت؟ ئاخو ئیمه ده توانین بچینه زانکووه و له م ژیا نه نه گبه ته رزگار بین؟"

ئیسسی دهیگوت "با... خو نییه له که وئی شیردا، به گیانت گولئی گیان ئاسۆمان له که وئی شیړه که، داده به زینین" به قاقا پی ده که نی و دهستی

دهبرد و یهکی له کتیبهکانی هه‌لده‌گرت و ده‌گوت "داهاتووی گه‌ش و به‌خته‌وه‌رانه‌ی من و تو، له تو‌ی ئەم کتیبانه‌دایه، بخوینه با سه‌رکه‌ویت"، پی ده‌که‌نیم و ده‌گوت "به‌لام ته‌نیا سنه؟ باشه؟ ته‌نیا زانکۆی سنه هه‌لده‌بژێرین و به‌س"

ئیسێ ده‌نگی هه‌لده‌هینایه‌وه و به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه ده‌گوت "بژی سنه... بژی سنه"

کات له دوا‌زده‌ی شه‌ویش تێپه‌ری بوو، به‌لام من و ئیسێ هه‌شتاکه‌ وانه‌کانمان ده‌خوینده‌وه، دووبه‌یانی کونکوورمان بوو، دل له خانووی دل‌ماندا نه‌ما بوو، به‌په‌رۆشیه‌وه چاوه‌پێی دووبه‌یانی بووین و له په‌سا ده‌رسمان ده‌خویند، هه‌رچه‌ند وشه‌ به‌وشه‌ی کتیبه‌که‌مان له‌به‌ر کردبوو به‌لام وازمان نه‌ده‌هینا و دیسان لایه‌ره‌کانمان ده‌خوینده‌وه و هه‌موو جارێک هه‌ستمان به‌دۆزینه‌وه‌ی شتیکی نوێ ده‌کرد که پیمان وا بوو تاکو ئەو کاته به‌رچاومان نه‌که‌وتوه، گه‌رمیی خویندن بووین که له پر ته‌ققه‌ له کۆلانه‌وه به‌رزوه‌ بوو، دل‌م داخوڕپی و بۆ ئیسیم روانی، ئەویش به‌چاوه‌ درشت و ره‌شه‌کانیه‌وه گویی له ده‌نگه‌که هه‌لخست. گوتم "ئه‌وه چی بوو؟" گوتی "گولله‌یان ته‌قاند؟"

له پر ده‌نگی رێژنه‌بارانی گولله‌کان، گه‌ره‌کی ناخنی و من و ئیسێ به‌ره‌و هه‌وش پامان کرد، ده‌نگی قیژه‌قیژ و قییر و وار دنیای پر کرد، به‌ره‌و ده‌رگه‌ی هه‌وش پامان کرد، سه‌یر بوو، ده‌رگه‌یان قفل کردبوو، بۆ یه‌که‌مان روانی و دیسانه‌وه به‌ره‌و هه‌وش پامان کرده‌وه. خانم و کاکه‌م دیار نه‌بوو، ده‌نگه‌ده‌نگ و قیژه‌قیژه‌که له مالی هاوسیه‌که‌مانه‌وه ده‌هات، واته جیرانی دیوار به‌دیوارمان.

به‌ره‌و ئێو کۆماج پامان کرد، ویستمان بچینه سه‌ربان، له‌وتیه‌وه جوان هه‌وشی مال جیرانه‌که‌مان دیار بوو، هه‌رکه گه‌هیشتینه سه‌ربان، چاومان

کهوته چهند پیاویکی ره شپۆش. کاکه مېش له نېوانياندا، ههموويان له سهربان ئيمه وه، ده مانچه له که مه ر و بيسيم له ده ست، خويان له دلې تاريخييه کاني سهربان مالى ئيمه دا به ره و مال جيرانه که مان داگرتبوو، سى ئافره تي چارشيو به سه ر و ده موچاو داپوشراویش خويان دابووه پال شووراي کوماجه که مان و يه کنيکيان خه ریک بوو به بيسيم له گه ل پياوئکدا قسه يان ده کرد، يه کي له و ئافره تانه "خانم" بوو، هه ر چهند سه ر و چاوی داپوشيبوو به لام ئيمه ئه ومان ناسييه وه.

خانم که ئيمه ي بينی، خيرا ليمان راي کرده پيشه وه و گوئی "ليره چ ده که ن، به ره و خوار، ده يه لله ده ی... ها ده ی بزائم... مافتان نييه له ژوور بيينه دهره وه تا ئه م ده نگه ده نگه ده خه وپت"

ئيسی ويستی به قسه ي نه کات و ده نگ به رزه وه بکات که خانم ده ستی پتوه نا و وه خته بوو له پليکانه کانه وه بيخاته خوار، ده نگي نيره وه کرد و گوئی "قور به سه ر بانگ بکه م له کاکه ت بيت بو گيانت؟ هااا؟"

ده ستی ئيسيم گرت و به ترس و له رزه وه به ره و خوار بووينه وه، ئيسی به دم به ره و خوار بووينه که يه وه به ده نگيکی نزم و چپه ئاسا ده يگوت "ناردروس گه ل... بي شه ره ف گه ل... ئه ی خوا رزگارمان بکه له ده ست ئه م دوو بيتامووسانه وه"

خومان کرده ژيرخانه وه و ده رگه مان له رووی خو ماندا کليل کرد و گلپيمان داخست. به لام ده لاقه بچووکه که ي ژيرخانمان ناوه لا کرد و تا به يانی گويمان له ده نگي ته قه ي تفه نگ و قيژه و هاوار و تکا و ره جای مالى جيرانه که مان و له ئه و قه ره بالغييه وه بوو که له کولاندا پتک هاتبوو، تا به يانی نه نووستين، له چه شنی کاکه م و خانمه ديو ئاسا و سيجرکاره که يه وه، ئه وان له سهربان و ئيمه له ژيرخاندا.

لهو کاتهوه که لهم ژووره ساردوسپرېدا دهژیم، زۆرم شت وهبیر دهکهوېتهوه، ئه و بیرهوه ریبیانه که بهردهوام ههولم دابوون له زهمیری خۆم بیانسپیمهوه و بیریان لئ نهکهمهوه و فهرامۆشیان بکه، فهرامۆش.
 بیتگومان له ههولدانهدا سه رکهوتبووم.
 له چهشنی پښتر، جاریکی تر سه فهر بهدنیای فهرامۆشیم ئەزموون کردبوو.

جوان بیرم دئ پاش نهمانی دایه م تا نیزیکه ی ۲۰ ده رۆژ هیچم له بیر نه مابوو، تووشی فهرامۆشی هاتبووم، ته نانهت بیرم نه مابوو که نیوم چیه، ته نیا ئه وه م لئ ده هات که داوای دایه م بکه، ته نیا داخوایم دایه م بوو، ئه گهر میهره بانیه کانی ئیسی برام نه بوایه بیتگومان له وانه بوو هیچ کات نه توانم وهبیر بښمه وه که ته نانهت نیوم چیه.

کاکه م له وه ده رۆژهدا ئاگای له خواردن و خه و تنم بوو، خانمیش به لالوو ته وه خواردنی بۆم ساز ده کرد و هه ندی جار که به ته نئ ده ماینه وه، بی ئه وه بۆم بروانیته زهمزه مه ی ده کرد "داوایه ی فره زانه"

هیدی هیدی هاتمه وه سه ر خۆم، به لام ئیدی که س وشه ی "دایه ی" له زمانی منه وه نه بیست، ته نیا له خه و و خه یالما دا بوو که له گه ل دایه م دا ده ژیا م و بانگم لئ ده کرده وه، به لام لی ره، له م ژووره سپی و بی هه سه ته دا خه ریکه زۆرم شت وهبیر ده که وېته وه، ته نانهت دایه میش، با به میش که هیچ کات نه مبینیوو.

که با سی ئه م حال ته م بۆ دوکتۆر ده که م، دوکتۆر پی ده که نیت و ده لیت "خانمی گهنج، تکایه هه ول بده ی ئه م بیره ناخوشانه له می شکی خۆتا بسپرنه وه، جا حه یف نییه کچی کی گهنج و جوان..." که دوکتۆر وا ده لیت و بایه خ به قسه کانی من نادات تووره ده بم و په ره به قسه کاتم ده ده مه وه "بروا بکه دوکتۆر، بۆ بروات به قسه ی من نییه، من خۆم ده زانم هه ندی جار وام لئ

دیت که دنیام لی نالۆز ده بیت و تووشی کیشیه کی دهروونی دیم به لام ئیستا که ئەو نییه و من لهو ماله نفریناوییه به دوورم زۆر شت خه ریکه وه بیرم دیته وه، سویند دهخۆم جوان بیرم هاتووته و دلنیام که رووداوه که ی ئاخرین شهوی دایه م که له گه ل خانمدا هاتبوونه ده مه قه ره وه، هاتووته وه بیرم، دلنیام، خۆم چاوم به سیبه ره کانیا نه وه بوو که که وتبوونه سه ر په رده که وه، من له ده لاقه بچوو که که ی ژیرخانه وه ده متوانی بیانینم، بینیم که خانم به توندی دهستی به دایه مه وه نا و دایه م توور درایه سووچیکه وه، جوان جوان گویم له قیزه خویناوییه که ی دایه مه وه بوو، جوان بیرم دئ پاش ئەو قیزه یه بوو که دایه م بیدهنگی بیدهنگ هه لگه را، بینیم که خانم به نارامی له ئەو شوینه که دایه می پیدایه کوتا، نئزیکه وه بوو، تاوئیک سیبه ره که ی مت و بی جووله لهوئ راما و پاشان دانیشته و من ئیدی هیچ سیبه ریکم لهوئ نه بینیه وه و گویم له هیچ دهنگی کیشه وه نه بوو جگه له خسه خشی هه زاران تووله ماری رهش و سپی که له په سا له من نئزیک ده بوونه وه و منیش بی ویستانه به رهو لای ئیسی که خهوی لی که وتبوو و ناگای له هیچ سیبه ر و دهنگ و خسه یه که وه نه بوو خزام.

من خۆم نه موئرا هیچ بلیم و من خۆم ویستم که زمان لال هه لگه ریته وه و من خۆم ویستم له چه شنی ئیسی هیچ نه بینیه بیت و هیچ نه بیستیه بیت، خۆم خزنده ته نیشته ئیسی وه و خۆم نووساند پییه وه و خۆم دا له خه و، بروا بکه دوکتۆر، ئەمه یه کی له به سه رهاته کانی منه له ژیان ژیرخانیمدا، بروا بکه"

هه موو جاریک، دوکتۆر، به و قسه و باسانه ی من بی تاقت ده بیت و دهنگ به رزه وه ده کات و ده لیت "خانم... خانمی نازین، خانی دوکتۆر... خانمی خویندکاری دهرووناسی... تکایه ئەم قسه ناشیرینانه بیریته وه... شیاوی جهنابت نییه وای بیری خۆت نالۆز که یته وه... تو بریاره لیره دهرمان بکه ییت و

بجیتە نیوخەلک و ببیتە خانمە دوکتۆزیکى رېكویپک و نەخۆشییە دەروونییەکانى ئەو خەلکە چارەسەر بکەیت، کەچی خۆت لە ھەمووان زۆرتەر پێویستت بەچارەسەرکردنە.... بۆ گویى نادەى، ئاخىر چەند جار ئەمانە دوویات دەکەیتەوہ"

پتر توورە دەبم و دەقیزینم "نا... کام قسەى ناشیرین، ئەمانە حەقیقەتى ئەو سىحرکارەن، من جوان دەزانم بابەمیش ئەو کوشتووویەتى، خودى خۆى ی، ئەو جننە بابەمى کوشت، ئەو کۆنە قەحبەییە بوو ھەرەسى ھینایە ژيانى باوک و دایکەدا، ئەگەر بپروا ناکەیت بچۆ لە جیرانەکانمان پرسیار بکە، تکایە وا بکە، ئەگەر دەتەوێت باش لە من بگەیت وا بکە، دەى... دەى...، "دەگەمە ئەوپەرى توورەیییەوہ، دوکتۆر بانگ لە پەرەستارەکان دەکات و دەرزىیەکە دەچەقینیتە شادەماریکمەوہ و ئیدى دیسان ھەست بەنەمان دەکەم و دەفریتمە ئامیزى باوک و دایکەوہ.

باوکم گوتى "گولم، زەمەنىكى زۆرمان بەسەردا تى پەریوہ، تىپەپرىنى زەمەن، زۆر شتمان لىدا دەکوژیت، ھەستى تۆلەکردن و ئەوانەمان تىدا نەماوہ، دایەت سەردەمىكى كورت، پيشتر لە ئىستا، نەیدەتوانى بپروا بەھینیتەوہ ئىستای خۆى، لەگەل بارودۆخەدا سەپاوەکەیدا نەدەگونجا، بەلام زەمەن ھەموو شتىكى چارەسەر کرد، ئەویش دەمىکە لە چەشنى من بىر دەکاتەوہ ئىستا ھەردووکمان ئارام و ئەھوون و لەسەرخۆمانىن، لەم کاتەدا ئىمە چاومان لە ئىوہیە، تاكو بزانی ئىوہ چى دەکەن و، برىا بەسەرھاتەکانى ئىمە و زۆر کەسى تر لە وینەى ئىمە بۆ ئىوہ دوویات نەبنەوہ، ئىستا گرینگ ئىمە نىن، ئىستا گەنجەکانن کە کەوتوونەتە بەر پەلامارى ئاپۆرەوہ، بپروا بکە ئاپۆرەى زۆر خراپترمان لە ئارادایە، ئەم ئالۆزىیە لە خۆت بسرىیەوہ، خۆت دەتوانى ئەوہ بۆ خۆت بکەیت، تۆ دەبیت زۆرتەر لەمە بژیت، ژيانت لە ئارادایە"

من رووم له باوكم كرد و گوتم "بابه گيان وازم لی ناهینیت ئەم
سه‌رلیشیاووییه، سهیری دهسته‌کانم بکه چهن دهرزی ئازن کران، ئیدی
کهس بروای به‌قسه‌ی من نییه، هه‌مووان پیمان وایه که من کچه عازهبیکی
عاشقم که ئەوینی براهه‌م له دلدایه، ئاخر من چ دهسته‌لاتیکم به‌رانبه‌ر به‌م
دوکتۆره و ئەو په‌رستاره بی‌ په‌مانه‌دا هه‌یه؟" له حالیکدا دهستم خستبووه
سه‌ر سینگه‌وه رووم له دایه‌م کرد و گوتم "سه‌یر سه‌یر دایه‌ گیان، هه‌ست
ده‌که‌یت له کاتی قسه‌کردندا چهند دلم لی ده‌دات، سه‌یر چهند دلم،،، ئای
دلم، دلم، دلم...."

کاکه‌م ده‌ینه‌راند و هاواری ده‌کرد "ئای دلم... ئای دلم... توخوا... ئای...
ئاخ."

به‌ره‌و حه‌وش رام کرد، کاکه‌م له ته‌نیشته‌ باخچه‌که‌وه پاکیشرا بوو و
چنگی کردبووه کراسه‌که‌ی خۆیدا و خۆی به‌هه‌موو باریکدا ده‌خۆلپانده‌وه و
هاواری ده‌کرد، خۆم گه‌یاند هه‌ر سه‌ری و قیزاندم، کهس له مالدنا نه‌بوو،
ته‌نیا هه‌ردوو‌کمان بووین، له چه‌شنی چۆله‌که‌ی بالشکاو، له ده‌ور کاکه‌مدا
هه‌لفرین و دافرینم بوو، رام کرده چیشتخانه‌وه و ئاوم هینا و ویستم پی
ده‌م بیخواته‌وه که دایه ژیر ده‌ست‌مدا و په‌رداخ توور درایه سووچیکه‌وه
په‌راش، په‌راشه‌وه بوو، کاکه‌م نه‌راندی "ته‌له‌فۆن بکه بۆ خه‌سته‌خانه‌ی
فریاکه‌وتن... ده‌بییی خیرا که"

خیرا مۆبایله‌که‌ی کاکه‌م له گیرفانی ده‌ره‌ینا و زه‌نگم دا بۆ فریاکه‌تن،
نیو سه‌عاتیکی خایاند تاکو ئامبۆلانسیک هاته به‌ر ده‌رگه‌ی مالم، دیسان
هاوسیکانمان لی کۆ بووونه‌وه، کاکه‌م له تاو ئیش و ژانی دلیدا،
ده‌ینه‌راند و خه‌لکیش پیمان وا بوو که دیسان له مالی ئیمه‌دا شه‌په، که
ئامبۆلانس فریاکه‌وتن گه‌یشت، ته‌نانه‌ت به‌کیکیان نه‌هاتنه هانامه‌وه، له

کاتی سهرکهوتن له ئامیۆلانسدا، کا "فەتتالی" هاوسێمان، که پیره پیاویکی قرچ و لۆچ و پهککهوتوو بوو له برانکاردهکه نێزیکهوه بوو و پروو له کاکهم که لهسەر برانکاردا راکشا بوو، گوتی "ئەوه خوای ئەو خەلکه ههژاره بوو، که وات لی هات، ئەگینا تۆ کوپێکی گهنج و جوانی، چۆن دهبیت تووشی ئەم نهخۆشییه بیت، یاخوای ئیدی نهگه پیتهوه"

لهو رۆژهوه، کاکهم بێ ئەوه ئاگای لی بیت بهردهوام دهستیکی دهنایه سهر سینگیهوه. کاکهم تووشی نهخۆشیی دل هات، زۆر ئاگای له خۆی بوو که دیسان نهکەوێتهوه بار نهخۆشیی دل ههوه، بهلام ههه هات، که تازه ئیدی تووش هاتبوو.

ههموو رۆژیک ئیسی دههاته ژووری و دهیگوت "گولی گیان، لهگهڵ چیرۆک خویندندا چی دهکهیت؟.. کوره گوتم کتیب بخوینه و خۆت ناماده بکه که لایهنه درووناسییهکانی دنیای ئەدهب و ئەدهبیات بناسیت، بهلام نهگوت وا خۆتی پێیهوه خهریک بکهیت که ئیدی ئاور له دنیایش نهدهیتهوه گیانهکهم."

تهنیا بههاتنی ئیسی و بیستنی دهنگی ئیسییه بوو که دهمتوانی له گێژاوی ئەو چیرۆکه شوومهدا خۆم رزگار بکهم. که دههات گورج و گۆل کتیبم دهبهست و دهمخسته سهر میزهکه و بهرهو ئیسی ههڵدهفریم.

خۆم دهخزانده ئامیزیهوه و زهمزههمم دهکرد "ئای گیانهکهم، من ئەگهه تۆم نهبوايه دهبوا لهم دنیا پان و بهرین و بێ رهممهدا چیم بکردبايه؟"

ئیسی سفت و سۆل منی بهخۆیهوه دهنوساند و دهیگوت "دل ههکهم، له سههتای دنیاوه، پێش له ئیستا، بگره ههزاران ههزار سالی پێش، من و تۆ بۆ یهک دروس کراوین و دهبی تا ئاکامی دنیا پیکهوه بژین و ئاگامان لهیهک بیت و یهکمان خۆش بویت"

من بهو قسانه تهژی دهبووم له عهشوق و خولیا جوانهکان و ههولم دهدا تا کاتیک که کاکهم و خانم دهگه پانهوه بۆ مال، له دنیاى ئهوین و ئهویندارییهکههه چیژ وهربگرم.

دل ۵

ر- باشه حیاتم، پرسیاریکت لی دهکههه، له تو... مه بهستم توی خوینهری ئهم چیرۆکهیه... با، له تو که ئیستا کتیبه کهت به دهسته وه و خهریکی خویندنێ ئهم چیرۆکهیت... من ئیستا و لهه کاته دا خهریک له گه ل تو دا ده دویم و پرسیاره کههه له تویه، لیته ده پرسم که "ئاخو تا کو ئیستا تا چ رادهیه که له ناوه رۆکی ئهم چیرۆکه تیگه یشتوو یته؟ به لی مه بهستم ئهم چیرۆکه شوومه یه؟ ئاخو له به سه رهاته کانی که سه کان تی گه یشتوو یته؟ ئاخو ده زانی هوی ئه وه به سه رهاته تانه چی بووه و کتیها وایان کردوووه و هه ندی کهس بۆ وایان به سهر شارد ا هینا؟"

من ههست ده کههه ئهم چیرۆکه شوومه، له وینه ی زنجیریکی پچراوه یه و ده بی هه ول بدهم له ته زنجیره کان له هه موو کون و کونبنی شوینه کا ولکرا وه کان و کاته تیپه پیره کاند ا، بدۆزمه وه و بیانخه مه سه ره یه که ریز، تا کو ئیستا من چه ند له ت له ئهم زنجیره پچراوه م دۆزی وه ته وه، هیوادار م به ریکو پیکی بتوانم بیانخه مه سه ره شیوازی پیشوو یان.

دل ۶

ر- به لی، ئه وه تا گه یشتین و ده بی جاریک کۆتایی به یئینه په یفینه که مان، به لام سه ره تا ده بی هه ندی شتت ا بۆ روون بکه مه وه، ئیره، ژوانگه ی دوو کهس بووه، نازانم ئاگاتان لییه یان نا؟ تا کو ئیستا له باره ی ئیره وه شتیکتان بیستوو ه؟"

ژ- نا من شتیکم لهم بارهوه نه بیستووه.

پ- منیش هەر وهها، هیچی لی نازانم.

ر- کهوايه دهبی من بۆتانی باس بکه، بهلام پئویست ناکات، "ئهو" ئیستا
خۆی دیت و هه موو شتیك بهچاوانی خۆتان دهبین و بهگویی خۆتانی
دهبیستن.

ژ- ئهی تاكو ئه و بگات و ئیمه خۆمان هه موو شتیك بهچاوی خۆمان
ببینین، دهبی چی بکهین؟ ئهی نازانیت من له راده به دهر دهرترسیم؟ نازانی
به ردهوام له پهروشی و دلاره واوکتدام؟

ر- کهوايه با له بهر خاتری ئهم دريژه بهینه په یقینه کهمان، تاكو ئه و
دهگات؟ رای تو چیه؟

پ- خۆت رای من دهزانیت، بهلام ئه وهش دهزانیت که من چهنده عاشقی
ئهم و خوشم دهویت، له بهر خاتری ئهم، باشه با به ردهوام بین.

ر- کهوايه تا گه یشتنی ئه و به ردهوام ده بین و ناهیلین ئهم په یقه زیوینه مان
بیریته وه. ههردووکتان هاتوونه ته سه ر ئهم رایه که به ردهوام بین، باشه،
له ویدا بووین که تو گوتت ئیدی هه زت له و دلّه نییه و ئهم ژیا نه ت پی با شتره،
وايه؟

پ- به لئ وایه.

ر- کهوايه پرسیاریک له تو ده کهم، تو بۆ هه زت له ئه و نه ده کرد؟ بۆ؟
مه گه ر ئه و له گه ل ئه مدا چ جیاوازییه کیان هه بوو؟ ههردووکیان مه گه ر پیاو
نه بوون؟ هه هه؟ ئه و عه شقه بۆ له باره ی ئه وه وه بوو بوو به نه فره ت؟

ژ- جیاوازیی زۆری تیدا بوو.

ر- باشه با سم بۆ بکه.

ژ- باسی چی؟ هه زت لیه من تووره بکهیییییییی؟ هه هه هه؟ هه زت لیه؟

۲- بلّی، دهی بلّی، ده بیت بیدرکینیت ئەو نهینیانە، تکایە باسی بکە. ژی- باسییی چیییی، باسییی ئەو داخووزە ناشیرینانە بکەم؟ باسی ئەو سێکسە ناحەزانە بکەم کە بەردەوام حەزی لێ بوو؟ هاا؟ دەبوا یە بەرپۆهبردنی شانۆیەکی سێکسی، هەموو شەویک بەردەوام بوو بویا یەم، دەبوا یە هەستی بکردایێ حەزم لێیە، نا، نا، رقم لێ بوو، زۆرر، لێ دەترسام، ئەگەر بمگوتایە ن، لێمی دەدا، بەشەق، بەچەقۆ، لێم بەر دەبووو، بپروا بکە، بپروا بکە، گەلێک نادروست بوو، ئای یی چەند ماندوو بووم لەو سێکسە نەخۆشەیی، لە برساندا دەمی کوشت ئەگەر بمگوتایە نا، تێ دەگەیی؟ سەرگەردانی قرانێک دەبووم ئەگەر بمگوتایە ناا، تێ دەگەیی سەگباب؟ هااا؟ ویستت ئەمانە بیسی؟ هااا؟ حەزت لێیە ئەمانەت بۆ بگێرمەو؟ هاااا؟

۲- مەگری، مەگری حەیاتم، بلّی، دەی بلّی درێژە بەقسەکانت بدە. - لە کاتی پیاسەیی ئیواراندا چاوم پێ کەوت، خەمگینانە دەرۆشتم، لێم نێزیکەو بوو، ساڵوی لێم کرد، وەلام نەدایەو، بەهێواشی گوتی "چەند جوان و خەمگینی"، گوتم "دەلاو سەگباب وازم لێ بێنە"، گوتی "بپروا بکە دەمیکە حەیرانتم، لە ئیواراندا بەردەوام چاوم لەم رێگەییە کە لە دوورەو بەیت، هەموو رۆژێک چاوەرێتم"، چەند نەرمونیان قسەیی دەکرد، چەند میهرەبان بوو لەگەڵدا، چۆن جیاوازییان نەبوو، بەلّی جیاوازییان لەمەدا بوو کە ئەم تەنیا بەدەنگێکی نەرم و میهرەباندا سەرنجی منی بۆ لای خۆی راکێشا و لە یەکەمین هەنگاودا، منی لە گێژاوی نەفرەت و قینم بۆ ئەو، دەرھێنا، چەند دەنگی جوان و پڕ لە عەشق و دلنەوا پیدا بوو، هەموو رۆژێک ئەگەر لە ئاسمانیشەو گوللە بیاریایە، دەرۆشتم لە هەمان کاتدا و لە هەمان شەقامدا، لە ژێر هەمان داردا کە ئەو سەگە ئاخەرەکی گری دا و سووتاندى، لە ژێر هەمان داردا، چاوەرێم بوو، "دەمیکە بە حەیرانتم حەیاتم"،

ئای ی ی ی چەند حەزم لەو وشەییە بوو، هاتە مائلم لە کاتیکیدا وەکو چۆلەکه
 لە ئامیزیدا دەلەرزایام، پیکەو دەترساین، بەلام ئەو لەبەر خاتری من دەنگی
 ترسەکهی لە ناخەو دەخنکاند و هەولێ دەدا بەبیدەنگی و بەچپەچپی
 عاشقانهو ئارامیم پێ ببەخشیت، که ئەم بەدزییەو دەهات، شەوان بەرووی
 گەشەو، بۆ ئەو دەووستام، بەهەر شتێوازیک که حەزی لێ بوو لەگەڵیدا
 پادەهاتم و هیچم نەدەگوت، شەوانی شانۆی سێکس، که ئەم دەهات
 گەرموگورتر بۆ ئەو بەپێو دەچوو، تا ئەو پادەییە که لێم کەوتە گومانەو،
 نان نەبوو بخۆم ئەم تیری دەکردم و تا دەهات بەچپە عاشقانهکانی
 روومەتمی گەشتر دەکردهو پاره نەبوو ژیاپی پێ بەپێو ببەم، ئەم هەموو
 شتیکی بۆم دەکرد، خۆشەویستیە گەرم و لە پادەبەدەرەکهمان ئەو ژیاپی
 پیسەیی لەپیش چاوانمدا شیرین کردبوو، لە ئاکامدا کەوتینە داویەو،
 فریومانی دا، هاتە سەر سەرمان، لە کاتیکیدا لە ئامیزی یەکتەدا بووین،
 پرووت و قووت لە گێژاوی عەشق و شەهوەتی یەکتەدا گەوزابووین، هات و
 چەقۆی لە ناوشانی ئەو پراوەشاندا و پاشان چەقۆی لە ملی من نا و قرتاندا
 و بێ ئەو کات لە دەست بەدات، وەکو شیتەکان، بێ ئەو سەیری ئەو بکات
 که کردی، وەکو سەرلێشیواوەکان، بێ ئەو لەو کارەساتە تێ بگات، خیرا
 تەلهفۆنی بۆ دڵدارەکهی کرد و پیکەو دلی ئەویان لە شیش دا و خواردیان،
 خواردیان ئەو دڵەکه دڵداری من بوو، بە قاقا و ماچ و مووچەو خواردیان
 ئەو دڵەکه میهرەبانی من بوو.

پ- ئای ی ی حەیاتم چ نەینییەک لەو دڵە بچووکهتدا حەشار دابوو، ئای
 ی ئاخر چۆن من نەمزانی بوو، وای ی ی ی.....

پ- گریان بەسە... با ئیدی نەگرین، با بەردەوام بین لەم پەیفینە
 پووناکەرە، خەریکه زۆر شتمان بۆ دەردەکهوێتەو، با بەردەوام بین، کەواپە
 با من درێژە بدەمە قسەکانمان، با گوێ لە چیرۆکی ئەویش پابگرین،

ناكریت كه چیرۆكى ئیوه لیردها ئاكامی بیت، ئیستا نۆرهی تویه، تۆش
ههول بده هه موو شتیكم بۆ روون بکهیتهوه.

پ- كه سه ری ئه می بری، سویندم خوارد تۆله ی لیی بکه مه وه، جوان گویم
لی بوو كه گوئی "دلی ئه ویش دهر بینه و تۆله ی خۆت له ئه ویش بکه ره وه" ئه و
بیده نگ چه قۆی هه لگرت و له سه ر سینگی ئه می نا، به لام دهستی هاته
هه ژان، نه یوانی، دلداره که ی به په له چه قۆی لی ساند و گوئی "وات کردوه
كه خیانه تی لیت کرد، ئاخ و بوویت كه ئه م رۆژه ی به سه رتدا هینا، تۆی به
ئه و هه موو ده سه لات و مال و سامانه وه به م سوالکه فره فرۆشت خه تای
خۆت بوو، خۆت وات لی کرد" و به بی ره حمیه وه دلی ئه ویان له سینگی
دهر هینا، ئه و دلّه كه عاشقی من بوو، ئه و دلّه كه بۆ منی لی ددها، خوار دیان
ئه و دلّه ناسکه، دلّه عاشقه کانی ئیمه ئاخ خ خ
ژ- نا نا ن، من هیشتا كه دلّم له سینگمدا ماوه ته وه، درۆزن ..
درۆزن

پ- نا، نا، مه ترسه، نا، له وانیه ئه م به هه لدها چوو بیت، نا، مه ترسه،
مه قیزینه، وا نییه، نا، له وانیه تۆ هیشتا دلّت له جیگه ی خۆیدا ما بیه وه،
نا، تکایه، تکایه مه قیزینه و ئارامی ئه م شه قامه ته ماوییه مه شیوینه، هات،
ئه وه هات، بیده نگ، بیده نگ، تکایه بیده نگ بن، ئه وه "ئو" هات، سهیری
که ن، سهیر، سهیر چۆن دیت له دوره وه دیت، سهیری که ن چه ند جوانه ئه و
قرزانگه کۆنه، به ری کوری پازده سالانیشی بۆ هه لده ستیته وه، بیده نگ بن و
ته نیا سهیری که ن، سهیر، چه ند جوان و له هه مان کاتدا پیریشه، سهیر

دل ۷

کۆ ده لیت كه تۆ بیره حمی هه یاتم؟ کۆ، ها؟ پيشانم بده تاكو زمانی له
بنه وه بقرتینم. کۆ ده لیت كه تۆ فریوکاری؟ ها؟ ده ی بلّی، تکایه، رجات

لی دھکھم پیشانم بدھ با چاوهکانی بهپه‌نجه‌کانم له کاسه چه‌شه‌کانیدا
دهرهینم. کی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه که به تو بلیت بی وه‌فا؟ ها؟ یان بلیت که تو
دلّت نییه، یان تو درۆزنی، تو بی شهرم و بی حه‌یا و دوروویی؟ ها....؟ بلی،
بلی تاکو هه‌ر بیکوژم، ده‌ی بلی.

دل ۸

پ- خانم، هات، خانم، ئه‌و قه‌لتاخه‌ کۆنه‌ی روومه‌ت قه‌حبه‌ ئاسایه، له
دووره‌وه هات، سه‌یر که‌ن، سه‌یری ئه‌و کۆنه‌ پیره که‌ن که چه‌ند گه‌شاوه له
دووره‌وه دیت، ئه‌و سیحرکاره‌ی کۆنه‌ جننه‌یه که خه‌لکی یاخی، به‌ده‌ستی ئه‌و
ده‌رانه داوی حکوومه‌تییه‌کاندا، ئه‌و فی‌لبازه که به‌هۆی سیکسه‌کانیه‌وه،
هه‌موو ریگه‌یه‌ک بۆ خۆی ئاوه‌لا ده‌کات.

سیکس، مه‌زنترین شمشیری ئه‌وه له بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجه‌کانی، کی
بیری ده‌کرده‌وه خانم وای لی دهرچیت و ده‌بیته مه‌ترسییه‌ک بۆ گیانی
خه‌لکی یاخی، ئاخ‌ر ئه‌و که قه‌ت له‌م قسه و باسانه تیی نه‌ده‌گه‌یشت، ئه‌و
قه‌حبه‌یه‌ک بوو که سه‌رده‌مانیک ده‌لین ئیشیکی زۆر نه‌گریسی کردبوو،
ده‌لین، له پیناوی ئه‌و ئیشه نه‌گریسه‌وه بووه که تووشی ئه‌و بارودۆخه
نا‌ئاساییه هاتوو، ده‌لین که‌سیک هه‌ژار و بیتاوان، نه‌فرینی کردوو، که‌س
نازانیت به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌و هه‌ژاره چی کردبوو و چی به‌سه‌ردا هینابوو، به‌لام
پاش ئه‌و ئیشه نه‌گریسه، خانم گو‌ردرا و سه‌ری له ئامپزی
حکوومه‌تییه‌کاندا دهرهینا... ئه‌مه خانمه، که‌س له سیحری ئه‌و به‌رانبه‌ر
به‌خه‌لک تیی ناگات، له‌م سه‌ره پیرییه و له‌م ته‌مه‌نه‌دا، خاوه‌ن جوانییه‌کی بی
هاوتایه. ئه‌م جوانییه ئاسایی نییه، ده‌لین له‌به‌ر ئه‌و نه‌فرینه بووه که ئه‌م
جوانییه شوومه داوینگیری بووه... سه‌یرم که‌ن.... ئاخۆ که‌ستان تاکو
ئێستا ئه‌م ئافه‌رته سیحرکاره‌تان بینیه‌وه؟ ده‌یناسن؟ یان هه‌یج نه‌بیت
له‌باره‌یه‌وه شتیکتان بیستوو؟ ده‌زانن ئه‌و چی کرد که ئه‌مانه‌ی به‌سه‌ردا

بۆ دابین بکهن و زۆریک داخوازی تر"، لهوانهیه خانمیش بریار بدات که ئهو کات، نههینییهکهی ئیسیم بۆ دهربخات.

چیرۆکی ئهو مهرجانهم بۆ ئیسی گه پرایهوه، هیچی نهگوت، سهری داخست و مت و بیدهنگ لئوهکانی نووساند بهیهکدا.

پاش ئهو شهوه که خانم و کاکهم کهوتنه دهمهقرتییهوه و خانم وای کرد کاکهم لئی بدات و له نیوان ئهو قیر و واره خانم شتیکی درکاند که دیار بوو نهدهبوو بیدرکینی و سالگاریک بهنهینی مابوووهوه و دیار بوو که تهنیا له من و ئیسی شاردرابوووهوه و نههینییهکهش سهبارهت به براكهم بوو، ئیسی بهستهزمان، پهنگی زهره هه لگه پرابوووهوه و نهیدهتوانی نان بخوات، نهیدهتوانی بخواهت یان تهنا تهت چرکهیهکیش بخواهتوهوه، نهیدهتوانی وانهکانی بخوینتوهوه، پاش ئهو شهوه، تا یهک دوو رۆژ له کاکهم پاراپیهوه و گریا و خووی خسته سهه پیلارهکانی کاکهمهوه به لکو ئهو نههینییهی بۆ بدرکینی، کاکهم لهپیشدا ههولێ دها بهزمان بیگریت و له پهسا دلنهوایی دهکردهوه و نهوازشتی دهکرد و ههولێ دها له پتی میهره بانیهکانیهوه ئارامیی پێ ببهخشیت، کهچی ئیسی ههه وازی نهدههینا و دهگریا و دهپاراپیهوه، بهلام له ئاکامدا کاکهم تووره هه لگه پرایهوه و گوتی "ئهگهر واز لهم قسه قورانه نههینیت دم و پلت دهنیمه یهک" ئیسی وازی نههینا و پاش چهند زلهی قورس، بهه بووه گیانی و تا خواری لئی دا و ئهگهر من و خانم نهبوایه لهوانه بوو ههه بیکوژیت، ئهوهنده خووم کوشت و کولمی خووم رنی که وازی هینا.

لهو رۆژهوه ههستم کرد نیگای کاکهم سهبارهت به من و ئیسی گۆردراوه، ههستم دهکرد بهگومانهوه سهیرمان دهکات.

خانم دهستی گرت و بهنازهوه گوتی "وازی لی بینه، دتهویت بیکوژیت؟"
کاکهم بهتوورهیییهوه دهستی به رووی ئهویشدا بهرز کرد و ویستی زلهی

پیدا بکیشیت به لام که سهیری نیو چاوه جوانهکانی خانمی کردهوه له پری
دهستی هاته خواری و گوتی "ئهم گۆبهنه تۆ ناتهوه هاللا"

ئیسیم کۆ کرده و ویستم بیبمه ژورهوه، کاکهم نه راندی "وازی لی بینا،
خۆی دهروات، خیرا راکه پرداخی ئاوم بۆ بیتنه... ها دهی.."

بهحه په ساوییهوه بۆ کاکهم روانی، ئهو دهیزانی من و ئیسى وهکویهک
پۆحین له دوو جهسته دا، ئه ی بۆ وای کرد؟ نهیهیشت لی نیزیکه وه بم.
به رهو منیش هاشاولی هینا و گوتی "ها؟ چیه؟...، بۆ وهکو ترنهکان چاوت
وهستاوه و بۆم دهروانی، نالیم خیرا که پرداخیک ئاوم بۆ بیتنه گهردهن ورد"
لهو پۆژوهه کاکهم به هیواشی دههاته سه سهرمان، خۆی لیتمان
دادهگرت، کولهی لیتمان دهگرت، نه ماندهزانی هۆی ئهو کارانه چیه؟ ته نیا
شوینی ئه منمان، زانکۆ بوو، له زانکۆشیدا بوو که داخوازهکانی خانم له
بۆ درکاندن نهینیه که، به ئیسى راگه یاند. گهر پیشتر خۆی بیدیبایی که
خانم به بۆنه ی نیش و کاری مالّ و غه درم لی دهکات، خیرا قوت ده بووه وه و
له سه رمی ده کرده وه و نهیده هیشت خانم فرمانی مالّم پئی بکات و خراپه م
پئی بلّیت، که چی لهو کاته دا، لیوهکانی نووساندبووه به کتردا و هیچی
نه دهگوت.

زهمزه مه م کرد "پئویست ناکات تۆ شتیک بلّیت، من خۆم بریارم دا به دلّ
ئهو بم له م حه وته دا، کیشم نابیت، ههر ئه وه که ئهم نهینیه بدرکینی خلاس
دهبین."

دیسان ئیسى هیچی نهگوت و من تیی گه یشتم ئهم جاره به رانبه ر به زولم
و زۆرهکانی خانم و چاودیرییه ره شه که ی کاکهم دهسه لاتی کمان نییه و من
به ته نن ده بوا هه ولّ بدهم.

خانم دهیگوت "نیوه شهوی هه مان شه و که دایکت ده زیت و تۆ ده هی نیته

دنياوه، دهنګى گريانى كۆرپه يه كى تر كۆلان ليوانليو دهكات له بيدارى، كۆرپه به بهر زترين دهنګ بوى دهگريت و هاوسى و خاو و خيزانى باوكيشت به خه بهر دينتته وه، خه لكى كه په ك ده پړژينه كۆلانه وه و ده بينن كۆرپه يه كى تازه له دايك بوو له بهر مال باوكتدا دانراوه كه به هممو هيزيه وه ده يقيزاند و دهگريا، باوكت ده يگوت "ههركه ده رگه م ئاوه لا كرد و چومه كۆلانه وه، دهنګى گريانى كۆرپه، براهه وه، به رزم كرده و بوم پړوانى، هيشتا كه خوئين و چه ورييه كه ي زگى دايكى، پيوه وشك نه بووه وه، دايه نه وات، به ته مه نترين خه لكى شه قامى "فه ره ح" ليم هاته پيشه وه و گوتى "كورم، ژنه كه ت نه مشه و كچيكي بوت هينايه دنياوه، وهره و خزمه تى نه م تفله ش وه نه سستو بگره و بيخه بهر مه مكي خيزانته وه، فه ره حيه كان هه موويان به شه ره فن و پشتى يهك چول ناكهن، توش پشتى نه م ساوايه به رمه ده و بيهه ماله وه، دياره دايك و باوكى خوئى نه م هه ژاره يان نه ويستوه و هينايوانه ته بهر مالى تو، وا بكه و ئيشه لالا خوا خيترت ده داتى."

باوكت گوتى "زمانم به سرا و كۆرپه كه م هينايه ماله وه و خستمه بهر مه مكي خيزانمه وه، به لام ساواكه ته نيا جارېك توانى شير له مه مكي خيزانم بخوات، پاشان ئيدى گريان به شى بوو، شيره كه ي نه ده خوارد، لاي به يانى دايه نه وات رويشت و له ده ور مه يان دا، شيرى وشكى كرى و هينايه وه، خه لكى كۆلانى مزگه و ته "هه ژاره" له مال و بهر مالماندا كو بوو بوونه وه تاكو بزنان ساواكه نه و شيره وشكه ده خوات يان نا، ساوا شيره كه ي خوارد و كوره كانى فه ره ح، به راته لو تيبان هينا و به رات تا ئيواره له ده ولى كوتا و خه لك هه لپه رين و ساوا نارامى پيدا هات. دايه نه وات ناوى نا ئيسماعيل، دواتر به ئيسى بانگمان لى ده كرد. له و پژه وه كه نه و ساوايه هات، من بوو بوومه خاوه ن كورپكى ده سالان و دوو كۆرپه ي كور و كچ كه ده بوو هه ول بدهم له ژياناندا به خته وهر بن.

ناخم له ناخهوه هه لکیشا و گوتم "کهوايه من و ئيسی برا و خوښک نين؟"
خانم به چاوه سيحرکاره کانييه وه بۆمی روانی و بزهی خسته سه ر ده مه
جوانه که ی و گوتی "نا"

گوتم "ئهی ئەم چەند ساله....؟"

پي کەنی و سه ر يکی هه ژاند و يه کي له په لکه دريژه کانی لادا و گوتی " ئەم
چەند ساله چي، له دهستان ده رچووه مه گه ر؟ ئيوه تازه پيگه يشتوونه و تازه
له دنياي ژن و پياوان حا لي بوونه کچي، په له مه که ن، مه ترسي ن کاتتان زۆره
بو عاشقه و ماشقه بازي، ئاي ی ی ده م له ناو ده م چەند خو شه "

خورپه به دلما هات و هاتمه هه ژان، ده نگم به رزه وه کرد و گوتم "چي
ده لیت، ده مت دابخه، ئه و، تا هه تاهه تايه براي نازيزی منه"

له قاقاي پيکه نيني دا و به نه زمی گۆرانييه وه گوتی "که م بيژه برا .. من
که ی براتم... دنيا ده زانیت... من خاترخاتم" قاقا پي کەنی و گوتیيه وه
"گه مژه گيان، براي چي و گووی چي، ئيوه ده توانن هه موو کار يک پيکه وه
بکه ن، ده توانن زه ماوه نديش بکه ن و مند آيشتان هه بيت"

قيژاندم و له قه م له گولدانه که ی ته نيشت باخچه که دا و توورم دايه
سووچيکه وه، گولدان شکا و خانم قيژاندي "ئهی جننه ی... ياخوا قاچت
بشکيت" منيش به گريان و خه م و خه فه ته وه به ره و ژوره که م هه لاتم.

لي ره ئيدي که س نييه بمخاته ژير چاوديرييه وه و به قسه ی تال و نيگای
گوماندار نازارم بدات، هه لبه ت پاش ئه وه که ده رگه ی ئەم ژوره سپی و
ساردهيان به روومدا قفل کرد و رويشتن، ناراميم پيدا هاته وه، هه ست به
خلاسبووين ده که م، نازاديی نازاد، به دلي خو م له هه موو شتيک بير
ده که مه وه گيانه که م، بير له چرووی ئه وينمان، بير له يه که مين ماچمان، بير له
هه موو رووداوه خو شه کانی ژيانمانه وه ده که م که له پاش تيگه يشتن له و

نهينيه له ژيانماندا پرويان دا . ئيدى له نىگا گوماناوييه كانى كاكه مه وه
 پزگار بووين له جنپو و خراپه كانى خانمه وه خلاس بووين، ئيدى من و تو
 دهميننه وه، ته نيا من و تو، بهيله با كوږايبان بيت، بهيله با ديق بكن، تو
 چوزانى كاتيك كه خانم تى گه شت هموو هه واله كانم سه بارهت به مالى
 جيرانه كه مان، درو بوونه، چى به سهردا هات. هموو نه هه والانه كه من
 سه بارهت به مالى جيرانه كه مان به نهوم پراگه يانديو، له گه وره ي
 ماله كه يانه وه بگره كه شاگردى نانه واخانه بوو و له پيكهاتنى ريكخراوه
 كرىكاريه كه دا نه خشىكى مه زنى هه بووه، تا له باره ي كوږ و كچه
 سجنكراوه كانيشى كه نهك هر ئاژاوه يان نابوووه له كارخانه دا، بگره له
 به رپوه بردنى هه مان ريكخراوه روليكى نه وتويان هه بووه، هه موويان درو
 بوون، درو، خانم كه له درو بوونى هه واله كانم تى گه شت نازانى چى كرد،
 واى خوا توبه... خوايه گيان، نازانى چى به سهر داها ت و چهند تووره
 هه لگه را و چوږن وهخته بوو شتت ببیت، چونكه من به پيچه وانه وه هه موويانم
 بو نه و گيږا بووه نه مانهم به خانم پراگه ياند كه "باوكه كه يان بى كاره و نانى
 كوږ و كچه كه ي ده خوات و پياويكى بي عاره و فرى بهم قسانه وه نيه و كوږ و
 كچه كه يش ته نيا له بهر نه وه پله يه كى باشتتر له كارخانه دا وه دست بيتن
 و ايان كردوه نه گينا نه وانيش گه مژه گه ليكن له وينه ي باوكه كه يان"، وام گوت
 تاكو توانيم بروا به ينمه خانمدا، بگره نه م قسانه به كار به ده سه كانيان
 بگه يه نيت و نه وانيش بروا به يننه نه وه واله درويانه و واز لهو خيزانه
 كرىكاره به سته زمانه به ين، به لكو له م رپيه وه نه توانن هيچ مؤركيكيان
 پييه وه بنوسين، لهو شيوازه وه من سه ركه وتوو بووم و توانيم بيمه هوى
 نازادى نه و خوشك و برايه، ئيدى له چه شنى پيشتريش زهختيان له سهردا
 نه ما، به لام واى... لهو كاته كه خانمى بى رحم له هه قيقه ته كان تى
 گه شت، نازانم چوږن و له چ رپگه يه كه وه زانى كه من هه موو شت يكم
 به پيچه وانه وه به نه و پراگه يان دووه، نازانى چوږن خيرا رواله ته جوانه كه ي تيك

چوو و له چهشنى سهگيكي هار ليم بهربوو، بهلام من نه مهيشت له وينه
پيشتر بگات و نه مهيشتيش دهستى پيم بگات و خيرا بوى ده رچووم و خوم
خسته كولا نه وه و جوان گويم له دهنگيه وه بوو كه خراپتر له هه موو كاتيك
هه ره شهى ليم ده كرد.

خانم گوتمى "منداله كان، ده لئين كاتى دوو مار له يه كتر ده لئين واته عاشقه
و ماشقه يه كن، بى يه ك نايانگريت، ده لئين نه ك تا دنيا دنياى عاشق و
ماشقه يه يه ك ده ميننه وه بگره منداله كانيشيان له وينه خويان تا
هه تاهه تايه دهبه عاشقه و ماشقه يه ك"

ئيسى ناوچاوانى گرژ كرد و گوتمى "دهى خانم ئاخر چون وا ده بيت؟
ئوان مه گهر نازانن خوشك و براى يه كن؟ ها؟ مه گهر دايك و باوكيان نيه؟
ئوى چون ده لئين ئوان وا بكن؟"

من گوتم "ئوان خو لاي دايك و باوكيان ناميننه وه، بو خويان ده خزينه
كونيكدا و يه كتر ون ده كهن، ئوان زور له يه ك ده كهن، هيج كات ناتوانن
خزمايه تيبى خويان بسه ليين"

خانم له قاقاي پيكه نينى دا و گوتمى "ئوى ي دياره گوره بوو يته كچه
ترسنوكه كه"

پيشتر هه ر چهند هه ولم دها، وه بيرم نه ده هاته وه كه يه كه مين ههنگاوى
ئو ويند اريمان له كوئى و چون هه لگرت، كهى شه ماله ئو وينمان بليسىه
ساند و خانووى دلمانى گهرم كرد؟ بيرم نه ده هاته وه، ده تگوت هه زاران
سالى تى پهراندووه، به لام ته نيا ساليكه كه من و ئيسى بوو بوينه عاشقه و
ماشقه يه يه ك، له چهشنى هه مان دوو ماري سپى و رهش، به لام ئيستا ليره،
كاتى كه هه مووان ده روون و ده رگه كه م داده خريت و ئاسوده دهم، له دنياى

شووشه‌کانی ئەم دە‌لاقه‌یه‌دا، هیدی هیدی و هندی جاریش به‌دلی خۆم
 پروداوه‌کانی ژیانم دینه‌وه می‌شکمه‌وه، له‌چەشنی ئالبوومیکی مەزن، که
 لاپه‌ره‌کانی ئەم ئالبوومه‌ه‌ل‌ده‌مه‌وه، یه‌که‌ له‌دوای یه‌که‌ وینه‌کان دینه‌وه
 پێش چاوه‌کانی می‌شکمه‌وه و ده‌مخه‌نه‌وه گێژاوی بیره‌وه‌رییه‌کانم.

هەندێ جار ژێرخان و هەندێ جاریش بناری کیتی ئاویه‌رمان ده‌بوونه
 جێژوانمان، دواتریش زۆر ئاسایی بووبووه‌وه لامان و له‌زانکۆدا، بێ‌ئەوه‌ی
 که‌سێک پیمان بزانتیت چاومان له‌چاوی یه‌که‌وه‌بوو، دلمان له‌دلی یه‌کترا
 و له‌پارک و شه‌قامدا ده‌ستمان له‌نیو ده‌ستی یه‌کترا و له‌ژێرخاندا، کاتیک
 که‌ئەوان له‌مالدا نه‌بوون، یان زۆربه‌ی کاته‌کان نیوه‌شه‌وان که‌که‌سیان
 خه‌به‌ر نه‌بوو، ده‌ممان له‌نیو ده‌می یه‌کترا بوو، تووشی عه‌شق و ئەوینی
 یه‌کتري بووبووين و به‌و تووش بووینه زۆری خوشحاله‌ بووین تا هه‌مان
 شه‌وی نه‌گریس له‌پێگه‌وه‌گه‌یشت.

گوتم "ئیسى تکایه‌ با واز بێن، ئەمان په‌نێکمان به‌سه‌ردا دین ها".
 ئیسى ده‌ستى گرت و بردمیه‌ له‌فه‌فرۆشیه‌که‌ی بێهروزه‌وه. له‌چەشنى
 هه‌میشه‌ له‌فه‌فرۆشیه‌که‌ی بێهروزه‌وه، سهره‌پای بچووکبوونی
 دوکانه‌که، خه‌لک وازی نه‌ده‌هینا و له‌په‌سا خۆیان ده‌کرده‌ ئه‌ویوه، له‌وی
 خۆشترین له‌فه‌کانی سنه‌ییان دروست ده‌کرد، پیر و گه‌نج که‌ده‌هاتنه
 شه‌قامی شه‌شی به‌همه‌نه‌وه، ده‌بوايه‌ له‌گه‌رانه‌وه‌دا سه‌ردانی ئه‌و
 له‌فه‌فرۆشیه‌یان بکرايه‌ و له‌فه‌یه‌کی هه‌مبه‌رگریان بخواردايه،
 هه‌مبه‌رگه‌که‌ی زۆر به‌ناوبانگ بوو.

ئیسى گوتى "واى ی چه‌ند قه‌ره‌بالغه، ئەمرۆش"

گوتم "باشتر" و بزهم برده‌وه. ئیسى به‌خۆشیه‌وه بۆمی روانی و ده‌ستى
 گوشار دا و له‌پشت سه‌ر دوو کچه‌وه که‌له‌سه‌ره‌ی کرینی له‌فه‌دا وه‌ستا

بوون، راوهستاین. پیکهوه قسه‌مان ده‌کرد که له ناکاو کاکه‌م به‌په‌له خۆی کرده له‌فه‌فرۆشیه‌که‌وه، ئیسی زانی و خیرا ده‌ستمی به‌ردا و یه‌ک دوو هه‌نگاو له من دووری گرت. کاکه‌م به‌توور‌ه‌یییه‌وه چاوی ده‌گێرا، ئیسی لێی پۆیشته پێشه‌وه "کاکه... لێره چ ده‌که‌یت" منیش به‌رهو ئه‌وان پۆیشتم، هه‌رکه کاکه‌م چاوی پیمان که‌وت له ناکاو ده‌تگوت دوو چاوی په‌رپیه ته‌وقی سه‌ری و تفی له ئیسی کرد و زلله‌یه‌کی لێ دا و نه‌راندی "ئه‌ی ناپیاو" په‌نجه‌ی به‌رهو من راوه‌شاند و قیراندی "مه‌گه‌ر نه‌یه‌وه... به‌هه‌مان توور‌ه‌یییه‌وه، له‌وێ پۆیشت. ئیسی هه‌چی نه‌گوت، سه‌ری داخست و من له پرمه‌ی گریانم دا و خه‌لکمان لێ تاسا و بیه‌رووزی هه‌مبه‌رگه‌رفرۆش خۆی پیمان گه‌یاند و به‌حه‌په‌ساوییه‌وه پرسیا‌ری کرد "ئه‌وه چی بوو؟"

هیدی هیدی پایزی من و کاکه‌م و ئیسی به‌ته‌واوی خه‌ریک بوو له رێگه‌وه بگات، له‌وانه‌یه هاتبوو و ئیمه نه‌مانزانیبوو، کاکه‌م ئیدی قه‌ت پووبه‌رووی ئیسی‌دا نه‌کرایه‌وه و له چه‌شنی قوش، چاودێری منی ده‌کرد که نه‌کات سه‌یرتکی ئیسی بکه‌م، یان ئاماژه‌یه‌ک، یان پیکه‌وه له چه‌شنی جارن بۆ شوپێتیک برۆین یان نه‌ده‌بوو هه‌چ جوژه پێوه‌ندییه‌کی ترمان هه‌بوایه، کاکه‌م بووبوووه پۆلیسی من و ئیسییش.

د ٩

مانگ له بازنه‌ی تیشکی خۆیدا که‌وتووته داو، له‌م ده‌شته به‌رینه، که‌س نییه جگه له خانم، له دووره‌وه دیت، که‌فی هه‌له‌پناوه خانم، ئۆفف ف ف ف چه‌ند ناشیرینی له‌م کاته‌دا، ته‌نانه‌ت ئه‌و جوانییه بی‌هاوتایه نایه‌ته هاناته‌وه، له‌م شه‌وه‌دا زۆر له خۆت و ده‌روونی خۆت ده‌که‌یت خانم، پیم وایه هه‌چ کات تا ئه‌م راده‌یه، له خۆت نه‌چووینه، سه‌یرکه خانم، سه‌یرکه په‌لکه‌کانت چه‌ند له

دوو ماری سپی دهکهن، بزانه چۆن دهئالینه یهکدا و دیسان لهیهک دهبنهوه، سهیرکه خانم، په لکه کانت، ئهوانه که له ماره سپییه مهترسیدارهکان دهکهن، بزانه چهند له تیشکی ئهوانه دهترسن، ههکه سهر بهرز دهکههتهوه و بۆ سهرههنگ دهروانی، تیشکی دوو چاوه رهشهکانت، په لکه مار ئاساکانت دهبهزین و خاو خاو دادهکهوینه سهر شانیهکانت، له دوورهوه سهیری سهرههنگ فهرزام دهکهی، ئهوانه پیاوه بالابهززه که لهوسهری دهشتهوه پراوهستاوه و له تۆ دهروانیت، راست بۆ تۆ، ئای خانم، دهزانی ئهوانه سهردهمانه تۆ پهریوه که به نازهنان، دهخزایته ئامیزی سهرههنگهوه و له بازنهی شههوهتهکانتاندا، دهتوانهوه و بهدهم ئاخ و ئۆفه شههوانیهکانت، سیخورپی خه لکت بۆی دهکرد و چیرۆکی خیانهتهکانی خۆت بۆی دهگیرایهوه؟ سهرههنگ خودی حکومهت بوو له شارد، لهسهر قسهی ئهوانه قسه نهبوو، ئهوانه، له کاتیکدا که پرسپاری خه لکی له تۆ دهکرد، له ههمان کاتدا کهوتبووه داوی تۆوه ههزی لیت بوو، تۆ بهدهم مهستی و شههوهترانی شهوانهوه، له خانووه شیک و رازاوهکهی لووتکهی ئهوانه چیا بهرز، که تهنیا سهرههنگ و ههندی هاومالی ئهوانه دهیانتهوانی بهزمه شهوانهکانیان لهوئ بگین، لهوانووه، تۆ پاره و زپرت له سهرههنگ وهردهگرت و سیکس و خیانهت بهشارت ئاراستهی ئهوانه دهکرد، واته ههمان شتیک که ئهوانه ههزی لیت بوو، بهلام ههکه ئهوانه ئافرهته هاته ژبانی سهرههنگهوه، تۆی له بهرچاو کهوت، خۆت کردت، خۆت ئهوانه ئافرهتهت به سهرههنگ ناساند، لهوانه شهوهدا، له ئهوانه کۆنسیرتهدا، که خۆت و سهرههنگ میوانی تابهتی بوون، ئهوانه ئافرهته جوانهت به سهرههنگ ناساند و نیگیان له نیگیای یهکتر گیری خوارد، هیدی هیدی تۆ کهوتیهته پهراویزهوه بهلام خه لاتهکانی سهرههنگ بۆ تۆ زۆریان کرد، ههکه بهلا دهمیکهوه، باسی ئافرهتیک یان کوره باشهکانی شارته بۆی دهگیرایهوه و باسی ئهوانه که سهرقالی چین و هاوپییهکانیان کین و خانوویان له کامه گههکدایه و پهقهمی مۆبایلهکانیان چهنده و ئیمهپه

نەيىنىيەكانيان كامەيە، سەرھەنگ فەرزامى خويىنرېژ پارەبارانتى دەکرد. بەلام پاش ھاتنى كچى ويۆلۆنژەن، تۆ، لە ئەو كەوتىتە گومانەو، تۆى بېرەحمى كۆنەكار، كەوتىتە گومانەو... بېرتە خانم؟ بېگۆمان تى دەگەى ئامازە بەچى دەكەم، با، دەزانى، تۆ، سەرھەنگت خستە داو، دواترېش خودى خۆت، ئافرەتى ويۆلۆنژەنت بەتەواوى نابوود كرد، بەلام ھەر ئۆقرەت نەگرت، كوشتنى كچ و نەخۆشېيە بى دەرمانەكەى سەرھەنگ، قەت ئارامىيان نەبەخشېيە دەروونە كۆن و پەشەكەى تۆ، تا ئەو شەو... ئەو شەو، لەو مالا ئاكامت ھېنايە سەرھەنگ فەرزامى خويىنرېژ و خايىنى بەخەلك، بەلام ھەمووى خەيال بوو خەيال، سەرھەنگ ئىستا كە لە ئەوسەرى ئەم دەشتە بەرىنەدا راوہستاوہ و بو تۆ دەروانىت، ئاى يى چەند ناشېرىنە ئىستاكەت خانم، تۆ ئىدى پېويستت بەناز و نووزە شەھوانىيەكانت نىيە، ئەو تۆى ناسىوہ، تۆ دەروونى خۆتت، دەمىكە بو ئەو ئاۋەلا كىردوۋە، تۆ بەكەف ھەلھېنان و بۆلەبۆلەو، بەرەو ئەو دەپۆى، سەير، ئىدى نەك ھەر گەنج و جوان نايەتە پېش چاوانەو، بەلكو ھىدى ھىدى پروالەتى راستەقىنەت خەرىكە دەردەكەوېت، دەزانى چۆن وات لى دېت خانم؟ با، خۆت چاكى لى دەزانى، نە سىحرىك لە كاردايە و نە نەيىيەك، تەنيا ئەوہ كە دنيا ئىدى بەدلى تۆ نەماوہ، كەس ئىدى بايەخ بەتۆيان ناز و نووزەكانى تۆ نادات، ئىدى عەشق نەماوہ، ئەوېن لە كوئىيە بو تۆ؟ كەس ئىدى ھەزى نىيە لەگەل تۆدا سىكسىكى بى بايەخېش بكات، كەس ئىدى گوئى لە نازەنازەكانى تۆ ناگرېت خانم، بۆيە لەم كاتەدا تۆ ئىدى پېويستت بەپروالەتى راستەقىنەى خۆت ھەيە و باش خۆتېش لېرەدا دەدۆزىتەو، تۆ لېرەدا نەك ھەر بووكەشووشە نىت بگرە پېرە قرزانكى شارى كە جووتىك پەلكەى سېپى كەوتوۋەتە سەر شانەكانت، دوو پەلكە كە لە دوو مارى سېپى دەكەن، بەلام مارەكان لە ئاگرى قىنى تۆ دەترسېن و جوولەيان لى دەپرېت و سەير لەوہدايە كە لەم كاتەدا سەرھەنگېش وەكو تۆى لى ھاتوۋە، ئەوېش بوۋەتە

خاوهنی جووتی په لکه‌ی سبې و جووتی چاوی پر له قین و جووتیک مه‌مکه‌ی سیسیاک، ئیستا و له‌م کاته‌دا ده‌قاوده‌قی یه‌کن، ده‌لئی هیچ کات دوو که‌س نه‌بوونه، به‌لام ده‌بی چی بکه‌ن، له‌ راستیدا دوو که‌س له‌مسهر و ئه‌وسهری ده‌شت راوه‌ستاون، یه‌کیکیان خوټی و ئه‌وی تریان سه‌ره‌نگ فه‌رزامه، له‌ راستیدا ئیوه دوو که‌سن، ئه‌و له‌وپه‌ری ده‌شته‌وه راوه‌ستاوه و تو له‌مسهری ده‌شته‌وه، له‌ژیر جله‌کانت ده‌مانچه‌یه‌ک ده‌ردینیت و به‌ره‌و ئه‌و ده‌ته‌قینیت، یه‌ک، دوو، سی، هه‌رچی گولله‌ی تیدایه به‌ره‌و ئه‌و ده‌یانته‌قینیت به‌لام ئه‌و راوه‌ستاوه و هیچ گولله‌یه‌ک له‌م دنیا‌یه‌دا برین ناخاته سه‌ر سینگى ئه‌و، تو وه‌کو مار ده‌کیفینیت، به‌لام قاقای ساردی سه‌ره‌نگ مانگ له‌ بازنه‌ی زیوینی خویدا ده‌رباز ده‌کات و ده‌یخاته پشت هه‌وریکى ئه‌ستوره‌وه، تاریکی ده‌شته‌که ده‌ته‌نیت، له‌و تاریکیه‌دا، ده‌نگی کیفه‌کیفی تو و وینه‌ی په‌لکه سپییه‌کانت، دیارن، ته‌نیا ئه‌و دوو دانه‌ دیارن و له‌ پانتاییی ئه‌و قاقا سارد و سامناکانه‌دا ون نابن، نا، نابن...

دل ۱۰

دلۆپه ئاره‌قه‌کان، ته‌ویلی که‌چه ویولونژنه‌که‌یان ته‌نی بوو. ئه‌و خه‌لکه‌هه‌یرانی جوانییه‌کانی کچی مؤسیقا روده‌نگی سازه‌که‌ی بووبوون.

خانم به‌هیواشی لیستی ئه‌و که‌سانه که نه‌ده‌بوو ئه‌و شه‌وه له‌ هوټی کونسیرتدا بوواتایین، دابه‌ده‌ستی سه‌ره‌نگه‌وه. لیستی ئه‌و که‌سانه که به‌تایبه‌تی کچی مؤسیقا روده‌نگیانی کردبوو. سه‌ره‌نگ مه‌ست و هه‌یران، سه‌یری کچی ویولونژنه‌ی ده‌کرد.

خانم هه‌ستی به‌و حالته‌ی سه‌ره‌نگ کردبوو، بۆیه له‌و کاته‌دا، کاغه‌زه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. په‌نجه‌ی خسته سه‌رشانی سه‌ره‌نگ. سه‌ره‌نگ راچه‌لکه‌ی و گوتی "ها..."

تۆ، تۆی سەگی سیخوڤه پقت ههستا بوو، له ئەو كچه ههندهرانىيه و له سهرهنگ فهرزامى ئازىزت، با، هه مان دۆستى هه زاران سالت كه له ئاميزيدا هه مو ئيشىكى ناشيرينت لى ده وه شايه وه.

سهرهنگ سهرىكى لىسته كهى كرد و بىدهنگ كاغه زه كهى له گىرفانى باخه لى نا. كچ ئەو خه لكهى له زه رىاى دهنگى جوانى سازه كهى نو قم كرد بوو. سهرهنگ ئەو شه وه به گهرمى له گه ل ئەو كچه دوا و پىزىكى باشى لى گرت و بۆ به يانى دهنگى كرد بىرواته دايره وه.

خانم، ئەو شه وه هه ستت كرد ئاميزى سهرهنگ فهرزام سارده، له په سا نىگاي له شوپىكى مىچى ژوورى خه وتنه كه تاندا، راده ما. بىرت دى كام ژوور ده لىم؟ با، خۆيه تى، ژوورىكى هه مان خانوى لووتكهى به رزترىن چىاى شار، خۆ ده زانى مه به ستم كامه چىايه؟ خه رىك بوو شىت بىت، به تايبه ت كه بۆ به يانى به تۆى نه گوت كه تۆش له گه ل كچى مۆسىقارى هه نده رانيدا بىرۆيته دايره وه.

هاتوچۆى كچ بۆ لاي سهرهنگ زۆرى كرد. به تايبه ت كه پاش گه رانه وهى كچ بۆ ولاتى خۆى، سهرهنگىش فىرى رۆيشتن بۆ لاي كچ بوو بوو. له پيشدا هه ولت دا له يه ك دوورىان خه يته وه، به لام نا، نه ده كرا، ئەوان سهرىان كرد بوو سهرى يه كتردا، تۆ نه تتوانى سهر له كارىان ده رىينىت، ئەوان خۆيان له تۆ ده پاراست، به لام سهرهنگى فىللبازىش چاكى لى ده زانى، گىرفانه كانى تۆى له به رتيل ئاخنى بوو، به لام سوو دىكى نه بوو خانم، نا، سوو دىكى نه بوو، دلى ره شى تۆ ئارام و ئۆقره ي نه ده گرت.

تۆ هه ولت دا سهرهنگ له ولاتى كچ بترسىنى، گوتت "له وى ده تكوژن، ئەوى شوپىنگه ي ئەو كه سانه يه كه به خوڤنى تۆ تىنوون، ئەوانه كه له ده ستى تۆوه هه لاتوون، له وى له ناوت ده بن "وات لى كرد كه تۆزىك ترسا، به لام عه شق و دلدارى، به تايبه ت بۆ سهرهنگ فهرزامى خوڤنرپىژ ئەو قسه و

باسانهی هه‌لنه‌ده‌گرت. خانم، ئه‌وان دلیان دابوو به‌یه‌ک، نه‌توانی ئه‌م جار هه‌
قسه‌ی خۆتی پیتی به‌سه‌لینی.

سه‌ره‌نگ فه‌رزام ده‌سه‌لاتدار بوو، پارهی هه‌بوو، زیڤی هه‌بوو، خۆ
ده‌زانی مه‌به‌ستم کامه‌ زیڤ و پارهی هه‌؟ ها؟ خۆتی لی گیل مه‌که، باش ده‌زانی
مه‌به‌ستم چیه‌، با، خۆیه‌تی، مه‌به‌ستم هه‌مان سیستمی مافیایه‌، مافیای
تالانکردنی ژیر خاکیه‌کان.

له‌ پینچ به‌شه‌که‌ی وه‌لات، بگره‌ یه‌ک به‌شی له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی سه‌ره‌نگدا
بوو، ئه‌و به‌شیکی مه‌زنی له‌و سیستمه‌ مافیایه‌ گرتبووه‌ ئه‌ستۆ، ئه‌و له‌گه‌ڵ
ژیرده‌سته‌کانیدا تالانیان کرد ئه‌م وه‌لاته‌ سووتاووه‌، له‌ سیستمی مافیایی
سه‌ره‌نگدا، که‌س ویستی ته‌نانه‌ت فزه‌کردنیشی بو‌ نه‌بوو، هه‌رکه‌، که‌س
پرسیاریکی بکردایه‌ت که‌ بوچی و چۆن ده‌بی وا بیت، بی قسه‌ و باس
له‌ناویان ده‌برد، یان خراپیان ده‌کرد و ده‌بووه‌ بنیشته‌ تالهی زاری خه‌لک و
ئیدی له‌ رووی نه‌ده‌هات له‌و شاره‌ بمینیته‌وه‌ یان به‌جۆریک سه‌ریان ده‌کرده
ژیر ئاوه‌وه‌ و ده‌یان دا به‌گیری حکوومه‌تییه‌کاندا و ده‌بویه‌ سالگاریکی زۆر
له‌ به‌ندینه‌خانه‌دا بمینیته‌وه‌ و یان هه‌ر له‌ وه‌لات راویان ده‌نا.

تۆ چاکت ده‌زانی ئه‌و خه‌ریکی چیه‌ و چه‌نده‌ خاین به‌گه‌له‌، به‌لام له‌و
تالان تالانه‌ به‌شی تۆشی ده‌دا، بویه‌ قه‌ت قسه‌ت نه‌ده‌کرد و خۆت لی گیل
ده‌کرد.

سه‌ره‌نگ له‌ وه‌لاتی کچدا، بووبوو به‌بازرگان و ته‌جاره‌تخانه‌یه‌کی پیک
هینا، ناوی لی نا کۆمپانیای «سوکار فه‌رزام»، کۆمپانیا بو سه‌ره‌نگ
کارناسانی کرد، واته‌ ئه‌می زۆر له‌ کچ نیزیکتی کرده‌وه‌، نیزیکی و نیزیکتی،
هی ئه‌وه‌ بوو وات له‌و کچه‌ به‌سته‌زمانه‌ کرد.

خانم خۆت بلێ، کچی مۆسیقار چۆن ده‌بویه‌ بیزانیایه‌ فه‌رزام یه‌کی له
خوینرێژترین پیاوه‌کانی ئه‌م وه‌لاته‌یه‌؟ ها!!! چۆن بیزانیایه‌ خانم؟ نا، ئه‌و

هیچ کات نهیزانی هه‌لسوکه‌وتی فه‌رزام به‌رانبه‌ر به‌هه‌مووان به‌م جو‌ره‌یه .
کاتیک که سه‌ره‌نگ ده‌چوو له‌ی کچه مۆسیقار، زۆربه‌ی ئیواران، کچ
ویلۆنه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و به‌ره‌و ده‌شت و دۆل ده‌رپۆشستن، سه‌ره‌نگ جگه‌ره‌ی
ده‌کیتشا و بۆ دوور ده‌یروانی و ده‌نگی مۆسیقای کچ، ده‌روونی ئه‌وی سا‌رپۆژ
ده‌کرد، با سا‌رپۆژ.

کچ تا ئه‌و راده‌یه ئه‌ویندارانه له‌گه‌ل سه‌ره‌نگدا هه‌لسوکه‌وتی کرد که
خودی سه‌ره‌نگ، هه‌ندی جار له‌ خۆی ده‌که‌وته گومانه‌وه، له‌ خۆی پرسپاری
ده‌کرد "ئه‌م کچه چی له‌ مندا دۆزیوه‌ته‌وه که به‌و جو‌ره ریگه‌می داوه‌ته
ده‌روونی خۆی و بایه‌خی وام پێی ده‌دات؟"

له‌ راستیدا خودی سه‌ره‌نگیش نه‌یده‌زانی کچی مۆسیقار چی له‌ ئه‌مدا
دۆزیوه‌ته‌وه، چونکه ئه‌و له‌گه‌ل ئافره‌تاندا به‌یه‌ک شپۆان هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد،
ئه‌ی ئه‌م بۆ به‌ شپۆه‌یه‌کی تر وه‌لامی دابوو‌وه؟ سه‌ره‌نگ هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌زانی
کچ له‌گه‌ل هه‌موو ئافره‌تیکدا جیا‌وازی هه‌بوو و برۆی به‌سه‌ره‌نگ هینابوو،
له‌ چ روویک‌ه‌وه، سه‌ره‌نگ له‌مه‌ تینه‌ده‌گه‌یشتن، بۆیه نه‌یده‌وێرا به‌هیچ
شپۆه‌یه‌ک کچ له‌ ده‌ست به‌ردات و بۆ خۆی پاراستبووی.

دوواتر خۆی به‌لاته‌وه درکاندی که ده‌نگی سازه‌که‌ی کچ و شپۆازی
عه‌شقی ئه‌و به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌م، چه‌ند له‌ سه‌ره‌نگدا کار ده‌کات و چه‌ند
به‌لایه‌وه مه‌زنه و له‌ پتوه‌ندی له‌گه‌ل کچدا تا چ راده‌یه‌ک برینه‌کانی ده‌روونی
ده‌رمان ده‌بوون.

تۆ، له‌ قاقای پیکه‌نینت دا و گو‌تت "برین؟ مه‌گه‌ر که‌س بووه بتوانیت برین
بخاته ده‌روونی تۆوه؟"

سه‌ره‌نگ هیچی نه‌ده‌گوت و ته‌نیا بیری له‌ عه‌شقی کچ ده‌کرده‌وه، کچ له
راستیدا پشتی به‌عه‌شقی سه‌ره‌نگ به‌ستبوو، سه‌ره‌نگیش له‌وه
تیگه‌یشته‌بوو، بۆیه سه‌رمه‌ستانه هه‌ولی ده‌دا ئه‌و دنیا نوێ و جوانه له

دهستی دهرنه چیت.

کچ جگه له ساز و سه رهنگ بیری له هیچ شتیکی تر نه ده کرده وه، خوئی
تهر خانی ئەو کردبوو، ئەو ناسکترین لایه نه کانی سه رهنگی خوینرپیژی
خستبووه روو، با، تۆش ههستت به وه کردبوو خانم، ههستیشت به وه
کردبوو که سه رهنگ خه ریکه له دنیای خوئی دوور ده بیته وه، ئەو دنیایه که
تیییدا ژیا بوو، واته دونیای خوین و خوینرپیژی و خیانهت، بۆیه زۆر
ده ترسای زۆر، زۆر. کچی مۆسیقار ته نیا به بۆنه ی ئەوینیه وه وای له خوئی
کرد که کردی.

له پیناوی کۆمپانیای سووکار فه رزام و هاتوچۆی سه رهنگه وه بۆ ئەوئی،
وا بلاو بوو بووه وه که سه رهنگ له گه ل یه کئی له ریک خراوه کاندا راهاتوه.
ئەو ریک خراوه که تایبته به خه لکی یاخیبوو، هه مان که سانیک که دژ
به حکوومهت بوون و له تاو سزای حکوومه تییه کاندا، به ره و ئەوئی رایان
کردبوو، ته نانهت و بلاو بووه وه که خودی سه رهنگ بووته یارمه تی ده ربیان و
هه ندی که سیش ده یانگوت بووته ئەندامیان و پاره ی زۆربیان بۆ سه رف
ده کات. ده زانی خانم، ئەو ئیشانه ته نیا له بهر خاتری عه شقی کچی
مۆسیقار هاتبوونه ئاراه، خو تیش له کرده وه کانی سه رهنگ چاک
تیگه یشتبووی.

بۆیه هیدی، هیدی پوآله تی پاسته قینهت ده رکه وت، له پاستیدا ئیدی
نه تتوانی وه کو جاران ده روونت داپۆشی.

"شار بۆ خاونه"، ئەمه قسه ی تۆ بوو. که سه رهنگ له گیتراوی عه شقی
کچه هه نده رانییه که دا خنکا، تۆ ترسای، هه ستت ده کرد وه کو جاری جاران
چه پۆکی ده سه لات، جه سه ته لاواز و برینداره که ی شار ناچه وسینیته وه و
برینه کانی تازه ناکاته وه.

سام داتی گرتبوو، ده زانی بۆ؟ با؟ چاکی لی ده زانی، تۆ له ئەو

پرووناکبیرانه دهرسایت که تازه تیگه‌یشتبوون، کتیب و دهقه‌کانیان شار
به‌رهو شارستانیته دهبات.

به‌هۆی پینووسه‌وه زۆر شت بۆ خه‌لک دهرده‌که‌وت، له‌وانه‌ش بوو که تۆش
دهرکه‌وتبایه‌یت، بی باوان که‌وتبوویت خانم، بی باوان.

هیچ کات ئه‌و نیوه‌پۆیه له بیر ناکه‌یته‌وه، خه‌ریک بوو سه‌ری خه‌ویک
بشکینیت، خه‌وی نیوه‌پۆ زۆر خۆشه، هه‌ر زۆر خۆشه و ناخۆش ئه‌وه‌یه که له
پر ته‌له‌فۆن له زه‌نگ بدات و که‌سیک له‌ودیوی ته‌له‌فۆنه‌که‌وه به‌چه‌یه‌کی
سامناکه‌وه بلایت "خانم، هۆی کۆنه سیخوری سه‌گ، له‌م پۆژانه بۆ ئه‌م
خه‌لکه هه‌ژاره دهرت ده‌خه‌ین، باش دهرت ده‌خه‌ین، کاتی مردنت نیتزیکه"،
له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه‌یه که دیسان له پر ده‌نگه‌که به‌پیته‌وه و تۆ ته‌نانه‌ت
دهرفته‌ت نه‌بیت پرسیاریکی لی بکه‌ی و پاشان دل‌ت وه‌کو دل‌ی چۆله‌که لی
بدات.

له په‌سا، وه‌رژنامه و مانگنامه و هه‌وته‌نامه‌کان سه‌ریان هه‌لدا، خه‌لکی
قسه‌زان و بلیمه‌ت و پرووناکبیر، به‌ره‌و گۆره‌پانی نووسین هه‌رووژمیان هینا،
بازاری نووسین گه‌رمه‌وه بوو، هه‌رکه شتیکی لی ده‌زانی پیتگه دهره‌ا بۆ
نووسین، خه‌لک سه‌ری سوورما‌بوو، داخۆ ئه‌و هه‌موو نووسه‌ر و قسه‌زان و
پرووناکبیرانه له کویتی ئه‌م شاره‌دا هه‌شار درابوون، تۆوی ئه‌مانه که‌ی و
چۆن له زه‌وینی سووتاوی ئه‌م شاره‌دا کی‌ل‌درا بوون، له کامه وه‌رژدا
چه‌که‌ریان هینابوو، چۆن سه‌وز بووبوون و سه‌ریان هه‌لدا‌بوو، که‌ی بووبوون
به‌نه‌مام و زۆریان کردبوو؟ خه‌لک سه‌رسام ما‌بوون، ئه‌مانه له کوئی بوون که
ئه‌مان هه‌ستیان به‌هه‌بوونیان نه‌کردبوو، به‌لام ئه‌وان پۆژ له‌دوای پۆژ زۆریان
ده‌کرد و ترسی تۆ و هاوما‌له‌کانت زۆرتر ده‌بووه‌وه.

"شار بی خاوه‌ن ماوه‌ته‌وه سه‌ره‌نگ واز له‌م که‌چه مؤسیقاره بینه، باشه،
کچی جوانت ده‌ویت؟ هه‌ااااا! ده‌ بلی، له مننت بویت، دینم بۆت، کچی زۆر

جوان و بی هاوتا، وهکو داری عه رعه ر، قه لهو، ناسک، سپی، ئه سمه ر، چاوکال، چاوره ش، بالابه رز، خنج و منچ، وهکو نوقول، هاللا، دهی بللی، بللی چونت پی خۆشه، بۆتی دینم، کور چی؟ کوری جوان و لهباریشم پییه، باشه؟ ئه گه ر منت ناویت، قبوولمه، هیچ نالیم، هه ر پیداوستییه کیشت له م باره وه هه بیت، بۆتی جیبه جی دهکهم، به لام واز له کچی مۆسیقار بیته، تکایه وازی لی بیئیت، شار بی خاوه نه، سهیر، سهیر ئه و خه لکه چۆن له مانه کۆ بوونه ته وه، گوئی بگره چی ده لاین و چه ند قسه یان گۆردراوه، بزانه خه لک چۆن سهیری ئه وان دهکهن و دواتر بزانه داوای چیمان لی دهکهن، ئاخه ر بۆ خۆت کردووه ته که ر و کویر، نابیسی؟ هاللا؟ نابیسی؟ گوئی له ئه و دهنگانه بگره که قسه ی نوێیان پییه، تۆ چۆن هه ست به مه ترسی ناکهیت؟ ئاخه ر چۆن نابیسی و ناییته خۆتدا؟ له م دواییه دا، نازانم که ی بوو؟ میتینگکیان به رپا کردبوو، نازانم به بۆنه ی چیه وه بوو، ئاخه ر له م شاره دا که ی ریز له م رۆژانه گیردراوه، که ی ئیمه فریمان به کاروباری خه لکی دنیاوه بووه تاکو ئیستا خۆمان ریزیان لی بگرین، ئیمه که ی ده رفه تی ئه م جۆره قسه قۆرانه مان هه بووه تاکو ئیستا بکه وینه دووی ئه مانه وه و بزانه ی که ی ئاوری رقیان به ره و خۆمان په ره ده ستینیت و ده مانسووتینیت، مه گه ر نه تبیست هه ر له و رۆژه دا ئه وان ده یانویست ریپۆوانیش به ری بخه ن، گویت لییه چی ده لیم، ریپۆوان، ناترسی؟ ریپۆوان تۆ وه بیر شتیکی مه ترسیدار ناخاته وه؟ هاللا؟ ده زانی ریپۆوانه کان له ئاکامدا چییان لی دیت و به چی ده گۆردرین؟ ئاخه ر بۆ وریا ناییته وه، عه شقی چی و گووی چی واز بیته له م کچه هه نده رانییه، له و کچه سووتینه ره، ده تسووتینیت سه ره هه نگ، ئیمه بریاریکی ترمان به یه ک دابوو، ئیمه....."

ئیمه، ئیمه، له په سا خۆت له جیاتیی سه ره هه نگ داده نا، نه تده زانی خۆت له و کاتانه دا سه ره هه نگیک بوویت و سه ره هه نگیش خانمیک بوو، ئه و له چاوان کویر بووبوو، له گوئی که ر، ئیدی تۆ هیوایه کت به سه ره هه نگ نه مابوو، له

دەست دەرچوو بوو.

كۆبۈنە ۋەتەن ساز كىرد، خۆت لەسەر كورسىيەك و ھاوما ئەكانت لەسەر قەنەفەكان دانیشتن، تۆ ھەستت بە پاشايەتتى دەكرد، ھەستت بەسەر ھەنگىت دەكرد، بەلاى تۆۋە سەرھەنگ پاشايەك بوو، بېتۆنە، لەسەر ئەو كورسىيە و بەرانبەر بە ھاوما ئەكانت، ھەستت دەكرد بۇ خۆت سەرھەنگىكى واتە پاشايەكى، خانمى پاشا بەدزىي سەرھەنگى عاشقەۋە، كۆبۈنەۋەى ساز كىردوۋە، ئىستا لە راستىدا ئەو خانمە و تۆ سەرھەنگى. لەو كۆبۈنەۋەدا، ھاورپىيەكانت ھان دا بەدزىي سەرھەنگەۋە بېرۆن بۇ پايەتەخت. بارودۆخى نوپى شار بۇ سەرۆكەكان شى بكنەۋە، "با سەرھەنگ نەزانت، كەس ئاگەدار نەبىت"، تۆ ئەمانەت گوت، تەنانت پارەى ھاتوچۆكەتان بەناو بەشدارىكىردن لە كۆرپىكى ھونەرى لە پايەتەختدا، لە سەرھەنگ ۋەرگرت، ئەۋىش بۇ پاراستنى خۆى لە بۆلەبۆلەكانى تۆ ھەلى رزاندا پارەيەكى زۆر.

تۆ كودەتات كىرد دژ بە سەرھەنگى عاشق.

بى ئەۋەى سەرھەنگ ئاگاي لى بىت، پاش دەمىكى كورت، پسولەى ھاتوچۆى ھەندەرانت لە سەرۆكەكان ۋەرگرت نەك ھەر بۇ خۆت، بگرە بۇ ھەندى لە ھاوما ئەكانت كە تا ئەۋدەمە نەناسراو بوون، گروپىكت پىك ھىنا، گروپىكى نوئى، خۆتت لكاندە نەمامەكانى شارەۋە كە لەۋانەبوو لە زووترىن كاتدا دەشتستانىكى سەوز پىك بىنن، ئەۋانە كە لە سەردەمانىكى تەماويدا چەكەرەيان كىشابوو، بىدەنگ سەوز بووبوون و خەرىك بوون زەۋىيە سووتاۋەكەى شار سەوز كەنەۋە، تۆ كىردت، تۆ لەگەل ھاوما ئەكانتدا، لە ژن و پىاو، ئىۋەش دەنگىكى نوپتان ھەلدا، ۋەكو زالو خۆتان لكاندە ئەۋانەۋە و دەستتان كىردە لەناۋىردىيان.

ۋەكو خورە، ھىدى ھىدى بەزارى نەگرىسى ئىۋە خوران، شار ھەلقىچرا،

سەرلەنۆی سووتا .

ئىستاش باش دەكەي، خەرىكى بە وتەي خۆت، بە دەستى خۆت، خۆت بۆ من و ئەم بەستەزمانانە دەردەخەيت، ئىدى كاتىتەي، با، چاك دەكەي، سەير سەير... گوئى بگرە خانم، گوئى لە ئاھ و نالە و گریانە ھەتاھەتايەكانى ئەم دوو بەستەزمانە بگرە، سەيركە و تى بگە يەكە بەنيانن ھۆي زلم و زۆرەكانى ژيانيان بدۆزنەو، چەند بەپىويست دەزانن ھۆي كوشتنيان دەرىكەوئيت، ھەرچەند ھەزاران كەس لەم سەردەمەدا بەبۆنەي زلم و زۆر و ديكتاتۆريەتي سەرھەنگەو لەناوچوون، كوژران، بىدەنگ بوون و كەس قەت ئاگاي لىيان نەبوو، بەلام ھەر خراپ نىيە، باشە كە حەقىقەتي ئەم دوو بەستەزمانەش دەركەوئيت، چىرۆكى ئەمان جىاوازيى ھەيە، چىرۆكى ئەمان چىرۆكى عەشقى، يەكجار بىكەس و بىتاوان كوژران، يەكجار بىدەنگ و بىتاوان لەناوچوون، ئەويش بەھۆي يەككى لە ئەندامانى بنكەي زلم و زۆرەو، واتە خۆت، خۆتي سەگى سىخوڧ .

ھىچ كات كەس ويستيان زاتي ئەوھي نەبوو كە ھەقىقەتي سەرھەنگ و سىخوڧەكانى دەربخات، ئىستا كە خۆتان خەرىكن گۆڧى خۆتان نامادە دەكەن، بەبۆنەي خەم و گریانەكانى ئەم دوو بەستەزمانەو كە رىك چنگتان خستە نىو سىنگيان و دلە عاشقەكەيانتان دەرهينا و لە شىشتان دا و خواردتان، ويستتان لى براوھ و خۆتان خەرىكن خۆتان دەردەخەن، بەلام خانم تۆ وا نەبوويت، نا، وا نەبوويت، بەبۆنەي نەدارىيەكانتەو كەوتىتە داوى سەرھەنگەو، تۆ خۆتت فرۆشتە پارە و زىرەكانى سەرھەنگ، بى ئەوھي خۆت ھەست بكەي، بوويتە سىبەرى سەرھەنگ، كاتىك وريا بوويتەو كە كار لە كار ترازبا بوو، رىگەت نەبوو بگەرئىتەو، بۆگەنى خىانەتەكانت تا سەر ئىسقانەكانىشت گەيشتبوو. پاشان عەشقى نەگريست واى لىت كرد كە خودى سەرھەنگىش كەوتە مەترسىي خىانەتەكانى تۆوھ .

پاش ئەوھى كە ياخيھەكان سەريان لە فيلكارىي سەرھەنگ دەرھينا، بۆ كوشتن و تيرۆركردنى، وەدووى كەوتن، فەرمانى كوشتنى سەرھەنگ لە نىوان ياخيھەكاندا بلاو بووبووھە و گەيشتە گوپى تۆش، تۆزى دلت ئارامىي پيدا هات، كەوتيتە بىرکردن و نەخشەكيشان كە چۆن تۆلەي لى بکەيتەھە، تاكو ئەو شەھە.

پاش ئەوھە كە تۆ كچى مۆسيقارت بەھاودەستى ھاوپرېتھە فيلمسازەكەت لەناوبرد و ھاوكات كەسايەتیی سەرھەنگ بۆ ھەمووان كەوتە پروو، ژيانى ھەردووكتان كەوتە بازنەھەكى ترەھە، بازنەھى چاوەروانيھەكى رەشەھە، تۆ لە چاوەروانيي چاوپىكەوتن و تۆلەکردن لە سەرھەنگ و ئەويش لە چاوەروانيي رزگار هاتن لەو بارودۆخە كوشندەھە، چونكە سەرھەنگ لە تاو ياخيھەكاندا خۆي شارەدبووھە و نەيدەتوانى وەكو جارى جارەن ھاوچۆ بكات، بەتايبەت كچى مۆسيقارپىش مەردبوو و ئەو ھەستى بەنئومىديھەكى بى ئاكام دەرکرد، كەس نەيدەھوئرا بىرواھە قەرەي سەرھەنگەھە، ھەرچەند ئەو بەبۆنەي مالى و سامال و دەسەلاتيھە پىويستى بەكەس نەبوو بەلام بەرانبەر بەسەرۆكەكانى حكومەت نەيدەتوانى وەكو جارەن خۆي بنويئى، وەكو پىشتەر سەرۆكەكان بەجى متمانەيان نەدەزانى.

خانم، رادەي رىق و قينى تۆ بەرانبەر بەئەو دانەبەزى، تەنانەت لەو شەھەدا كە پاش دەرەدەريھەكى زۆر بى ئەوھى كەس ئاگاي لىي بىت هاتە بەر دەرگاي مالىھەكتان و پاش ئەو ھەموو ناكۆكيانە كە لە نىوانتەندا رووى دابوو، ئەو لە عەشقەھە دوا، بەنەرمى و عاشقانە قسەي كرد، بەلام تۆ... بەتوندى راوت نا و نەتويئرا تەنانەت گوئى لە يەك وشەشى بگريت، ئەويش لەو كاتەدا بىريارى دا تۆلەت لى بكاتەھە، تەنانەت كاتى زانى كچى مۆسيقار بەدەستى تۆ لەناوچووھە، سوئندەكەي دووپات كردهوھە كە لەناوت ببات بەلام ھەي هات، كى دەزانيت چى لە ئارادايە، تەنانەت سەرھەنگيش نەيدەزانى.

تۆلە، تۆلە، دنیای تۆ و دەبوو تۆلە کرد، ژيانقان لە بازنەى تۆلە کردنەو دەدا دەسوورا، تۆلە... تۆلە... نەفرەت لە تۆلە... تۆلە... تۆلە کردنەو... .

سەرھەنگ بەقسەى ھەمان ھاورپى فيلمسازت، بۆى دەرکەوت کچى مۆسیقار بەدەستى تۆ مەسمووم بوو و کوژراوہ. لەویدا بپىارى تۆلە کردنەوہى بەخۆ دا.

لەو شەقامە، شەقامى ژوانەکانتان، تۆى گرتە بەر شەق و زلە، قىنى تۆ لە ئەو زۆرى کرد، ئاگرى تۆلە لە دلتدا شەمالەى ساند، گرت لى بەربوو، گپى کوشتن و لەناوبردى سەرھەنگ.

بەھۆى يەكى لە بەکرىگىراوہکانت شوپىنى سەرھەنگت دۆزىيەوہ و کابرات ناردە سەرى، لەو شەوہزەنگەدا کە چاو چاوى نەدەدى، کابرات ناردە سەرى و کابراش چەقوى لە دلى نا، بى ئەوہى کەس لەو کارەساتە تى بگات، بى ئەوہى ئا و لە ئا و تەکان بخوات، تۆلەت لى کردەوہ.

ئىستە پىت وایە گوللەکانى دەمانچەکەت دەتوانن ئەو لەناو ببەن، و دەزانى دەتوانى تاپوى ئەو لەناو ببەیت، ھەست دەکەیت کە دەتوانى ئەو لە ژيانت بسپرىتەوہ بەلام نا، ناتوانى خانم، نا، ناتوانى.

تۆ ھەر دەزانى كى ئەم دوو بەستەزمانە و تەنانەت منىشى بەخەبەر ھىنايەوہ؟ ھااااا؟ دەزانى؟ با، خۆت، خۆت ئىمەت بەخەبەر ھىنايەوہ، تۆ خۆت وەدووى ئىمەدا کەوتى، ئەمەندە گەپى و گەپى تاكو ئىمەت بەخەبەر ھىنايەوہ، چونکە تۆ ناتوانى واز لە سەرھەنگ بپنىت، تۆ وا بىر دەکەیتەوہ کە عاشقى، عاشقى سەرھەنگ، بەلام بەلای تۆوہ عەشق چ مانايەكى ھەيە، تۆ وا بىر دەکەیتەوہ بەلام تۆ فرىت بەعەشقوہ نەبووہ، بگرە تۆ بۆ مانەوہى خۆت پىويستت بەھەبوونى ئىمە و سەرھەنگىش ھەيە، ھەرچەند ئەوت کوشت بەلام ناتوانى لە ژيانت بىسپرىتەوہ بۆيە ناھىلى بمرىت، بەھەمان بىانوش ناھىلىت ئىمەش بمرىن، با ئىمەش، تۆ منىشت دەمىکە داوہتە

كوشتندا، دهميکه، منيش سهردهمانیک له تهنيشتی تودا ژياوم، با، وهکو
ئو ههموو خه لکه منيشت له ناوبرد، با، به لام ناتواني منيش له خوت
بسريته وه، تو ناتواني.

کي بيري ده کرده وه کاتيک بگات که کاکه م ديسان عاشق بيته وه و
خانمی له بهرچاو بکويته. به لي، وای هاته ناراه. عه شق وای لي کرد که
ئیدی نهیده ويرا چاو بخاته نیوچاوانی خانم وه، رهنکه به بونهی نه
هه لسوکه و تهی بوو که وای به سهر ههمووماندا هیئا و نهو شه وه شوومه
لامان دروست کرا.

ماوهیهک بوو که کاکه م هه رچهند رۆژ جاریک و دواتر رۆژ نه رۆژیک و له
ئاکامدا ههموو رۆژیک دهاته زانکوه، له پيشدا من و ئیسی، وامان بیر
ده کرده وه که به بونهی چاودیری له سهر ئیمهیه که بهردهوام هاتوچوی زانکو
دهکات.

خۆم زۆرتر به ئیسیوه نوساند و گوتم "له وانیه سیخوریمان دهکات"
ئیسى ماچی نیو دهممی کرد و گوتمی "دلکه م، پیویست ناکات که نهو
خوی بیته سیخوری من و تو، نهو نهفهری زوری هیه بو نهو ئیشه،
دهتوانیت یه کي له خویندکارهکان بکاته سیخوریمان که هه به بونهی
سیخووریکردنی هاوپۆله کانیانه وه دا ده سپرن، ئیدی چ پیویسته که جهنابی
سهرهنگ خوی، بیته زانکوه وه، نا، کیشه که له شتیکی تردایه، دهبی دهی
بخهین و خه یالی خۆمانی پی ئاسوده بکهین"

پشتم لی کرد و یهک توژ له سینگه پان و بهرینه کهی خۆم کیشایه وه و
زمزمه م کرد "به لام من هه ناتوانم بپوا بهینمه نه م بیرورای تویه،
هه رچهند دهزانم بهردهوام به راست بوویته، دهترسیم، زۆۆۆۆر"

منی به رهو خوی وهرچهرخاند و ديسانه جهسته پرووت و قووته کهمانی

بەيەكەو نووساند و گوتى: گيانەكەم، وا مەلئى، ھەرچى كە بىت گرينگ نىيە، گرينگ ئەو ھەيە كە من و تۆ رۆژىك لەم مائە دەردەچىن و ژيانى ھاوبەشى خۆمان پىك دىنن، ھىچ مەترسى، جارئ ئەم شوپنەمان زۆر ئەمنە، كەسمان لى ناكەو پتە گومانەو بەو مەرجه كە ئەم نەپنىيەمان ھەر لىرەدا، دابنن و نەھىلن تەنانەت بگاتە ھەوشىش، ئەم ژىرخانە مېژوووى من و تۆ و ئاسۆمانىشى لە خۆدا تۆمار كردوو، مەگەر بەقسەى تۆ پرسیمان بە كاپرا پىشسپىيەكەى شەقامى فەرھىش نەكرد؟ ھەر ئەو كەسە كە باش چىرۆكى من و تۆ دەزاننەت و شاھتەحالى ئەو بوو كە من كورى كەسانىكى ترم و دەتوانن پىكەو بىنە ژن و شوو؟"

بەردەوام بەبىستنى ئەو قسانە تۆزىك ئارامى دەھاتە دلمەو، بزە دەكەوتە سەر لىوھەكانم و تۆزىك خۆم لە بازنى ترس و دلەراوكى دەردەخست.

ئىسى ختووكەمى دا و بەچپەو گوتى "پى بکەنە .. دەى پى بکەنە گولەكەم"

ئىسى دوو كور و كچى ھاوپۆلمانى بە كاكەمدا سپارد كە ھەر كات دىتە زانكۆو بىخەنە ژىر چاودىرىيەو، بەلكو سەر لەو ھاتوچۆيانەى دەربىنن، نەيكىشىايە دوو ھوتە، ھەموو شتىكمان بۆ دەركەوت، مامۆستای زمانى ئىنگلىزى زانكۆ، ھۆى ئەو ھاتوچۆيانە بوو، بەلى كاكەم خستبوويە دەور خانمى مامۆستا كە كچىكى بەتەمەن سى سالانى زۆر جوان بوو كە نەك ھەر كاكەم بگرە زۆرىەى خویندكاران و مامۆستا پیاوھەكانمانىش دلیان پىيەو بوو و بەردەوام ھەولیان دەدا بەھۆیەكەو خویان لى نىزىك بکەینەو بەلكو بتوانن لەو رىيەو تۆزىك لە دەموچاوە جوانەكەى زۆرتەر پروانن، بەلام خانمى مامۆستا كە بەخانمى قورسىش بەناوبانگ بوو، پرووى بەكەسیان نەدەدا، ئەو دوو ھاوپىيەمانە كە كاكەم و مامۆستایان خستبوو ژىر چاودىرىيەكانیانەو، دەیانگوت "ئەم كاكە سەرھەنگەى ئیو بەختى ھیناوە، چونكە خانمى قورس زۆر پرووى لەگەلیدا خۆشە، تەنانەت چاومان پىيەو

بوو که چهند جار له گه‌ل کاکه‌تدا پیکه‌وه له زانکۆ رۆیشتوونه‌ته دهره‌وه .

له یه‌کێ له ژوانه‌کانمان بوو که ئیسی به‌رانبه‌رم راوه‌ستا و بۆ ئه‌وه‌ی من پێ بکه‌نم لاسایی کاکه‌می ده‌کرده‌وه له کاتیکدا که له‌گه‌ل خانمی مامۆستادا ده‌دوێت، من بۆ ساتیک ئاگام له خۆم نه‌ما و به‌رز پێ که‌نیم و ئیسی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر زارم و گوئی "س س س، ئه‌وه چیه‌ کچی، بیرت نه‌ماوه له کوێین"

له ژیرخاندای بووین، که‌س له مالدای نه‌بوو، هه‌ر کات که مال چۆل ده‌کرا، خۆمان ده‌کرده ژیرخانه تاریک و سارده‌که‌ی ماله‌وه که سال به‌سال خانم و کاکه‌م سه‌ریان به‌ویدا نه‌ده‌کرد، هه‌ر کات پێویستیان به‌شتیک ده‌بوو که له ژیرخاندای ده‌ست ده‌که‌وت، ده‌بوايه ئیسی یان من بمانه‌ینایه‌ته دهره‌وه، خانم نه‌یده‌وێرا برواته ژیرخانه‌وه، ده‌ترسا، ده‌یگوت "ئه‌وێ ته‌ژییه له تووله ماره‌کانی ئه‌و دوو ماره‌ سپی و ره‌شه"، هه‌ر له راستیشدا، که ده‌رپۆیشتمه ژیرخانه‌وه به‌رده‌وام هه‌ستم ده‌کرد که خسه‌یه‌ک له شوێنیکه‌وه به‌ر گویم ده‌که‌وێت، به‌لام ئیسی نه‌یده‌هیشته گوئی بده‌م و به‌ماچ و مووچه‌کانمان منی له زه‌ریای ئه‌و ترسه‌ کوێنه دهرده‌هینایه‌وه، خودی ئیسیش بوو که سه‌ره‌تا بۆ جیژوان و دیداره عاشقانه‌کانمان، ژیرخانی وه‌بیر که‌وت.

ئه‌وێ ئه‌من بوو، که‌س هاتوچۆی ئه‌وی نه‌ده‌کرد، له‌وێ له تا ماوه‌ی سه‌عاتیک، له دنیا داده‌براین. ئه‌وێ ژوانگی من و ئیسی بوو، له بۆ رۆچوون به‌ره‌و ناخی جه‌هانی به‌رینی ئه‌وینه‌که‌مان.

هیدی هیدی بارودۆخی مال تیکچوو، خانم له کاکه‌م که‌وتبووه گومانه‌وه، له‌پیشدا کاکه‌م به‌کرینی موستیه‌ و بازنه‌ی زیڕ و پوشته‌ی جوان و بۆنی گران قیমে‌ت و بردنی بۆ مالدای خزمه‌کانی که له سه‌رده‌می مه‌رگی می‌رده‌که‌یه‌وه نێوانیان نه‌ما‌بوو، هه‌ولێ هه‌دا خانم سه‌رقال بکات بگه‌ له

درهنگ هاتنه وهکانی بۆ مال و وهلام نهدان و خامۆشکردنی مۆبايله كههئى و زۆر شتى تريش كه لهو بهينهدا فيرى بووبوو، تى نهگات، بهلام ههئى هات، مهگهه خانمى فيلكار و سيحركارهكهمان، پيويستى بهموسستيله و بازنهئى زيير و پۆشته و بۆنى جوان و خۆش بوو؟

ئهو خۆئى له ئهئنهست پتوهئدى دايراندبوو له نيوان خۆئى و بنهمالهكهيدا، ئهو له بنهمالهيهكى خانزاد و زۆر دهولهمهئندا هاتبووه دنياوه، بيگومان پتت خۆش بووبووويه يا نا، ههه له خۆيهوه نيوانيان تيك دهچوو، ئهگهه تى بگهيشتايين كه خانم خۆئى له نۆكههكهئى ماره بريوه و پاش مردنى نۆكهه، خاو و خيزانى بردهوته مالى خۆئى و دواتريش كه كورپى نۆكهه پتت دهگات و دهبيتته گهئچيكي جوان، ديسان خۆئى له ئهويش ماره دهكات، چۆن وايان قبوول دهكرد، نا، كام بنهماله، چ هئ ميژدهكهئى و چ هئ خۆئى، ئهويهان پتت قبوول دهكرا؟

نا، بهرتيلهكانى كاكهم هيج سوويكيان نهبوو، كاكهم خهريك بوو هئدى هئدى بكهويته داو و پيلانيكى ئهو ژنه سيحركارهوه، مهبهستم خانمى سيحركارهئى پهلكهشۆرهوه.

من و ئيسى له زهرياي عهشقى خۆماندا نوقم بووين و ژيخانى تاريك و پر له وههمى مارهكان، بووبوووه جيژوانمان و له دهرهوهئى ژيخانيش له چهشنى دوو نامۆ لهگهئ يهكتردا ههئسوكهوتمان دهكرد، كه نهكات كاكهم و خانم بهيهكجاري ئيسى له مال دهربكهه و دنيامان لى ئالۆز كهه.

تهئيا له زانكۆدا ههئدى جار پتتكهوه قسهمان دهكرد، چونكه دهمانزانى كاكهم لهويش كهسى ليتمان داسپاردوو، بهلام لهم دوايييهدا، كاكهم ئىدى نهك ئاگاي له من و ئيسى نهمابوو بگهه وازى له خانم و مالىش بهردابوو، چونكه كهوتبووه شوين خانمى مامۆستا كه زۆرى لهگهئ كاكهمدا پووخواش بوو.

دنیا به کامی من و ئیسی هه لگه رایه وه، کاکه م وازی له من و ئیسی هینا و له دووی ئه وینی تازهیدا ویل و سه رگه ردان، شه و و رۆژی لیک نه ده کرده وه و خانمیش له دووی کاکه مدا، له په سا نه خسه ی ده کشا و پیلانی ده نایه وه که چۆناوچۆن کاکه م بخاته داو و خانمی مامۆستا له ژیانان پراو بنیت.

نه یکتشایه مانگیک خانم بنی کاره که ی دهرهینا و ئه و نه پنییه عاشقانه ی له کاکه م خسته پروو. خانم که سه رهتا خۆی کاکه می ده سته کار کردبوو، خۆیشی بوو بووه هۆی سه رکه وتنه کانی کاکه م و پله و پایه ی له دایره دا سال به دوا ی سال بهرز ده بووه وه و تا کاتیک که قوپکه کانی سه رهنگیه ت، له سه ر شانه کانی کاکه مدا که وتنه درهوشانه وه. هه ر له م پرووه وه خانم ده سه لاتی ئه وه ی بوو که له زووترین کاتدا پاپۆشی بو خانمی مامۆستا دروست کرد و به ناو سه رکرده یه تیی باندی قاچاخی تلیاکه وه، خسته ییه زیندان و له کورترین کاتدا، حوکمی له داردانیان دهرکرد.

پاش ئه ویش نۆره ی کاکه م بوو که له لایه ن خانمه وه بچزیت، خانم کاکه میشی چزانده، بی ئه وه که بانگ له کاکه م بکه ن و پرسیاریکی لپی بیرسن، به نامه یه کی کورت، رایان گه یانده که له دایره ی هیزه ئه منیه کاند، دهرکراوه. نه ک هه ر پله ی سه رهه نگیه تیی له ده ست دهرچوو بگره به ته واوی دهریان کرد.

خانم له چه شنی ئه ژدیها یه کی ئاور به ده م، ده یکیفاند و بو هه ر کوئ که ده یروانی ئاوری تیدا به رده دا، سه ره رای ئه وه که نیزیکه ی شه ست سالی تپه پاندبوو، به لام دیسان له چه شنه سی سالاندا، جوان و شوخ مابوو وه، به ی بۆنه وه چاک ده ستی ده چوو، مار ئاسا کاکه می چزانده و وای لپی کرد که له کورترین کاتدا، هه ره سی هینایه مال و پله و پایه و ئه وین و ئه وینداره که یه وه. کاکه می کرده گریانه وه.

کاکه م له پشدا خۆی دابوو له تووره بوون، لپی ده دا، زۆر، ته نانه ت شه ویک

تا به یانی خستییه ژیرخانه تاریکه که ی من و ئیسیوه و ده رگه ی له پرویدا داخست، به خه یالی خۆی، ده یویست زهخت بخاته سه ر خانم و له و ماله راوی بنیت، یان لانی که م وای لی کات که پروخسه تی ژن خواستنی بداتی، به لام هه ی هات، هه موو شتیکی به تال کرده وه خانمی سیحرکار.

تا به یانی خانم ده یقیژاند و جنیوی دها و کفری ده کرد، خه لکی گه ره ک له و رووداوانه تی گه یشتبوون، نه و شه ویشه هه رکه قیر و وارپان به رزه وه بوو هاتنه سه ربان و بو حه وشیان روانی که چۆن کاکه م چنگی خستبووه ناو پرچه جوان و شوژه که ی خانم و به ره و ژیرخان ده بکرده کیش، من له ژووری خۆمدا له ده لاقه که وه ده مروانییه نه و به زمه ی کاکه م و خانم و چۆله که ئاسا ده له رزیم و ده گریام و وه خته بوو دلّم بوه ستیت، له پر ئیسی که تا نه و کاته له ده ره وه بوو، له دالانه وه خۆی کرده حه وشه وه، له ده ره وه ده هاته وه، ئاگای له هیچ نه بوو، خۆی توور دایه حه وشه وه ترسا بوو که نه کات کاکه م له من دهادت، که چاوی که وته خانم و کاکه م، به ئارامی له ته نیشتی باخچه که وه راوه ستا، ساردوسر، بو نه وانی روانی و بی نه وه هولّ بدات کاکه م نه هوه ن بکاته وه یان خانم له ژیر ده ستی ده ریبنیت، بی وشه یه کیش، له سه رخۆ، به ره و ژووره که ی رویشت، هه رکه خانم چاوی به ئیسی که وت هاواری لی به رزه وه بوو "ئیسى... ئیسى فریام که وه"

ئیسى وه لامی نه دایه وه، بی ئاور لیدانیکیش رویشته ژووره که یه وه و ده رگه ی به رووی خۆی داخست، ته نانه ت گلوپه که شی هه لنه کرد.

که خانم له ژیرخان بی نان و ئاو سجن کرا، من وه کو شیتم لی هات، دلّم بو ی نه هاتبووه په حمه وه، نا، نه و له ژیانمدا نه وه نده ئازاری منی دابوو که هیچ کات نه مده ویرا دلّم لی پاک بکه مه وه، به لام له دواترمان ده ترسام، له ئاوری قین و رقی به رانبه ر به خۆم و ئیسى ده ترسام، به لی، من له وه ده ترسام که من و ئیسى ییش به ئاوری قینی نه و بسووتین که "بو نه هاتنه فریامه وه"

نیزیکهوه سهعاتی دووی نیوهشهو، تۆزیک خواردن و پهرداخیک ئاوم
خسته قاپیکهوه و بهئسپایی خۆم له ژیرخاندا نیزیک کردهوه. خانم
دهینالاند و داوای ئاوی دهکرد، وای دهکرد که دهگوت چهند رۆژه لهوئی
سجن کراوه، لهژیر لیوهوه زهمزمهم کرد "سیحرکاره... چهند فیلبازه"
گهیشتمه نیزیکی دهرگهکهوه که له ناکاو کاکهم له نیاوان تاریکاییهکهوه
بهرانبهرم قوت بووهوه، "بۆ کوئی؟"

قیژاندم و قاپ له دهستم داکهوت، کاکهم زللهیهکی لیم دا و گوتی "کهروی
نهفامه، بیرت چووہ چی بهرۆژتتا هیناوه؟ ها؟ گه مژهی بی عهقله"

بهروه ژوور رام کردهوه، له حالیکدا تهژی بووبووم له خوئی، لهو کاته دا.
خوشتترین زلهی ژیانم لیم درا، چونکه بههوی ئهو زلهوه من مهجبوور
نهبووم نان و ئاو بۆ ئهو نهژدیهاییه ببهم، لهوه که له ناکاو کاکهم لیم
دهرکهوت و نهیهیشت نان و ئاوی بۆ ببهم که یقم کرد.

دوایی ئیسی گوتی "دهبی ئهم جاره، تهنیا ئهم جاره، هاوار بکهه که، کاکه
دهست خویش"، چاوم پپتهوه بوو که چۆن سینیهکهت دهبرد، وهخته بوو
بقیرینم و بانگت لی بکهه که نهکهیت و نانی ئهو سهگهی سیخوره نهدهیت
که خودی کاکهت گهیشتم و نهیهیشت ههلهی وات لی بوهشیتتهوه، ههچهند
جوان دهزانم، پشیلله له بهر رهزای خوا، مشک ناگریت، کاکهیش جارێ کاری
پیمانته، ئهگینا ئهویش من و تو بهتووریک حسیب ناکات"

گوتم "نا، لهوانهیه که کاکهم هیشتا که خویمانی خویش دهویت و ئهو نازار
و ئهشکهنجانه که خانم به من و تو رهوای بینیهوه له بیرى نهکردووتهوه"

ئیسى گوتی "ههندی جار بپوا دینمه ئهم قسهی کاکهته که به تو دهلیت،
گه مژه، بابه، رۆحهکهه، گیانهکهه، لیم زین مه به، به لام تو پپت وایه که کاکهت
له بهر من و تۆیه کهوا لهو خانمه فیلکاره دهکات؟ نهخیر، ئهو له بهر خوئیتهی،
من و تۆی خستووته بهر پهلی پیلانهکانیهوه، جارێ ماومانته، دوایی بویت

دەردەكەوئیت كە ھەم خۆی و ھەم خانمەكەى چ گۆبەنكمان بۆ دەننەو و چ
پەندىكمان دیننە سەردا"

دل ۱۱

فەرزام بەرپزىكى زۆرەو، جامانە خاوين و نوپىەكەى لە دەستەكانى
سەرھەنگ موسلىمەو، وەرگرت.

ئەو كاتە، فەرزام ھىشتا كە نەكرابوو بە سەرھەنگ، جامانەكەى وەرگرت
و خىرا پىچايە سەر و پروپىو و دەموچاوى خۆى لى داپوشى، لە چەشنى
ئەوانىر، چاكىيەكەى لەو دا بوو كەس، كەسيانى نەدەناسى، ھەموويان
بەجامانەى نوپىەو، سەر و پروپى خويانىان داپوشى بوو، كەس نەيدەزانى
بۆ، تەنيا ئەو نەبىت ئەو ھەلسوكەوتە ئىشىكى مېژوويى بوو كە بكۆزى
حكومەتەكان بەرانبەر بەتاوانكارە بى گوناھەكان ياخۆ گوناھكارەكانىش
دەيانكرد.

پىكەو، پۆشستە سەر سەريان و گوللەى ئاخريان لە مېشكىيان
تەقاندەو.

تاوانكارەكان سەرپەلى ياخيەكانى شار بوون، پىكەو راپۆرت درابوون،
لە يەكئى لە مائەكانى شارد كۆ بوويوونەو و سيخورىك راپۆرتيانى دابوو،
بەپەلە سزاي مەرگيان بۆ دەرچوو، فەرزام و ئەوانى تر بەتەقاندنى گوللەى
ئاخر، پەلە سەرھەنگىيەتيان و دەست دەھىنا و پىيان وا بوو كە چۆن سەر
و پروپىان پىچاوتەو ئىدى كەس لەو كارەيان تى ناگات، بەلام ھەى ھات،
شتى وا چۆن دەبىت، ھەموو شتىك دواتر، كەوتە پرو.

وايان دەزانى كەس چاويان بەئەوانەو نىيە، بەلام، بەلام ھەر نەبىت
كەستىك ھەيە ئەم جۆرە تاوانانە ببىت، ھاااا؟ نىيە؟

كى بىر لەو مرۇقە بچووكانە دەكاتەوہ كە لەو كاتانەدا، كە سەر و روت پىچايەوہ، چاوى پىتەوہ بىت؟ كە دەموچاوى خۆتت لىي داپۇشا، ئىدى سەيرى ھىچ كەسەش ناكەيت، بايەخ بەھىچ كەسەش نادەيت، قەت لەوہ بىرت نەدەكردەوہ لەوانەيە ژنىكى كورتهبالاي فەقىر، داسپاردەي شوپىنكى نەينى، لەو نىزىكەدا بىت و وینەت بكىشپت فەرزام. ھا؟ بىرت نەدەكردەوہ؟

خانم لە تۆش پرسىار دەكەم، تۆش وەلام بەرەوہ، كى بىر لەوہ دەكاتەوہ كە نەكات لەو نىزىكانەدا، يەكى لەو مرۇقە بى بايەخ و بچووكانە كامىرايەكى پى بىت و بىەويت بۇ يەكى لەو رىكخراوانە وینەي "گوللەي ئاخري پى بگرىت؟ ھاااا؟ ھا خانم؟ لە راستىدا لەو كاتانە، كەس لەم شتانە بىر ناكاتەوہ، بەلام لە راستىدا ھەر وا بوو، كامىراكەم ھەرچەند بى نرخ بوو بەلام باش ئىشى دەكرد، زۆۆۆر باش، وا نىيە خانم؟ ئەي چۆن، دەبى تۆ، زۆر جوان ئەمەت لە بىر بىت؟

لە درىژەي مژوودا، ھەبوونە كەسانىك كە بەدزىيەوہ، بوونەتە سەيركەرى پروداوہ خوینىنەكان، كە خەلكانى بىتاوانى تىدا دەكوژرەن، با، من لەوئى بووم، من ھەموو شتىكم بەچاوان بىنى و بەكامىراكەم ئەو خىانەتەم خەزن كرد.

دواتر من ھەموو شتىكم بۇ تۆ گىرايەوہ، چونكە لەو كاتانەدا تۆ باشترىن ھاورىم بوويت، بەلام تۆ ھىچ كات پروات بەقسەكانى من نەكرد، تەنانەت پروات بەئەو وینە كۆنانە نەكرد كە من بەو كامىرا بى بايەخەم كىشا بووم، لە قاقاي پىكەننەت دەدا و پروات بەمن نەدەكرد، خانم، من تەنيا ھاورىپى تۆ بووم، ھاورىپى تافى مندالىتەت، تا ئەو كاتە كە خۆت بوويتە بكوژم، من باشترىن ھاورىپى تۆ بووم.

گوتم "خانم واز بىنە دەروینە كارخانە، لەوئى ئىش دەكەين، نانى شان و قۆلى خۇمان دەخۆين و منەتى كەسمان بەسەردا نابىت، با، تۆ بەراستى كە

دەلەيت ئىمە ئافرهتەين و دەرەقەتى پياوان نايەين، بەلام لە بىرت بىت كە
خۆمان دوو كەسەين، با ئىشى شەوان بىت، با مووچەكەمان كەم بىت، بەس
نىيە نانى خۆمان دەخۆين و منەتى كەس نابەين.

گوتت "نا، من خۆم تەرخانى ئەم جۆرە ژيانە پر لە نەگبەتییە و
چەرمەسەرييانە ناكەم، من خۆم دەرباز دەكەم لە ژيانى ناكۆكمان، من
ناتوانم وا بژيم، خۆم دەرباز دەكەم" هەم، بەلى جوان توانيت خۆت دەرباز
بكەيت، باش لە ناكۆكى ژيان دەرباز بوويت، خۆت دەرباز كرد، كردت، با،
بوويتە گاندرى سەرەنگ فەرزامى خويندەيژ، پاشان هەر زۆر زوو
بووبوويتە سيخورى تايبەتى خۆى، بەلام من چيرۆكى وینەكانى "گوللەى
ئاخر"م بۆتۆ باس كردبوو، ئەى بۆ دەرەتت دا كە فەرزام لىت نيزىكەو
بىت؟ ها؟ ئەگەر دەتويست نان بە بەلاش بخۆيت و گاندرى بكەيت بۆ لەگەل
كەسيكى تردا نەتكرد؟ ئەى بۆ سەرەنگ فەرزام؟ بەلام كردت و كارت لە
كار ترازاند.

دۆراندت، هەر كە زانيم ئەو نەپنەپەت بەلامى سەرەنگەو دەركاندوو،
ويستم لە شار هەلبەت بەلام... بەلام ئۆتۆمۆبىلەكەى خودى سەرەنگ زۆر
خپرا لى دەخۆريت، لە راستيدا قەت نەميينبوو ئۆتۆمۆبىلەك بەو خپرايىيە
بروات و لە ناكاو لە ژنىكى كورتهبالاى زۆر بى بايەخ بدات و دوايى قەت
پانەووستيت و هەر لى بخۆريت و لە شار دەرىچيت، تەنيا لەبەر هەندى
وینەى كۆن، من بە دەستى سەرەنگ فەرزامى خويندەيژدا كوژرام.

بى ئەوئەى خۆت بزانيت، منت بە دەستى خۆت دا بەكوشتندا، هاتيتە سەر
سەرم و گرياييت، بەلام دواتر كە سەرەنگ لە كاتى مەستيدا نەپنەپە مەرگى
منى بۆت دەرخست، زۆر دەرەقەيد نەهاتى، تۆش وەكو ئەوت لى هاتبوو.
ئىستاكە بەردەوام گوللەى لى دەتەقيني بەلام ئەو هەر لەويدايە، ريك،
بەرانبەر بەتۆ.

پیت وا نییه هه موو شتیک له گۆراندایه؟ پیت وا نییه خانم کاتی تۆ به ئاکام گهیشتوه؟ کاتی تۆ، کاتهکانی تۆ. تۆ خانم سه رهنگ، هاااا؟

ئیسنا، له م شهوه زیویندا، له پهسا، له گۆریندای، پیر و پیرتر ده بیتهوه، په لکه کانت سپی و سپیتر ده بنهوه، ژیه مۆکانی چاوه کانت له ساردهوه بووندان، ده لیتی خوله می شیان پژاندوه ته ههردوو چاوتهوه، به لام نا، سوودیکی نییه خانم، سه رهنگت بۆ نا کوژریت، ناتوانی سه رهنگ بکوژیت. ئیمه، هه موومان، ئیسنا، تۆمان خستوه ته باز نه یه کی کوشندهوه، تۆ گولله مان لی ده ته قینیت، سه رهنگیش گولله مان لی ده ته قینیت، تۆ له سه رهنگیش گولله ده ته قینیت، ئیمه بپارمان داوه قهت سه رهنگ نه خهینه باز نه که مانه وه، نه هیلینیش بیته قهرمانه وه، با تۆ به ده وام گولله مان لی به ته قینیت، با له سه رهنگ گولله به ته قینیت، با سه رهنگ له ئیمه و با له تۆش گولله به ته قینیت، گرینگ نییه، قهت گرینگ نییه با بزانی گرینگ نییه، گرینگ ئه وه یه که سه رهنگ و ئیمه قهت له ژیا نی تۆدا ناسرینه وه و تۆش به ده وام پیر و پیرتر ده بیتهوه.

به یانی هه مان شه و که کاکه م خانمی سجن کرد، به دهنگی قسه کردنه کانی خانمه وه به خه بهر بوومه وه.

له هه وشدا بوو، خه ریک بوو بهرز و قورس به مۆبایله که ی قسه ی ده کرد و له پهسا ده یگوت "سه ر چاو قوربان، سوپاستان ده که م گه وره م" دلم داخوری و هه ستم به ئاپۆره شوومه کان کرد که له پهسا، له چه شنی فیلمه کان له ژیا نماندا روویان ده دا.

له و رۆژه وه خانم له گه ل هیه چ کامماندا نه هاته قسه و باس، ته نییا وشه ییه کیش، هه ندی جار، له کاتیکدا کاکه م زۆری بۆ ده هینا و پرس یاری لپی ده کرد، به جنیو و خراپه له کاکه م بهر ده بوو به و شیوه یه وه لامی

دهدايه وه، ئه گينا له گه ل من و ئيسيشدا ته نانهت ئه لفي نه کرده دوو کوته وه. بیدهنگی بیدهنگ، ته نانهت سه پریشمانی نه ده کرد. ئاخو چی له میشکدا بوو؟ خهریکی دارژاندنی کامه گه لاله ی شووم بوو سه بارهت به من و ئیسی؟ خوّم و ئیسیش هه ستمان پی کردبوو.

له قهره بالغیه که ی پرۆژی "مامۆستا"، له زانکۆدا بوو که ئیسی خو ی پیم گه یاند و گوتی "جاری نابی پرۆینه ژیرخانه وه، جیی مه ترسییه، ئیستا و له م کاته دا، ده بی زۆرتر له خانم بترسین تا له کاکه، ئه و ئیستا قین و رقی له من و تو له دلدايه، کاکه شوویه تی، رهنگه له ئه و ببوو ریت به لام له من و له تو نا، ده زانم که ئه گه ر بچوو کترین هه له مان لی بوه شیتته وه ده که وینه بهر کلپه ی ئاوری قینییه وه، تکایه نه ک هه ر ته نیا سه بارهت به ژیرخانه که مان، بگره، به گشتی، "ده بی ئاگات له خو بیت"

ئیسى ئەمە ی گوت و بۆی دەرچوو، له تاو سیخوره کانی کاکه مدا نه مانده ویرا له پیتش چاوانی خه لکه وه پیکه وه قسه بکه ین، ئیسی رای کرد و نه وه ستا تا منیش بلیم "ئای ی ئه وینه که م، تکایه جیژوانه به هه شتییه که مان، ژیرخانه موقه ده سه که مانم لی مه که ره وه، زۆر به تاسه تم" به لام ئیسی نه بوو که گوپی له و زمزمه عاشقانه وه بگریت.

پاش تپه رینی دوو پرۆژ له شه وه که ی ژیرخانی خانم، خانمی مامۆستا، له زانکۆ ده ستگیر کرا، خویندکاران و مامۆستایانی تر و خودی مودیری به سه ته زمان که هه مووان ده یانگوت کوشته و مرده ی غه مزه ی چاوه کانی خانمی مامۆستایه، به سه رسووړماوییه وه، مت و بیدهنگ، ویستی قسه یان لیی برابوو وه و سهیری ئه و به زمه یان ده کرد که ته نیا من و ئیسی ده مزانی بۆچی هاتوو ته ئارا وه. خانمی مامۆستایان ده سه بن کرد و سواری ئۆتۆمۆبیلکی سه وزی هیزه ئه منییه کانیان کرد و بردیان، ئیدی که سمان چاوی به خانمی مامۆستا نه که وته وه.

نیوه رۆ که گه راینه وه بۆ مال، کاکه ممان بینی که له گه ل خانمدا هاتبووه

دهمه قريه يه كي سامناكه وه، له وپه پري قير و وارپوه بوون، كه خانم چاوي به من و ئيسپوه كهوت له پر بيدهنگ هه لگه پرا. ديسان زماني به سرا، كاكهم له چه شني مريشكي سه ربړاو له هه لفر و دافراندا بوو، له وينه ي ژيله مو ده سووتا، سوور و زهره هه لده گه پرا، تاويك دهينه پراند و تاويك له خانم ده پارايه وه، خانم هيچ وه لام يكي نه بوو، له ناكامدا گويمان له پرمه پرمي گريانه كاني كاكهم وه بوو كه دهينوزانده وه "ئاخر كارت به سه ر نه وه به سته زمانه وه چي بوو، نه ي بي دين، كافر، نه وه هر تو ي نه دناسي، ده زاني سزاي قاچاخي پينجسه د كيلو تلياك چيه كافر؟ هااا؟"

له پر نه راندي و زرم و كوت به رزه وه بوو "له سي داره ي ده دن، سي داره، سي داره..". قيژه قيژي خانم به رزه وه بوو، كاكهم خوي خسته هوشه وه، به شپزه ييه وه له موبيله كه ي گه پرا، له گيرفاني پانتوله كه يدا بوو، به ده سته له رزوكه كاني تيلي بو كه سيك ده كرد، به لام ديار بوو وه لاميان نه ده دايه وه، يه ك جار، دوو جار، سي جار، تا لاي ئيواره نه مه كاري بوو، به لام كه س وه لام ي نه ده دايه وه، ديسان لي ي رويشته پيشه وه، لي بهر بووه وه، به مست، به له قه، دهينه پراند و ده پارايه وه، "ئاخري كاري خوتت كرد نه ي... كردت... قه حبه، نادرست..."

ئيمه هه موو شتيكمان له وديوي پرده ي په نجه ره كانه وه ده بيني و فزه مان نه ده كرد، يه كيكمان له ژوور و نه وي ترمان له چيستخانه دا، راوه ستا بووين و سه ير كه ريان بووين.

نه وان به رده وام له چه شني يه كي له كه لويه له كاني خانووه كه، له گه ل ئيمه دا هه لسوكه وتيان كردبوو، بويه من و ئيسي به ران بهر به نه وه هه موو شه ر وئاپوره يه هيچمان نه ده كرد و هه ستمان به ران بهر به نه وان نه ده جوو لايه وه.

ئيمه ش له وينه ي سي به ره كه مريه ننگه كان هاتوچومان ده كرد، ئيسي ده يگوت "وا باشتره، نه گه ريش نه م بارودوخه مان لي نه گوژدر يت، پيكه وه له م

ماله نه گریسه هه لډیډین و خوومان له شوینتیکا ون ده کهین" و منیش بهردهوام له چاوه پروانیی نه و هدا بووم که به لکو دوخه که مان لی خراپتر بیته وه به لکو پزگار ببین و خولیا و ناواتی خوومان بهینینه دی، واته به یه که گه یشتن و پیکهینانی ژیانی خیزانی و منالدار بووینمان.

ئاخو تاوانی من و ئیسی له چیدا بوو؟ هالا؟ ئاخو پاش نه وه که تئ گه یشتین هیچ پیوه ندییه کی خیزانی له نیوان من و ئیسیدا نییه، خه تامان کرد که عاشقی یه ک بووین؟ ها؟ بو خه تامان کرد؟ ئاخر بو؟

من و نه و پیکه وه که وره بوو بووین، هاوبه شی خه فته ته کانی شه و و روژ و خه م و نه هامه تی و هه تیوباری یه کتر بووین، له گیانی خوومان راده بوردراین له بهر یه کتر، نه ی بو نه ده کرا عاشقی یه کتر ببین؟ بو لیمان نه بوران و نه یانه یشت به یه ک بگهین، ئاخر بو؟

هه موو روژیک نه م پرسیارانه له دوکتور و له په رسته ره کانیس پرسیار ده که م به لام نه وان پییان وایه که من شیتم و ته نیا بزه ده خه نه سه ر لیوه کانیان و ده لین "بنوو، بنوو" یان ده لین "هیچ... هیچ... تکایه بیپره وه، ده ی... ده ی..."

نه مانه بو وانه؟ نازانم؟ بهردهوام که لییان ده پاریمه وه ته نیا به رسته یه ک وه لامم ده ده نه وه، له راستیدا وه لامیش ناده نه وه بگره ته نیا هه ول ده دن که من بیده نگ بکه ن و خویمان لیتم دوور بخه نه وه.

پاش نه وان، خودی ئیسی لیتم دیته مهیدانه وه، خوئی وه لامده ری پرسیاره کانمه، هه ندی جاریش باوک و دایکه که دینه هانامه وه و وه لامم ده ده نه وه و نه وازشتم ده کن و دلنه واییم ده ده نه وه، به لام تا که ی ئاخر تا که ی، من پیویستم به هاوړپیه، ده بی له گه ل که سیکا قسه بکه م، بهردهوام، من تا که ی ده بی لیرده زیندانی بکریم و نه توانم برومه لای ئیسییه وه؟ تاکو هه ول

بدهین هیلانہی ئوینمان لهو ژیرخانه بههشتییهدا دیسانهوه پیک بینین و سهره رای ئه وهموو ماره سپی و رهشانه که بهردهوام ئیسکی من و ئیسی دهشکین و چاویان له سیکسه لهزه تبه خسه کانمانه وهیه و ناگیان لیمانه .

ئه من چنده گه مژه بوومه که له دریزه ی ته مه نمدا له وانه ترساوم و ههستم کردووه که رۆژیک ئه وان له ناکاو خو یان دهخشیننه سهر له شولاره پرووت و قووته کانمانه وه و بیگومان دهمانچزین و دهمانکوژنیش . با ، وایه له دریزه ی ئه وه هه موو رۆژ و شه وانهدا ، ئه وان پاریزه ری ئیمه بوونه و له پیناوی سیحری ئه وان هه بوو که خانمه سیحرکاره که مان نهیتوانی گومان له ئه وینه جوانه که ی من و ئیسی بکات که له ژیرخاند ، شه وان و رۆژان ، بهردهوام بووین .

یه که م جار که ده رگیان به روومدا قفل کرد و ژووره سپی و سارده که م بو چۆل کرا ، خیرا دهستم به سهر و رووی خو مدا هی نا و چوومه بهر شووشه که و به ئارامی بانگم له ئیسی کرد ، هات ، له چاوترووکا نیکدا له پشت هه وه باوهشی کرده شان هکانمدا و ماچی لای ملامی کرده وه و گوتی "گیانه که م ، ئه وه هاتم ، قهت مه ترسی ، گوئی گیان ئیستا تیگه یشتی که ئه و مارانه دوژمنی من و تو نه بوونه به لکو له راستیدا سیحری ئه وان ، سیحری خانمایان شکاند ، به و جووره که خانم و کاکه م هیچ کات نه یانتوانی بمانبه زین ؟ ، تیگه یشتی ئه وینه که م ؟"

نیوان خانم و کاکه م تا دههات خراپتر هه لده گه رایه وه ، ژیانمان لی بووبوووه ژاری مار ، نه مانده ویرا بچینه ئه و ماله وه ، خراپتریش ئه وه بوو که کهس بایه خی به من و ئیسی نه ددها ، کهس ئیمه ی به تو ورش حسیب نه ده کرد ، نانمان له دهره وه ده خوارد و قسه و را و ته گبیرمان له بازنه ی ئامازه کردن و چپه چپکردن و به خیرایی دواندن و پاشان به په له ، خو له یه کتر دووره وه خستن ، دهر نه ده چوو .

وه رهن بووبووین ، به تاسه ی یه ک بووین ، وهخته بوو دیق بکهین بو یه کتر ،

دهمیک بوو نه مانده ویرا له یهک نیزیکه وه بین، له چه شنی شیتته کانمان لی هاتبوو، ومخته بوو شیتی یهک بین، له ئاکامدا رژیک له دوکانه که ی بیهر ووزدا، له کاتیکدا راوهستا بووین بۆ کرینی ههمبهرگره وه، به ئارامی، بی ئه وهی که سمان لی تی بگات، ئیسی گوتی "وا نابیت دلکه م ئه م شهو، له کاته که ی خو ماندا، وهره ژیرخان"

کاته که ی خو مان، واته سی نیوه شهو. له خو شیا وهخته بوو دل م بوه ستیت، له کاته که ی خو ماندا ده خزامه ئامیزی ئیسی وه، ختوکه ی دل م هات و ههمبهرگره که م له کاک بیهر ووز وهرگرت.

شهو پیش له خه وتن رژیستمه هه مامه وه، خو م شوشته، به دل خو شیه کی ئیگجار زوره وه، له چه شنی بووکه کان، له کاته که ی خو ماندا بۆ چه نده مین جار، ده بوومه وه بووک. بووکی ئیسی دل دارم، بونم له خو م پژاند و به رانبهر به ئاوینه، رووت و قووت راوهستا بووم و له خو م دهمروانی، له پر پیکه نینم بۆ هات، ئاگام له خو م نه بوو، به دهنکیکی به رزه وه گوتم "له کاته که ی خو ماندا" به بیستنی دهنکی خو م راجله کیم و خیرا په لم کوتا بۆ کراسه که م، که سیک له هه وشدا، له پیاسه کردندا بوو، هاتوچۆی ده کرد، به نهرمی و له سه رخۆ، ده بوايه کاکه م بیت، هه ندی جار که شه وانه زۆری ده خوارده وه، پیش له خه وتن ده هاته هه وشه وه و له ده وری هه وشه که دا پیاسه یه کی ده کرد و نیو سه عات بۆ خو ی ده هات و ده چوو.

پیش له وه که خانم نه پینییه که ی ئیسیم بۆ ده ربخات، من و کاکه م و ئیسی، هه ندی شهو پیکه وه نیزیکه ی نیو سه عات له وه هه وشه به رین و پر له دار و گولانه پیاسه مان ده کرد، به لام پاش ئه وه که کاکه م له ئیسی که وته قینه وه، هیچمان له سه رخۆ نه مایه وه، به لام له وه کاته دا که من خه ریک بوو خو م ئاماده بکه م بۆ رژیستن به ره و جیژوان، کاکه م هاتبوو هه وش و له هاتوچۆدا بوو، دل م هاته له رزین و به ئارامی له سه ر قهره و پله که دانیشتم، بیده نگ و مات له چه شنی کوته لیک، گلۆپیشم خامۆش کردبوو که که س لیم تی نه گات،

دهمزانى ئىسىنىش له چەشنى منى كوردووه، نىزىكهى يهكى نيوه شهو كاكهم
پرويشته ژوورهكهيهوه و پاش ماوهيهكى كورت بىدهنگى ههموو شوپنىكى
تهنى، پىم وا بوو كه نهك ههر خانم و كاكهم خهوتوونه بگره دار و درهخت و
تهنانهت تاپوى مارهكان و تولهمارهكانيش لهو ژيرخانهدا خهويان لى كهوت و
شوپن چول كرا بو ئهويندارى من و ئيسى.

هيچ كات هزم له چاوهروانى نهبووه، هيچ كات، بهتايهت لهو شهوه
شوومه كه نىزىك بوو ديق بكهم، كهى سهعاتى سى دهگهيشت، چهند جار
ويستم پيش له كاتى خويمان بچمه دهرهوه، بهلام ئيسى زور ههولى دهدا كه
يهك دهققهيش بههلهدها نهچين، نهك زووتر و نهك درهنگتر، تا ئهوشهوه
وامان كردبوو، له ههمبهرگر فرۆشيهكهى بيهرووزدا، ئيسى بهچپهوه خيرا
گوته "ههر ئهمشهوه تهكليفمان روون دهكهينهوه، وا ناكريت، دهبي خويمانى
بو ئاماده كهين" گوتم "بو چى؟" گوته "بو دهرچوون، دهبي له مال دهرچين"

سهعات سى، رىك سى بوو كه به ئهسپايى له چەشنى مشكىكى دن، خووم
خزانده ههوشهوه، ئايا سارد بوو يان گهرم؟ زستان بوو يان هاوين؟ پايز و
بههارم لهيهك نهدهكردهوه، ميشكم كارى نهدهكرد، بهههموو ههست و
پروحمهوه بهرهو ژيرخان دهفرىم، ئيسى دهباوى ده خولهك پيش له من
برويشتبايه، له چەشنى ههميشه، دهمزانى ئىستا لهو تاريخيهدا، له
چاوهروانيمدايه و ههركه بچمه ئهوتوه بهبونهى ئهوهوه نهترسم خيرا له
ئاميزم دهگريت، ئاميزى ئهه ئهمنترين شوپنى ئهه دنيايه بوو بو من، واى
كه چهند پيوستم بهئاميزه گهرمهكهى بوو.

فرىم و بالم لى دا تاكو له ئاكامدا پاش ههزاران ههزار سال گهيشتمه
بهردهرگه كوون و ئاسنينهكهى ژيرخان، جىژوانهكهمان، بههيواشى دهستم
بهدهرگهوه نا، لهپشت دهرگه راوستا بوو، خيرا له ئاميزمى گرت، ههناسهه
دهرنهدههات، دلم لى دهدا، له چەشنى ههموو بوونههرىكى ترس ليدراوى
ئهه جيهانهه لى هاتبوو، نهيهيشت قاجم بنيمه سهه زهوينهكه، بهئاميز

بردمیه سهر قالییه کونهکهی ژیرخان که همیشه پیش له هاتنی من ئاوه لا و ئامادهی دهکرد، لهوئی دامینایه سهر قالییهکه و نوقمی ماچمی کرد.

کی ئه و دنیاپهی له من و ئیسی ساند، کی ههرهسی هینایه دنیا جوانهکهمان، بۆ و لهبهرچی، بۆ مهگهر ئیمه مافی ئه وهمان نه بوو بهخوشی بژین؟ دهبوایه تا ئاکامی ژیانمان بهخه م و دلهر اوکی و چه رمه سهری و نه هامة تی بژیاپهین؟، نا، نه ده بوو و امان به سهردا بیت و له بهر ئه وه بوو که من و ئیسی هه ولمان دا و ئه و دنیا خوشه مان بۆ خومان پیک هینا و به گیان و دلش پاراستمان و نه مانده هیشته وهکو هه موو شتیکی ترمان، وهکو باوک و دایک و رابردوو و ئیستا، لیمان بسین، له ئامیزی په کتردا، بی ورته، رۆ چووین، ئاگامان له هیچ نه ما، له گپژاوی عه شقی په کتردا ون بووین و چاومان له و دنیاپه، داخستبوو که له ناکاو، گلۆپی ژیرخان هه لکرا و خانم و کاکه م پیکه وه هاتنه ژیرخانه وه.

ئاخۆ ده بوو چیم بکردایه، من و ئیسی، ... نا، به راستی هاوارمان لی به رزه وه نه بوو، هیچ... هیچمان لی نه هات، ئه مه خانم بوو که ویکرا قیزانندی و منی هینایه وه سه رخۆ، په لم کوتا بۆ کراسه که م به لام پیش له وه که په نجه م بخه مه سهر کراسه که م، دنیا له پیش نیگامه وه رهش هه لگه را و ئاگام له هیچ نه ما.

ئاخۆ ئیسییان کوشته؟ سه ریان بری؟ دلایان له سینگی ده رهینا و خواردیان؟ نازانم، ئیدی له و ماله، ئیسیم به چاو نه بینیه وه، ئیسی نه ما، نیزیکه و سالتیک، له دووی ئیسیدا کون و کونینی مالم هه لداپه وه، نه بوو، پرسیارم له دهر و دراوسی ده کرد که هه ندی جار ده هاتنه سه ریان و له گه لمدا ده هاتنه قسه و ده گریان به کوڵ، به لام کهس ئاگای له ئیسی نه ما بوو، ئاخۆ هه ردووکیان ئیسییان له ناو برد؟ نازانم؟ هیدی هیدی ژیانم لی ئالۆز بوو، له خواردن و خه وتن که وتم، هه ندی جار گۆرانیم ده خویند، به ده نگیکی به رز گۆرانیم ده چری. کارم به و شوینه گه هیشته که خستمیانه

ئەم ژوورە ساردوسپرەوہ .

ئیرە زۆریش خراپ نییە، بەتایبەت کاتیک کہ ھەموویان دەرپۆن و ئیرە
چۆل دەبیت بۆ من و ئیسی کہ دەمیکە، لە جیھانی شووشەکانی ئەم
دەلاقەدا دۆزیومەتەوہ .

کہ ئیسی لە جیھانی شووشەکانەوہ دەر دەکەوێت گۆرانیم بۆ دیت، لە
ناکاو گۆرانی دەچریم. بەرز و بەرزتر، ھەزم لێیە بەردەوام گۆرانی بچریم.
تکایە ئەم ھەزەم لێ مەسینەوہ با گۆرانی بلێم، تکایە....

گەر دنیا مەسە، من مەسیم ناوی
دەسی بۆ دەسم، من دەسم ناوی
کہ ئیمە ئیدی، پیکەوہ نەماين
سویندم بەخوینت، من کەسم ناوی
کہ سەوز ھەلگەرا، دنیا لە ناکاو
ئاوی وەبەر کەوت، چۆم و کانیاو
کہ چرای ژینت، لە پڕ داخرا
ژیانم پڕ بوو، لە زووخ و ناراو
سویند دەخۆم ئازین، بەخوینی گەشت
بەزامی سووری، سەر دڵ و لەشت
کہ گۆری تۆیە، ئامییزی تینووم
خۆم لەناو دەبەم، بە بەختی رەشت

دل ۱۲

پ- پيم وايه، پەيفينئىكى خوشمان رابوارد لەم شەو زيوينهەدا، وايه
حەياتم؟

ژ- با وايه.

پ- تۆ چى؟ تۆش لەگەل ئەمداي؟ پيت خۆش بوو ئەمشەومان وا بەئاکام
هيننا؟

پ- با پيم خۆش بوو.

ى- زۆۆۆۆ باشە گيانەكەم زۆر باشە، هەر چەند هيشتا مانگ لە بازنى
ئەو هەورانەدا كەوتووئە داو، بەلام پيم سەيره ئەى ئەم شەو زيوين و
رووناكەمان چۆن دەست كەوتوو، ئەگەر هيشتا مانگەكە نەيتوانيوە خۆى لە
داوى ئەو هەورانە دەرباز بكات، چۆن وا لە رووناكيدا نوقم بووينە؟

ژ- بەراستى منيش تى ناگەم ئەو چۆنە، بەلام زۆرم پى خۆشە و پيم وايه
ئىستا دەتوانم لە قاقاي پىكەنين بەدم.

پ- زۆۆۆۆ باشە دلەكەم، وا ديارە ترسەكەمان بەزانند؟ وايه؟

ژ- وايه... وايه بەراستى ترسەكەمان بەزاندوو.

پ- بروا بكە منيش نازانم چۆن وا دەكرىت، بەلام هەر ئەو دەزانم كە
ئىستا منيش لىوانليوم لە پىكەنين و ئەگەر، رووخسەتم بەدى منيش لە
قاقاي پىكەنينئىكى خۆش دەدم.

پ- دەى بفرموون، با لەسەر ئيزنى هەموومان، پىكەو لە قاقاي پىكەنين
بەدين... فەرموون... دەى... من خۆميش رىك لەم كاتەدا تەژىم لە قاقايەكى
سەير، دەى، دەى با بفرمىن بۆ پىكەنين نا، نا، باشتەرە لە قاقا بەدين دەى
ى ى ى ى ى

تەواو

